கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

நடராஜசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து

சென்னை-புரசை

வித்தியாவினோதஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை — 12

1894

நூலினுட்பிரிவகராதி.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
    யானந்த பூர்த்தி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
    யகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
    தழைத்ததெது மனவாக் கினிற்
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
    தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
    வெங்கணும் பெருவ ழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
    யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
    கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
    கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம். (௧)

ஊரனந் தம்பெற்ற பேரனந் தஞ்சுற்
    றுமுறவனந் தம்வினையினா
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
    தோவனந் தம்பெற்றபோ
சீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
    றெய்வமு மனந்த பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத னாஞான
    சித்தியா லுணர்ந்து

காரணந் தங்கோடி வருஷித்த தென்வன்பர்
கண்ணும்வின் னுந்தேக் கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைக்
கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின் வைபவைப்
பேசரு மனாதபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு ளைப்ப ணிகுவாம.

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரச றையவே
யறிவினுக கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதி யேக
தத்துவ சொரூபததை மதசம்ம தமபெருச
சாலம்ப ரகித மான
சாசுவத புட்கல நிராலமப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையை
நித்தநி மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சபபொருளை
நிர்விஷய சுதத மான
நிர்வி காரததைத் தடதமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யததைச்
சிததமறி யாதபடி சித்தததி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யததைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வளா தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செயவாம்

பரிபூரணானந்தம்.

வாசா கயிஙகரிய மன்றியொரு சாதன
மனோவாயு நிற்கும வண்ணம்
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
மார்க்கத்தி னிசைை போல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
நினைவையு மறந்த போது
நித்திரைகொள் வேன்றேக நீக்குமெண வெண்ணிலோ
நெஞ்சந் துடித்த யருவேன்
பேசாத வானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலாப்
பேதைக்கும் வெகுதூ ரமே

பரிபூரணானந்தம்.

பேய்கருணை மிகுந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
பேரின்ப நிட்டை யருள்வாய்
பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவ தருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணாநந்தமே.

தெரிவாக வூர்வன நடப்பன பறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பன முதற்
றேகங்க ளத்தனையு மோகங்கொள் பௌதிகஞ்
சென்மித்த வாங்கி றகுக்கும்
விரிவாய பூதங்க ளொன்றொடொன் றாய்பழியு
மேறகொண்ட சேட மதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூன்ய முபசாந்த
வேதவே தாந்த ஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறங்கின்ற வருளருட்
பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே.

ஆராயு மவ்வெளியிற் பிரமாதி யானாலு
மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ரமென விருந்த பேரு
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லா மலே
நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறு வாவசன
நிர்வாக ரென்ற பேரும்
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருந்து துயில்வார்
பாராதி தனிலுள்ள செயலெலா முடிவிலே
பார்க்கினின் செயலல் லவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே.

அண்டபகி ரண்டமும மாயா விகாரமே
யம்மாயை யிலலா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண் டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பார்க்கி
னெண்டிசை விளககுமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
லிலலையெனு நினைவு முணடிங
கியானென தறததுரிய நிறைவாகி நிறபதே
யின்பமெனு மன்பு முணடு
கண்டன வெலாமலல வென்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணஙக ளோயக
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றுறபாழ்தத
காமஙகள் போராடு தே
பண்டையுள காமமே காததாவெனும் பெயர்ப்
பக்ஷநா ளிசசிப்ப னோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகினற
பரிபூர ணானந தமே.

சந்ததமு மெனதுசெய னினதுசெய லியானெனுந்
தன்மை நினை யனறியில்லாத்
தன்மையால் வேறலென வேதாந்த சிததாந்த
சமரச சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெககுருகி வாடிய
வியற்கை திரு வுளமறி யுமே
யிந்நிலையி லேசற் றிருககவென றுன்மடமை
யிதசதரு வாக வநது
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கனமந்
திருமபுமோ தொடுவ ழுககாய்ச
சென்மமவரு மோவெனவும யோசிககு தேமனது
சிரத்தையெனும் வாளு முதவிப
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தநதெனைப
பாதுகாத் தருள்செய்கு வாய்
பார்க்குமிட மெஙகுமொரு நீககமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே.

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
பொறிபுல னடக்கு மிடமே

பரிபூரணானந்தம்.

பொருளென்பர் சிலர்காண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
போனவிட மென்பர் சிலபேர்
நாதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
நட்டநடு வேயிருந்த
நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
நாடிலரு ளென்பர் சிலபேர்
பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென றிடுவர்சிலர்
பேசினரு ளென்பர் சிலபேர்
பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர் சிலர்
பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்
பாதரச மாயமனது சஞ்சலப படுமலாற்
பரமசுக நிஷ்டை பெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணாந தமே.

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மின்போலென
னறிவைச் சுருக்கி னவரா
ரவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றா
யழுந்தவுந் தன்மையீ திலே
சொந்தமா யெழுதப படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டை சேரா மலே
சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முண்டுண்டு
தூங்கவைத் தவரார் கொலோ
தந்தைதாய முதலான வகிலப்ர பஞ்சந
தன்னைத்தந்த தெனதா சையோ
தன்னையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தற்கால மதைநோ வனோ
பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ
பரமார்த்த மேது மறியேன்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே.

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த
மரபுசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தந்ததும
பொய்யுடலை நிலையன் றெனப்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத வானந்த
போகமே வீடென் னவே
நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தந்ததுந்
நின்னதரு ளின்னு மின்னு
நின்னையே துணையென்ற வென்னையே காக்கவொரு
நினைவுசற் றுண்டா கிலோ
பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
பற்றாக நிற்க வருளவாய்
பாகரு மிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணாநந்தமே.

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய
வாலமமு தாக விலையோ
வக்கடலின் மீதுவட வனனிறக விலலையோ
வநதரத் தகில கோடி
தாழாம னிலைநிற்க விலலையோ மேருவுந
தனுவாக வளைய விலையோ
சப்தமே கஙகளும் வச்ரதா ரணையிற
சஞ்சரித திடவில லையோ
வாழாது வாழவே யிராமனடி யாற்சிலையு
மடமங்கை யாக விலையோ
மணிமந்த்ர மாதியால வேணடுசித் திகளுலக
மாாக்கத்தில் வைக்க விலையோ
பாழான வெனமனங குவியவொரு தந்திரம
பண்ணுவ துனக கருமையோ
பாகரு மிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே.

ஆசைக்கோ ரளவில்லை யகிலமெல் லாமகட்டி
யாளினுங் கடன்மீ திலே
யாணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக
வமபொன்மிக வைததபேரு
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைநதிடுவர்
நெடுநா ளிருந்த பேரு
நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சுபுண் ணாவ ரெல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர வுண்பது
முறங்குவது மாக முடியு

பொருள்வணக்கம்.

முள்ளதே போதுநா னுனெனக் குளறியே
யொனறைவிட் டொன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமன் மனதறற
பரிசுதத நிலையை யருள்வாய்
பாாக்குமிட மெஙகுமொரு நீககமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந் தமே.

பொருள்வணக்கம்.

நிததியமாய் நிாமலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய
நிறைவாய் நீங்காச
சுதசமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாயத துரியநிறை
சுடரா யெலலாம
வைததிருநத தாரகமா யானந்த மயமாகி
மனவாக கெட்டாச
சித்துருவாய நினறவொன்றைச் சுகாரம்பப பெருவெளியைச
சிநதை செயவாம்.

யாதுமன நினையுமந்த நினைவுககு நினைவாகி
யாதினை பாலும
பேதமற நினறுயிருக குயிராகி யனபருககே
பேரா னந்தக
கோதிலமு தூறறரும்பிக குணஙகுறியொன் றறத்தனைக
கொடுதது காட்டுந
சீதிலபரா பரமான சிததாநநதப் பேரொளியைச்
சிந்தை செய்வாம்.

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
பெரிய மோனம
வருமிடமாய மனமாதிக கெட்டாத பேரினப
மயமாய் ஞானக
குருவருளாற காட்டிடவு மனபரைககோத தறவிழுஙகிக்
கொணடப் பாலுங்
தெரிவரிதாய்க் கலந்தெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையாஞ்
சிந்தைசெய்வாம்.

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை
யெந்த நாளுஞ்
சுகபரி பூரணமான நிராலம்ப கோசரத்தைத்
துரிய வாழ்வை

யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
  யமிர்தை நாடி
மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திறைப்பக் கரமலர்கண்
  முகிழ்த்தது நிற்பாம். (௪)

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
  தன்மை நாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவறநின்
  றியக்கஞ் செய்யுஞ்
சோதியைமாத் தூவெளியை மனத்தவிழ நிறைவான
  துரிய வாழ்வைத்
தீதிலபர மாமபொருளைத் திருவருளே நிலையாகச்
  சிந்தை செய்வாம். (௫)

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீ ரெனவுலக
  மெமக்குத் தோன்றச்
சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
  சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகிழ் ழுறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்
  பொலிக வென்றே
வந்தருளுங் குருமௌனி மலர்த்தாளை யனுதினமும்
  வழுத்தல் செய்வாம் (௬)

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற் பொருளாகிப்
  போத மாகித்
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீரப் பருகவந்த
  செழுந்தே னாகி
யருளாஞோக ககமபுறமென் றுணருத பூரணவா
  னந்த மாகி
யிருடீர விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையா
  மிறைஞ்சி நிற்பாம். (௭)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா முனிவர்சித்த
  ராதி யானோர்
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பனைகடந்த
  செல்வ மாகிக்
கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிர்போற்
  கலந்தெந் நாளுந்
துரியநடு வூடிருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்
  தொழுதல் செய்வாம். (௮)

விண்ணாதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணாகக் கண்டவன்பர் கண்ணூடே யானந்தக்
கடலாய் வேறொன்.
றெண்ணாத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளு
மிறையே யுன்றன்
றண்ணாருஞ் சாந்தவருட் டனைநினைந்து கரமலர்க்
டலைமேற் கொள்வாம். (௯)

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
வெளியி னூடே
தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
தகையே நின்பா
லுண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி மொழிகுளறி
யுவகை யாகிக்
கண்ணீறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
கருத்தில் வைப்பாம் (௰)

வேறு.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
யடிமைகொள வளர்தெடுத்த வன்னைபோல
நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமலமாகி
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
மௌனத்தோர் பாலவெளியாய் வயங்கா நின்ற
சோதியையென் னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம். (௧௧)

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறா
யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
பகர்வனவெல் லாமாகி யல்ல தாகிப்
பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மை யாகித்
துகளறுசங் கற்பவிகற் பங்க ளெல்லாந்
தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி
நிகரில்பசு பதியான பொருளை நாடி
நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம். (௧௨)

சின்மயானந்த குரு.

அங்கைகொடு மலர்தூவி யங்கமது புளகிப்ப
வன்பினா லுருகி விழிநீ
ராறாக வாராத முத்தியின தாவேச
வாசைக் கடற்குண் மூழ்கிச்
சங்கர சுயம்புவே சம்புவே யெனவுமொழி
தழுதழுத் திட வணங்குஞ்
சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்க னேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ
துங்கமிகு பக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க
டொழு தருகில் வீற்றிருப்பச்
சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
சொரூபானு பூதி காட்டுஞ்
செங்கமல பீடமேற் கல்லா லடிக்குள்வளர்
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (க)

ஆக்கையெனு மிடிகரையை மெய்யெனப் பாவிநா
னத்துவித வாஞ்சை யாதல்
லரியகொம் பிற்றேனை முடவனிச் சித்தபடி
யாகுமறி வவிழ விம்பர்
தாக்கும்வகை யேதிராட் சரியைகிரி யாயோக
சாதனம் விடுத்த தெல்லாஞ்
சன்மார்க்க மல்லவிவை சிற்கவென மார்க்கங்கள்
சாரர்த பேரறிவ தாய்
வாக்குமன மணுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
வாய்க்கும்ப டிக்குபாயம்
வருவித்து வட்டாத பேரின்ப மானசுக
வாரியினை வாய் மடுத்துத்
தேகசித் திலைகச்சீ மன்னிற்ப தென்றுகாண்
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (உ)

அவ்விய மிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
மடைந்திட் டிருக்க லோப
மருளினமை கூடக் கலந்துள் ளிருக்கமே
லாசா பிசாச முதலாம்

வெவ்விய குணம்பல விருக்குமென் னறிவூடு
மெய்யனீ வீற றிருக்க
விதியிலலை யென்னிலோ பூரண னெனும்பெயர்
விரிக்கிலுரை வேறு முளதோ
கவவுமல மாகினற நாகபா சததிறை
கண்டுண்ட வுயிர்கண் மூாசனை
கடிதகல வலியவரு ஞானசஞ் சீவியே
கதியான பூமி நடுவுட்
செவ்விதின வளாந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
சிததாநத முதகி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (ரு)

ஐவகை யெனுமபூத மாதியை வகுத்தநனு
ளசரசர பேத மான
யாவையும் வகுததுால் லறிவையும் வகுததுமறை
யாதிநூ லையும வகுததுச்
சைவமுத லாவளவில சமயமுமம வகுததுமேற்
சமயங் கடநத மோன
சமரசம் வகுததநீ யுனையா னறுகவுந்
தண்ணருள வகுகக விலையோ
பொய்வளரு நெஞ்சினர்கள காணாத காட்சியே
பொயயிலா மெயய ரறிவிற்
போதபரி பூரண வகண்டிதா காரமாய்ப்
போககுவர வற்ற பொருளே
தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொரூபியே
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னநத குருவே. (சா)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதபே தததினா
லாகின்ற வாக்கை நீாமே
லமர்கின்ற குமிழியென நிற்கின்ற தெனனநா
னறியாத கால மெல்லாம
புந்திமகி ழுறவுண் டுதெதின்ப மாவதே
போந்தநெறி யென்றி ருந்தேன்
பூராய மாகநின தருள்வந் துணர்த்தவிவை
போனவழி தெரிய வில்லை

பெந்தநிலை பேசினு மிணங்கவிலை யல்லா
விறப்பொடு பிறபபை யுளனே
யெண்ணிறு னெஞ்சது பகீரெனுந் துயிலுறு
திருவிழியு மிரவு பகலாய்ச்
செநதழலின மெழுகான தயகமிவை யென்கொலோ
சிததாநந முததி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூர்த்தியே
சினமயா னநத குருவே. (ரு)

காரிட்ட வாணவக கருவறையி லறிவற்ற
கணணிலாக குழவி யைப்போற
கட்டுண் டிருநதவெமை வெளியிலவிட் டலலலாங்
காப்பிட் டதறகி சைநத
பேரிட்டு மெய்யெனறு பேசபாழ்ம பொய்யுடல
பெலககவிளை யமுத மூட்டிப
பெரியபுவ னகதினிடை போகதுவா வுறுகினற
பெரியவிளை யாடட மைததிட்
டேரிடட தனசுருதி மொழிதப்பி னமனைவிட்
டிடருற வுறுககி யிடாதிரத
திரவுபக லிலலாத பேரினப வீட்டினி
லிசைநது துயிலகொணமி னெனறு
சீரிட்ட வுலகனனை வடிவான வெநதையே
சிசதாநக முதநி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூாததியே
சினமயா னநத குருவே. (சு)

கருமருவு குகையனைய காயததி னடுவுட்
களிமபுதோய செம்ப னையயான
காண்டக விருககநீ ஞானவனன மூட்டியே
கனிவுபெற வுள்ளுருககிப
பருவம தறிந்துநின னருளானகு ளிகைகொடு
பரிசிதது வேதி செயது
பததுமாற றுத்தங்க மாககியே பணிகொணட
பக்ஷததை யென்சொல லுவேன்
னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்த சித்தாந்த
மாதியா மந்த மீது
மத்துவித நிலைபரா யெனனையான் னடிமை
யானவாக ளறிவி னூடுங்

திருமருவு கல்லா லடிக்கீழும் வளாகின்ற
சித்தாநத முதநி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூர்த்தியே
சின்மயா னநத குருவே. (எ)

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநித தொந்தமாய்க
குவிதலுடன விரித லற்றுக
குணமற்று வரவினெடு போககறறு நிலையான
குறியற்று மலமு மற்று
நாடுதலு மற்றுமேல கீழ்நடுப பககமென
நணணுதலு மறறு விநது
நாதமற றைவகைப் பூதபே தமுமறறு
ஞாதருவின் ஞான மற்று
வாடுதலு மற்றுமே லொனறற றிரணடற்று
வாக்கற்று மனமு மறறு
மன்னுபரி பூரணச சுகவாரி தன்னிலே
வாயமடுத துணட வசமாயத
தேடுதலு மறறவிட நிலையெனற மௌனியே
சிததாநத முதநி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூாததியே
சினமயா னநத குருவே. (அ)

தீராத வருளொலாந தநதருளமௌ னியாய்த
தாயனைய கருணை காட்டித
தாளிணையென முடிசூட்டி யறிவிற சமாதியே
சாசுவத சமப்ர தாய
மோராமன் மநதிரமு முனனுமன் முதநிநிலை
யொனறேு டிரண்டெ னும
லொளியெனவும வெளியெனவு முருவெனவு நாதமா
மொலியெனவு முணர்வு றுமற
பாராது பாாப்பதே யேதுசா தனமறற
பழமவனு பூதி வாயகரும
பண்பென் றுணாததியது பாராம லந்நிலை
பதிநதநின் பழவடி யாதஞ்
சீரா யிருக்கநின தருள்வேண்டு மையனே
சிததாந்த முதநி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூாத்தியே
சின்மயா னநத குருவே. (கூ)

போதமா யாதிநடு வந்தமு மிலாததாய்ப்
புனிதமா யவிகார மாயப்
போக்குவர வில்லாத வின்பமாய் நின்றநின
பூரணம் புகலி டமதா
வாதரவு வையாம லறிவினை மறைப்பதுநி
னருள்பின்னு மறிவின்மை தீாத
தறிவித்து நிற்பதுநி னருளாகி லெளியனேற்
கறிவாவ தேத றிவிலா
வேதமவரு வகையேது வினையேது வினைதனக
கீடான காய மேதென்
னிச்சா சுதநதரஞ சிறிதுமிலை யிகபர
மிரணடினுண மலைவு தீரத்
திதிலருள் கொண்டினி யுணாததியெனை யாளவையோ
சிததாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தகூிணு மூாததியே
சினமயா னாத குருவே. (கo)

பததிநெறி நிலைநினறு நவகணட பூமிப
பரபபை வலமாக வநதும
பரவையிடை மூழ்கியு நதிகளிடை மூழ்கியும
பசிதாக மினறி யெழுநா
மதுதியிடை நினறுமுதிா சருகுபுனல வாயுவினை
வன்பசி தனககு டைதது
மௌனத திருநதுமுயா மலைநுழைவு புககியு
மன்னுதச நாடி முறறுஞ்
சுததிசெய தும்மூல ப்ராணனொ டஙகியைச
சோம வட்டதத டைததுஞ
சொலலரிய வமுதுணடு மறபவுடல் கற்பகக
டோறுநிலை நிற்க வீறு
சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
சிததாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தகூிணு மூர்த்தியே
சின்மயா னநத குருவே. (கக)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிக ளத்தினை நிாத்துளி படவுதறி
யாஙகார முளையை யெற்றி

யத்துவித மதமாகி மதமாறு மாறுக
வங்கையின விலாழி யாக்கிப்
பாசவிரு டன்னிழ லெனசசுளித் தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பரந்த மனதைப்
பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வுண்டுமுக
படாமன்ன மாயை நூறித
தேசுபெற நீவைத்த சின்முததி ராஙகுசச்
செஙகைக் குளேய டஙகிச்
சின்மயா னநதசுக வெள்ளம படிந்துநின்
திருவருட் பூரதத்தி யான
வாசமுறு சறசார மீதெனனே யொருஞான
மத்தகச மெனவ ளாததாய்
மந்த்ரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே. (க)

ஐந்துவகை யாகினற பூதமுத னாதமு
மடஙகவெளி யாக வெளிசெய
தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவாக
ளறிவாக நின்ற நிலையிற
சிந்தையற நிலவெனறு சும்மா விருததிமேற்
சின்மயா னந்த வெள்ளந்
தேக்கித திளைததுநா னதுவா யிருக்கநீ
செயசித்ர மிகநன றுகா
ணைநதைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
ளியநநதி மரபு வாழ்க
வெனறடியா மனமகிழ வேதாக மத்துணி
பிரணடில்லை பொன்றென் னவே
வநதகுரு வேவீறு சிவஞான சிததிநெறி
மௌனோப தேச குருவே
மநத்ராகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (உ)

ஆதிக்க நல்கின வராரிந்த மாயைக்கெ
னறிவின்றி யிடமில லையோ
வந்தரப் புஷ்பமுங் கானலின் னீருமோ
ரவசாத துபயோ கமோ
போதித்த நிலையையு மயக்குதே யபயநான்
புக்கவரு டோற்றி டாமற்

பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்
புந்திக்கு ளிந்தர சாலஞ்
சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவு முபாயநீ
தந்தருள்வ தென்று புகலவாய்
சண்மத ஸ்தாபனமும வேதாந்த சித்தாந்த
சமரசநிா வாக நிலையு
மாதிக்கொ டனடப் பரபபெலா மறியவே
வந்தருளு ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தநதரகுரு வே மூலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே. (ரு)

மின்னனைய பொயயுடலை நிலையென்று மையிலகு
விழிகொணடு மையல பூட்டு
மின்னார்க ளின்பமே மெயயென்றும வளாமாட
மேலவீடு சொாகக மெனறும்
பொன்னையழி யாதுவளா பொருளென்று போற்றியிப்
பொயவேஷ மிகுதி காட்டிய
பொறையறிவு துறவீ தலாதிநற குணமெலாம
போககிலே போக விட்டுத
தன்னிகரி லோபாதி பாழ்மபேய் பிடிததிடத
தரணிமிசை லோகா யதன
சமயநடை சாராமல் வே தாந்த சிததாநத
சமரச சிவானு பூதி
மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டன்பின
வாழ்விதத ஞான குருவே
மந்தரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன
மரபிலவரு மௌன குருவே (சா)

போனக மிருககினற சாலையிடை வேணடுவ
புசித்தற் கிருககு மதுபோற
புருஷாபெறு தர்மாதி வேதமுட னுகமம
புகலுமதி னுலாம் பயன்
ஞானநெறி முக்யநெறி காட்சியனு மானமுத
னுனு விதஙக டோர்ந்து
நானு னெனககுளறு படைபுடை பெயர்ததிடவு
நான்குசா தனமு மோர்ந் திட்
டானநெறி யாஞ்சரியை யாதிசோ பானமுற்
றனுபக்ஷ சமபு பக்ஷ

மாமிரு விகற்பமு மாயாதி சேவையு
    மறிந்திரண் டொனறென் னுமோர்
மானத விகற்பமற வெனறுநிற பதுநமது
    மரபெனற பரம குருவே
மநதாகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
    மரபிலவரு மௌன குருவே. (௬)

கல்லாத வறிவுமேற கேளாத கேள்வியுங்
    கருணைசிறி தேது மிலலாக்
காட்சியுங கொலைகளவு கடகாம மாடசியாக
    காதலித் திடுநெஞ் சமும
பொல்லாத பொய்ம்மொழியு மலலாது நனமைகள்
    பொருநதுகுண மேது மறியேன
புருஷாவடி வானதே யலலாது கனவிலும்
    புருஷார்தத மேது மிலலே
னெலலா மறிநதநீ யறியாத தனறெனக
    கெவ்வண்ண முய்வண் ணமோ
விருளையிரு ளென்றவாக் கொளிதா ரகமபெறு
    மெனக்குநின னருடா ரகம
வலலானெ னுமபெய ருனககுளள தேயிநத
    வஞ்சகனை யாள நினையாய
மநத்ரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
    மரபில்வரு மௌன குருவே. (௭)

கானக மிலங்குபுலி பசுவொடு குலாவுநின்
    கணகாண மதயானைநீ
கைகாட்ட வுங்கையா னெகிடிக கெனப்பெரிய
    கட்டைமிக வேநதி வருமே
போனக மமைநததென வககாம தேனுநின்
    பொன்னடியி னின்று சொலுமே
புலிராசர் கவிராசா தவராச னென்றுனைப்
    போற்றிசய போற்றி யென்பார்
ஞானகரு ணைகர முகஙகண்ட போதிலே
    நவநாத சிததர் களுமுன
னட்பினை விரும்புவார் சுகாவாம தேவர்முதன்
    ஞானிகளு முனைமெச் சுவார்
வானகமு மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணஙகிடுமுன்
    மகிமையது சொல்ல வெளிதோ

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (எ)

சுருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யலலாற
சகோர பக்ஷிகள போலவே
தவளநில வொழுகமிர்த தாரையுண் டழியாத
தனமைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ளற்றிரவு பகலெனப தறியாத
வேகாந்த மோன ஞான
வின்பசிஷ டையர்கோடி மணிமநத்ர சித்திநிலை
யெய்தினர்கள் கோடி சூழக
குருமணி யிழைததிட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக
குறையெலாந் தீரும் வண்ணம்
மருமல ரடுதெதுனிரு தாளையாச சிக்கவெனை
வாவென றழைபப தெந்நாண
மந்தரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன
மரபிலவரு மௌன குருவே. (அ)

ஆஙகார மானகுல வேடவெம் பேய்பாழ்தத
வாணவத தினுமவ லிதுகா
ஙறிவினை மயக்கிடு நடுவறிய வொட்டாதி
யாதொன்று தொடினு மதுவாயத
தாஙகாது மொழிபேசு மரிகரப பிரமாதி
தமமொடு சமான மென்னுற
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீஙகா ரெனககுநிக ரென்னப்ர தாபித
திராவண கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய
திருக்குமித னொடெ நேரமும்
வாஙகாவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (க)

பற்றுவெகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றனைப்
பற்றியுழல் கிருமி போலப்

பாழ்ஞ்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக நின்னருள்
பகர்ந்துமறி யேனறு விதமோ
சிற்றறிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
திடீக்கென் றுரைதத போது
சிந்தைசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெந
தீநெஞ்ச மளவ ளாவ
வுற்றுணர வுணர்வறறுன் மத்தவெறி யினர்போல
வுளறுவேன் முதத மாகக
முணர்வதெப் படியின்ப துனபஞ சமானமா
யுறுவதெப படியா யினு
மற்றெனக கையநீ சொனனவொரு வார்த்தையினை
மலையிலக கெனநம் பினேன்
மநதாகுரு வேயோக தநதாகுரு வேமூலன
மரபிலவரு மௌன குருவே. (௪௦)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிாகுண நிராமய நிரஞசன நிராலமப
நிாவிஷய கைவல்ய மா
நிஷகள வசஙகசஞ சலரகித நிாவசன
நிாதொநத நிதத முகத
தறபரவிஸ் வாதீத வயோமபரி பூரண
சதானநத ஞான பகவ
சமபுசிவ சஙகர சாவேச வெனறுநான
சர்வகா லமுநினைவனே
வறபுத வகோசர நிவாததிபெறு மன்பருக
கானநத பூாததி யான
வததுவித நிச்சய சொரூபசா க்ஷாதகார
வனுபூதி யனுகூ தமுங்
கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற
கண்ணூ டிருந்த குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௧)

மண்ணாதி யைந்தொடு புறத்திலுள கருவியும்
வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
வளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதி கலையாதி
மன்னு சுத்தாதி யுடனே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மௌனியாய்ச்
சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
தூவெளிய தாயகண் டானந்த சுகவாரி
தோற்றுமறை யெனசொல லுவேன்
பண்ணாரு மிசையினொடு பாடிப படித்தருட
பானமை ந்நெறி நின்று தவரூப
பகருவ விசேஷராய் நெகநெக குருகிப்
பணிந்தெழுந் திருகை கூப்பிக
கண்ணாறு கரைபுரள நின்றவண பரையெலாங
கைவிடாக காட்சி யுறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரகக டவுளே (௨)

எலலாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே
யெலலாமு னுடைய செயலே
யெஙகணும் வியாபிநீ யெனறுசொலு மியலபென
திருககாதி வேத மெலலாஞ
சொலலான முழககியது மிககவுப காரமாச
சொலலிறந தவருமவிண்டு
சொனனவையு மிவைநலல குருவான பேருந
தொகுதத நெறிதானு மிவையே
யலலாம விலலையெபன நனறு வறிந்தே
னறிநதபடி நின்று சுகநா
னாகாத வண்ணமே யிவவண மாயினே
னதுவுமின தருளென் னவே
கலலாத வறிஞனுக குள்ளே யுணாததினை
கதிகருவகை யேது புகலாய
கருதரிய சிறசபையி லானநத நிாததமிடு
கருணா கரகக டவுளே. (௩)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளாதம
பக்ஷமோ வென து பக்ஷம
பாாத்தவிட மெஙகணுங கோததநிலை குலையாது
பரமவெளி யாக வொருசொற்
றிட்டமுடன மௌனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
சேராம லாரா கநான்
சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டுண்டு
தேக்குசிறி யாாகள் போல

கட்டளைய தாககற்ற கல்வியும் விவேகமு
நன்னிலய மாக வுனனி
நானென்று நீயென் றிரணடிலலை யென்னவே
நடுவே முளைதத மனதைக
கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
கருணைக குரித தாவனே
கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௪)

மெயவிடா நாவுளள மெய்யரு ளிருந்துநீ
மெயயான மெயயை யெலலா
மெயயென வுணாததியது மெயயிதற கையமிலை
மெயயேது மறியா வெறும
பொயவிடாப பொயயினே னுளளத திருநதுதான
பொயயான பொய்யை யெலலாம
பொய்யெனு வண்ணமே புகலவைத தாயெனிற்
புனமையே னெனசெய குவேன
மைவிடா தெழுநீல கணடகுரு வேவிஷ்ணு
வடிவான ஞான குருவே
மலர்மேவி மறையோது நானமுகக குருவே
மதஙகடோறு நினற குருவே
கைவிடா தேயெனற வனபருக கனபாயக
கருததுா னோாதது குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிாததமிடு
கருணா கரகக டவுளே. (ரு)

பண்ணே னுனககான பூசையொரு வடிவிலே
பாவித திறைஞ்ச வாஙகே
பாாககின்ற மலரூடு நீயே யிருததியப்
பனிமல ரெடுகக மனமு
நணணே னலாமலிரு கைதான குவிககவெனி
னுனுமென னுளநிற்றி நீ
நானகும் பிடுமபோ தரைககும் பிடாதலா
லென்பூசை செய்யன முறையோ
விண்ணேவி ஞதியாம் பூதமே நாதமே
வேதமே வேதாந் தமே
மேதக்க கேள்வியே கேளவியாம் பூமிக்குள்
வித்தேய விததின் முளையே

கண்ணே கருத்தேயெ னெண்ணே யெழுதாத
    சுதிககான மோன வடிவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
    கருணா கரக்க டவுளே. (௬)

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
    தான்வந்து முற்று மெனலாற்
சகமீ திருந்தாலு மரணமுண டென்பது
    சதாநிஷ்டா நினைவு திலலை
சிந்தையறி யாாககீது போதிப்ப தல்லவே
    செபபினும வெகுதாக கமாந
திவயகுண மாாககணடர் சுகராதி முனிவோர்கள்
    சிததாந்த நிதய ரலவோ
யிந்தராதி தேவதைகள பிரமாதி கடவுள
    ரிருககாதி வேத முனிவ
ரெண்ணரிய கணநாதா நவநாத சித்தாக
    ளிரவிமதி யாதி யோாகள
கந்தருவா கினனரா்கள மறறையாக ளியாவருங்
    கைகுவித திடுதெய வமே
கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்த்தமிடு
    கருணா கரகக டவுளே. (எ)

துளளுமறி யாமனது பலிகொடுத் தேனகாம
    துஷடதே வதைக ளில்லை
துரியநிறை சாநததே வதையா முனக்கே
    தொழும்பனன பயிஷேக நீ
ருள்ளுறையி லென்னுவி நைவேத்தியம் ப்ராண
    னுெயகுமதி தூப தீப
மொருகால மனறிது சதாகால பூசையா
    வொப்புவித் தேனகருணை கூர்
தெளளிமறை வடியிட்ட வமுதப் பிழமபே
    தெளிநதேதே னேசி னியே
திவ்யரச மியாவுந திரண்டொழுகு பாகே
    தெவிட்டாத வானந் தமே
கள்ளனறி வூடுமே மெள்ளமெள வெளியாயக்
    கலககவரு நல்ல வுறவே
கருதரிய சிறசபையி லானந்த நிாத்தமிடு
    கருணா கரக்க டவுளே. (அ)

உடல்குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க
ளூற்றென வெதும்பி யூறற
வூசிகாந் தத்தினைக் கண்டணுகல் போலவே
யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
படபடென நெஞ்சம் பதைத்துணை யடிக்குறப்
பாடியா டிக்கு தித்துப்
பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
பரப்பியார்த் தார்த்தெ ழுந்து
மடலவிழு மலரனைய கைவிரித் துக்கூப்பி
வானேய வானி லின்ப
மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீடூழி
வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங்
கடன்மடை திறந்தனைய வன்பரன் புக்கெளியை
கன்னெஞ் சனுக்கெ ளியையோ
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௯)

இங்கற்ற படியங்கு மெனவறியு நலலறிஞ
ரெக்கால முமமு தவுவா
ரினசொறவு ராபொய்ம்மை யாமிழுக குறையி
ரிரங்குவாா கொலைகள பயிலாா
சங்கற்ப சித்தரவ ருள்ளக கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீ யிகபரத துஞ்
சந்தான கற்பகத தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின பமுமு தவுவாய
சிங்கத்தை யொத்தெனைப பாயவரு வினையினைச
சேதிக்க வருசிம புளே
சிந்தா குலத்திமிர மகலவரு பானுவே
தீனனேன் கரையே றவே
கங்கற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் வளரருட்
கசனவட் டக்கப பலே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௧0)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
சென்றேடி யாடி வருவீர்

செம்பொனமக மேருவொடு குணமேரு வென்னவே
திசழ்துருவ னளவ ளாவி
யுக்ரமிகு சகரதர னெனனநிற் பீாகையி
லுழுர் தமிழுமாச மனமா
வோரேழு கடலையும பருகவல லீரிந்தர
னுலகுமயி ராவ தமுமே
கைகளெிய பந்தா வெடுததது விளையாடுவீா
ககனவட் டததை யெலலாங
கடுகிடை யிருததியே யவஅடகுல வெற்பையுங
காட்டுவீா மேலு மேலு
மிககசித திகளெலாம வலலநீ ரடிமைமுன்
விளஙகவரு சிதகி யிலையோ
வேதாந்த சிததாநத சமரசநன னிலைபெறற
விததகச சிததர் கணமே. (க)

பாட்டளி துதைநதுவளா கற்பகந னீழலைப்
பாரினிடை வரவழைபபீா
பதமநிதி சஙகநிதி யிருபாரி சததிலும
பணிசெயுந தொழிலாளா போற
கேட்டது கொடுததுவா நிறகவைப பீாபிசசை
கேடடுப பிழைபபோ ரையங
கிரீடபதி யாககுவீா கற்பாநத வெள்ளமொரு
கேணியிடை குறுக வைபபீ
ரோட்டினை யெடுத்தா யிரநநெட்டு மாறறுக
வொளிவிடும பொனனுக குவீ
ருாகனு மிளைபபாற யோகதண டததிலே
யுலகுசுமை யாக வருளான
மீடடிடவும வலலநீ ரென்மனக கலலையனன்
மெழுகாககி வைபப தரிதோ
வேதாநத சிததாநத சமரசநன னிலைபெறற
விததகச சிததா கணமே. (உ)

பாரொடுநன் னீராதி யொனறொடொன் றுகவே
பற்றிலய மாகு போழ்து
பரவெளி யின்மருவுவீா கறபாநத வெளளம்
பரந்திடி னதறகு மீதே
நீரிலுறை வணடாய்த துவணடுசிவ யோகநிலை
நிற்பீர் விகறப மாகி

நெடியமுகி லேழும் பரந்துவரு ஷிக்கிலோ
    நிலவுமதி மண்டல மதே
யூறென விளங்குவீர பிரமாதி முடிவில்விடை
    யூர்தியரு ளாலுல வுவீர்
ருலகங்கள கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற
    றுலாவிற ருராணையி ஞன
மேருவென வசையாம ணிறகவல லீருமது
    மேதகக சிததி யெளிதோ
வேதாநத சிததாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
    விததகச சிததா கணமே. (௩)

எண்ணரிய பிறவிதனின மானுடப பிறவிதா
    னியாதினும மரிதரிது கா
ணிப்பிறவி தபபினு லெபபிறவி வாய்க்குமோ
    வேதுவருமோ வறிகி லேன
கண்ணக னிலததுநா னுளளபொழு தேயருட்
    ககனவட் டததி னினறு
கானுனறி நினறுபொழி யானந்த முகிலொடு
    கலநதுமதி யவச முறவே
பணணுவது நனமையிந நிலைபதியு மடடுமே
    பதியா யிருநத தேகப்
பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண டலியாயி
    பணணவித னருளி னாலே
விணணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
    வேணடுவே னுமதடிமை நான
வேதாநத சிததாநத சமரசநன னிலைபெறற
    விததகச சிததா கணமே. (௪)

பொய்திகழு முலகநடை யென்சொல்கே னெனசொலகேன
    பொழுது போககே தெனனிலோ
பொய்யுட னிமிததம புசிபபுக கலைநதிடல்
    புசிததபின கணணுறங கல்
கைதவ மலாமலிது செயதவம தலலவே
    கண்கெடட போககும வெளியாயக்
கணடதிது விண்டிதைக கண்டிதது நிறறெலக
    காலமோ வதையறி கிலேன்
மைதிகழு முகிலினங குடைநிழற் றிடவட்ட
    வரையினொடு செம்பொன் மேரு

மால்வரையின் முதுகூடும் யோகதண் டக்கோல்
வரைந்து சயவிருது காட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்க யோகபூ மிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந் தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (இ)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க மணமாதி
கேள்வியி னிசைந்து நிற்பக்
கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண் டலத்திலுங்
கிள்ளாக்கு செல்ல மிக்க
தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்க ளோலிடச்
சிவகாச ஞதி பாகளாய்த
திக்குத திகந்தமும் பூரண மதிகுடை
திகழ்ந்திட வசநத கால
மிசையமலா மீதுறை மணம்போல வானந்த
மிதயமேற் கொளளுமவணை
மென்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகமா
யிந்த்ராதி தேவாக ளெலாம்
விசயசய சயவெனன வாசிசொல வேகொலு
விருக்குநம் பெருமை யெளிதோ
வேதாந்த சிததாநத சமரசநன னிலைபெற்ற
விததகச் சிததா கணமே. (சு)

ஆணிலே பெண்ணிலே யென்போல வொருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள் ளதோ
வாடிய கறஙகுபோ லோடியுழல் சிந்தையை
யடககியொரு கணமேனும யான
காணிலேன் றிருவருளை யல்லாது மௌனியாய்க
கண்மூடி யோடு மூச்சைக
கட்டிக கலாமதியை முட்டவே மூலவெஙக
கனலினை யெழுப்ப நினைவும்
பூணிலே னிற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும
போக்கிலே போக விட்டுப்
பொய்யுலக ஞயினோ ஞயினுங் கடையான
புன்மையே யின்ன மின்னம்
வீணிலே யலையாமன் மலையிலக் கூகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச சிததர் கணமே. (௭)

கன்னலமு தெனவுமுக் கனியெனவு மவாவூறு
கண்டெனவு மடியெ டுத்துக
கடவுளர் கடந்ததலை வழுசழுது பேய்போற்
கருத்திலெழு கின்ற வெல்லா
மென்னதறி யாமையறி வெனனுமிரு பகுதியா
வீட்டுதமி ழென்ற மிழினுக
கின்னலபக ராதுலக மாராமை மேவிட்
டிருததலா லித்த மிழையே
சொன்னவனி யாவனவன முதசிசித திகளெலாந்
தோயாத நெறியே படிசதீர
சொல்லுமென வாநீஙகள சொன்னவவை யிறசிறிது
தோயந்தருண சாந்த னனனவே
மின்னல்பெற வேசொலல வசசொலகேட டடிமைமனம
விகசியப தெநத நாளோ
வேதாநத சிததாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
விததகச சிததா கணமே.

பொற்பினொடு கைகாலில வள்ளுகிர படைத்தலாற்
போநிடை யொடுக்க முறலாற
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்[illegible]
பூரித்த வெண்ணீர் மையா
லெற்பட விளங்குக்க னதிலிமை யாவிழி
யிசைநதுமே னோக்க முற[illegible]
லிரவுபக லிருளான கன[illegible] பட[illegible]
யிதயங் களித[illegible] லாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னுரியது
படைததுப் ப்ரதாப முறலாற்
பனிவெயில்கள் புகுதாம னெடியவான் றொடர்நெடிய
பருமர வனங்க ளாரும்
வெற்பினிடை யுறைதலா றவராச சிங்கமென
மிக்கோ ருமைப்புகழ்வர் காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௯)

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்க ளல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லா தவென்

கர்மத்தை யென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லுவேன
கைவல்ய ஞான நீதி
நல்லோ ருரைக்கிலோ காமமுக மியமென்று
நாட்டுவேன கர்ம மொருவ
னுட்டிறு லோபமழைய ஞானமுக மியமெனறு
நவிலுவேன வடமொழியி லே
வல்லா னெருத்தன்வர வுநதரா விடத்திலே
வநததா விவக ரிப்பேன்
வல்லதமி ழறிஞாவரி னங்ஙனே வடமொழியின
வசனஙகள சிறிது புகலவேன
வெல்லாம லெவரையு மருட்டிவிட வகைவந்த
வித்தையென் முத்தி தருமோ
வேதாநத சித்தாநத சமரசநன் நிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே. (கo)

ஆனந்தமானபரம்.

கொலலாமை யெத்தனை குணககேட்டை நீககுமக
குணமொன்று மொன்றி லேனபாற
கோரமெத தனைபக்ஷ பாதமெத தனைவன
குணஙகளெத தனைகொடிய பாழ்ங
கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத தனைமனக
களளமெத தனையுளள சற
காரியஞ் சொலலிடினு மறியாமை யெத்தனை
கதிக்கென் றமைதத வருளிற்
செல்லாமை யெததனைவி தாகோஷடி யென்னிலோ
செலவமெதத தனைமு யற்சி
சிந்தையெத் தனைசலன மிந்தரசா லமபோன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா
யல்லாமை யெததனை யமைததனை யுனககடிமை
யானே னிவைக்கு மாளோ
வண்டபகி ரண்டமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானநத மான பரமே. (க)

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ
சேர்நதுவளர் சித்தாகி யச
சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசித்ரமாய்த்
திரயாகி காணு விதப்

பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகியைம்
புலனுமா யைம்பூ தமாய்ப
புறமுமா யகமுமாயத் தூரஞ சமீபமாயப்
போகமொடு வரதது மாகி
யிருளாகி யொளியாகி நனமைதீ மையுமாகி
யின்றாகி நாளை யாகி
யென்றுமா யொன்றுமாயப பலவுமா யாவுமா
யிவையல்ல வாய நினனை
யருளாகி நினறவாக ளறிவதல லாலொருவ
ரறிவதற கெளிதா குமோ
வணடபகி ரணடமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானநத மான பரமே. (உ)

மாறுபடு தாககந தொடுககவறி வாரசாண
வயிற்றின பொருட்ட தாக
மண்டலமும விணடலமு மொன்றாகி மனதுழல
மாலாகி நிறக வறிவாா
வேறுபடு வேடஙகள கொளளவறி வாரொன்றை
மெணமெணன றகமவே றதாம
விதைையறி வாரெமைப் போலவே சந்தைபோன
மெய்நூல விரிகக வறிவாா
சிறுபுலி போறசீறி மூச்சைப் பிடிததுவிழி
செககச சிவகக வறிவாா
திரமெனறு தநதம மதததையே தாமதச
செயகைகொடு மூளற வறிவா
ராறுசம யஙகடொறும் வேறுவே றாகிவிளை
யாடுமுனை யாவ ரறிவா
ரண்டபகி ரணடமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௩)

காயிலை யுதிர்நதகனி சருகுபுனன் மண்டிய
கடுமபசி தனகக டைததுங்
காாவரையின முழையிற் கருஙகலபோ லசையாது
கண்மூடி நெடிதி ருந்தும
தீயினிடை வைகியுந தோயமதின மூழ்கியுந்
தேகஙக ளென்பெ லும்பாய்த
தெரியநின் றுஞ்சென்னி மயிாகள்கூ டாக்குருவி
தெற்றவெயி லூடி ருந்தும்

வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
    மௌனநதி லேயி ருந்து
மதிமண்ட லததிலே கனலசெல்ல வமுதுண்டு
    வனமூ டிருந்து மறிஞு
ராயுமறை முடிவான வருணடி ஞரடிமை
    யகிலததை நாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
    யானந்த மான பரமே. (௬)

சுத்தமு மசுததமுந் துக்கசுக பேதமுந்
    தொந்தமுட னிந்தொந் தமும்
ஸ்தூலமொடு சூக்ஷ்மமு மாசையு நிராசையுஞ்
    சொல்லுமொரு சொலலின் முடிவும
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொ டபாவமும்
    பேதமொட பேத நிலையும்
பெருமையொடு சிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
    பெண்ணினுட னுணு மறறு
நித்தமு மநித்தமு மஞ்சனநி ரஞ்சனமு
    நிஷ்களமு நிகழ்ச களமு
நீதியும நீதியு மாதியொட நாதியு
    நிரவிஷய விஷய வடிவு
மத்தனையு நீயலதெ ளத்தனையு மிலலையெனின்
    யாங்களுனை யன்றி யுணடோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
    யானந்த மான பரமே. (௭)

காராரு மாணவக காட்டைக களைந்தறக
    கணடகவ கார மெனனுங்
கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
    காணத் திருத்தி மேன்மேற்
பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
    பதிததன்பு நீரா கவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமோ மாயைவன்
    பறவையணு காத வண்ண
நேராக நின்றுவினை போகம் புசித்துண்ட
    நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த
நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
    நின்னருட் பாரமென்று

மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற துரிய மயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௬)

வாராகி பூதமா யகிலாண்ட கோடியாய்
மலையாகி வனக டலுமாய்
மதியாகி யிரவியாய் மற்றுள வெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ள மாகி
நாஞகி நினறவனு நீயாகி நின்றிடவு
நானென்ப தற்றி டாதே
நாஞ னெனக்குளறி நாஞ விகாரியாய்
நானறிந தறியா மையாய்ப்
போஞ லதிட்டவலி வெல்லவெளி தோபகற்
பொழுதுபுகு முனகண் மூடிப்
பொய்த்துயிலகொள் வான்றனை யெழுப்பவச மோவினிப
போதிபப தெநத நெறியை
யாஞலு மென்கொடுமை யநியாய மநியாய
மாாபா லெடுதது மொழிவே
னணடபகி ரணடமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானநத மான பரமே. (எ)

பொயயினேன புலையினேன் கொலையினே னினனருள
புலப்பட வறிநது நிலையாப
புனமையேன் கலலாத தனமையே னன்மைபோற
பொருளலாப் பொருளை நாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன
வினையினே னென்றென் னைநீ
விட்டுவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுகதி யேது புகலாய்
துய்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன் றிலாத்
துரியனே துரியமுங் காணுவ தீதனே
சுருதிமுடி மீதி ருந்த
வையனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணை வடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (அ)

எத்தனை விதங்கடாலை கற்கினுங் கேட்கினுமென
னிதயமு மொடுங்க விலலை
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மாறவிலலை
யாதினும் பிமான மென
சித்தமிசை குடிகொணட நீசையொ டிரக்கமென்
செனமத்து நானறிகி லேன
சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்
தெரிசனங் கணடு மறியேன
பொய்த்தமொழி யலலான மருநதுக்கு மெய்ம்மொழி
புகனறிடேன் பிறாகேட கவே
போதிபப தலலாது சுமமா விருநதருள
பொருநதிடாப பேதை நானே
யத்தனை குணககேடா கணடதாக கேடடதா
வவனிமிசை யுணடோ சொலா
யணடபகி ரணடமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானநத மான பரமே (௯)

எககால முநதனக கெனனவொரு செயலிலா
வேழைநீ யெனறிருநதிட
டெனதாவி யுடலபொருளு முனியாய வநதுகை
யேறறுநம தெனற வனறே
பொயககால தேசமும பொயப்பொருளில வாஞ்சையும
பொயயுடலை மெயயென் னலும
பொயயுறவு பறறலும பொயயாகு நானெனனல
பொயயினும பொயயா கையான
மைக்கா விருட்டனைய விருளிலலை யிருவினைகள
வநதேற வழியு மிலலை
மனமிலலை யமமனத தினமிலலை வேறுமொரு
வரவிலலை போககு மிலலை
யககால மிககால மெனபதிலை யெல்லா
மதீதமய மான தனறோ
வண்டபகி ரண்டமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானநத மான பரமே. (௧௦)

சுகவாரி.

——(0)——

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே
னெனருசித் திடவலிய வந

தினபங்கொ டுத்தநினை யெநநேர நின்னனப
  ரிடையரு தருகி நாடி
யுன்னிய கருததவிழ வுரைகுளறி யுடலெஙகு
  மோய்நதயாந தவச மாகி
யுணாவரிய பேரின்ப வனுபூதி யுணாவிலே
  யுணாவாாக ளுளள படிசாவ
கன்னிகை யொருததிசிற றினபமவேம பெனணினுங
  கைககொளவள பககு வததிற
கணவனருள் பெறினமுனே சொனனவா றெனனெனக
  கருதிநகை யாவ ளதுபோற
சொனனபடி கேட்குமிப் பேதைககு நினகருணை
  தோற்றிற சுகாரமப மாகு
சுததநிர்க குணமான பரதெய்வ மேபரஞ
  சோதியே சுகவா ரியே. (௧)

அன்பின்வழி யறியாத வெனனைத தொடாநதெனனை
  யறியாத பககு வததே
யாசைப பெருககைப் பெருககிக கொடுததுநா
  னறறேனலநதே னெனன
வெனபுல மயஙகவே பிதசேறறி விடடா
  யிரஙகியொரு வழி யாயினு
மினடவெள ளாகவந துளளங களிககவே
  யெனனை கலந்த துணடோ
தனபருவ மலருககு மணமுணடு வணடுணடு
  தணமுனை தனககு முணடோ
தமியனேற கெவவணந திருவுள மிரங்காத
  தனமையாற றனியிருநது
துன்பமுறி னெஙஙனே யறியாத நின்னனபா
  சுகமவநது வாயககு முரையாய
சுததநிாக குணமான பரதெயவ மேபரஞ
  சோதியே சுகவா ரியே. (௨)

கிலலேனு மையவொரு காலததி லுருகுமென
  கனனெஞ்ச முருக விலையே
கருணைக கிணஙகாத வனமையையு நானமுகன
  கறபிகக வொருக டவுளோ
வல்லான வகுததத்தே வாயககா லெனுமபெரு
  வழக்குக கிழுககு முண்டோ

வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிரங்கியென்னை
    வாழ்விப்ப துன்ப ரங்காண்
பொல்லாத சேயெனிற் றாய்தள்ள னீதமோ
    புகலிடம் பிறிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்ப்
    புன்மையே னாவ னந்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச
    சும்மா விருக்க வருளாய
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
    சோதியே சுகவா ரியே. (௩)

என்பெலா நெகக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
    லிளகமன தழலின் மெழுகா
யிடையறா துருகவரு மழைபோ லிரங்கியே
    யிருவிழிக ணீரி றைப்ப
வன்பினா னூச்சிதது வணபருக கங்கனே
    யமிாத சஞ்சீவி போல்வந்
தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளனபி லாதவெனை
    யாரககாக வடிமை கொண்டாய
புனபுலான மயிாதோ னரம்பெனபு மொய்த்திடு
    புலைகுடிலி லருவ ருபபுப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
    புந்தி செலுமோ பாழிலே
துன்பமா யலையகோ வுலகநடை யையவொரு
    சொற்பனத திலுமவேண டிலேன
சுத்தநிாக குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
    சோதியே சுகவா ரியே. (௪)

வெங்நீர் பொறுதெனுடல் காலின்முட் டைக்கவும
    வெடுகெகென் றசைதெதெ டுததால
விழியிமைத தங்கனே தணைசுருள காடுவேன்
    வேறொன்றை யொருவர் கொடவி
னகோர மையோவென முகமவாடி நிறபதுவு
    மையநின் னருள றியுமே
யானுலு மெததப பயந்தவனி யானென்னை
    யாண்டநீ கைவி டாதே
யிக்கோர மென்றிலை யுடற்சுமைய தாகவு
    மெடுத்தா லிறக்க வென்றே

யெங்கெங்கு மொருநீர்மை யாயமுண் டாயினு
மிறைஞ்சுசுக ராதி யான
தொன்னீர்மை யாளர்க்கு மானுடம வகுத்தவரு
டுணையென்று நம்பு கின்றேன
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௫)

பற்றுவன வற்றிடுநி ராசையென் றொருபூமி
பற்றிய பிடிககு மயோகப்
பாங்கிற் பிராணலய மெனனுமொரு பூமியிலை
பற்றின் மனமறு மென்னவே
கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிநதகனி
கனிவிகக வநத கனிபோற்
கண்டதிற் நெறியெனத திருவுளக் கனிவினொடு
கனிவாய் திறநது மொன்றைப்
பெற்றவனு மலலேன பெறுதவனு மல்லேன்
பெருககத தவி - நு ளறியே
பெண்ணீரமை யெனவிரு கணணீ ரிறைததுநான
பேயபோ விருகக வுலகஞ
சுற்றிநகை செய்பவே யுலையவிட் டாயெனிற
சொல்லவினி வாயு முணடோ
சுத்தநிாக குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௬)

அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
வறிவேயெ னறிவி லூறு
மானநத வெள்ளமே யெனறென்று பாடினே
னாடினே னாடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன
மெயசிலிர்த திருகை கூப்பி
விண்மாரி யெனவெனிரு கணமாரி பெய்யவே
வேசற் றயர்நதே னியா
னிரும்புநோ நெஞ்சகக களவனு னெனுமுனை
யிடைவிட்டு நினற துண்டோ
வென்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனு மறியா வெறுந்
துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுத னீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

பாராதி யண்டங்க ளத்தனையும வைகின்ற
பரவெளியி னுண்மை காட்டிப்
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றேய்ந்த
பாவியேன் பரிசு காட்டித்
தாராள மாய்நிற்க நிச்சிந்தை காட்டிச்
சதாகால நிஷ்டை யெனவே
சகசநிலை காட்டினை சுகாதீத நிலயந்
தனைக்காட்ட நாள செல்லுமோ
காரார வண்ணரு மனந்தகோ டிகணினறு
காலூன்றி மழைபொழிதல் போற
கால்வீசி மின்னிப் படாந்துபர வெளியெலாங்
கம்மியா னந்த வெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின முழங்கியே
தொண்டரைக் கூவு முகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

பேதித்த சமயமோ வொன்றுசொன படியொன்று
பேசாது துறவாசியே
பேசாத பெரியோர்க ளிருவிரற பதத்தினாற்
பேசார்கள் பரம குருவாய்ப்
போதிக்கு முகக்கணிறை நோன்மையாய்க் கைக்கொளாடு
போதிப்ப தாச்சறிவிலே
போக்குவர வறவினைப் நீக்கற வசனமாய்ப்
போதிப்ப தெவரை யனே
சாதித்த சாதனமு மியோகியாக ணமதென்று
சங்கிப்ப ராதலாலே
தனிநிலே தானா யமாந்துவிடு வோமெனத்
தனியிருந் திடனங்க னே
சோதிக்க மனமாயை தனியேவி னுலடிமை
சுகமாவ தெப்படி சொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

அண்டமுடி தனனிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
வலரிமண் டலநடுவி லோ

வனனமேவி லோவமிாத மதிநமேவி லோவனப
ரகமுருகி மலர்க மேவித
தெணடமிட வருமூாததி நிலையிலோ திக்குத
திகநததகி லோவெளியி லோ
திகழ்விநது நாதநிலை தனனிலோ வேதாநத
சிததாநத நிலைதன்னி லோ
கணடபல பொருளிலோ காணுத நிலையெனக
கணடரூ னியமதனி லோ
காலமொரு மூனறிலோ பிறவிநிலை தனனிலோ
கருவிகர ணஙக ளோயநத
தொணடாக ளிடததிலோ நீவீற றிருபபது
தொழுமபனேற குளவு புகலாய
சுததநிாக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே (௧௦)

ஏநதநாள கருணைக குரிததாகு நாளெனவு
மெனனிதய மெனவாட் டுதே
யேதெனறு சொலலுவேன முன்னொடுபின மலைவறவு
மிறைவரை யாது பெறறேன்
பாதமா ணதிலிட்ட மெழுகாகி யுளளம்
பதைததுப் பதைதது ருகவோ
பரமசுக மாவது பொறுப்பரிய துயரமாயப
பலகாலு மாசசிடப தோ
சிந்தையா னதுமறிவை யெனனறிவி லறிவான
தெயவநீ யனறி யுளதோ
தேகநிலை யலலவே யுடைகப்பல கப்பலாயத
திரையாழி யூடு செலுமோ
சொநதமா யாணடநீ யறியாகள் போலவே
துனபததி லாழததன் முறையோ
சுததநிர்க குணமான பரதெயவ மேபரஞ
சோதியே சுகவா ரியே. (௧௧)

ஏநநாளு முடலிலே யுயிரா மூனபபோ
லிருககவிலை யோமன தெனு
மியானுமென் னட்பாம் பிராணனு மெமைசசடம
தெனறுனை சிததெனறு மே
யநநா ளிலெலவனோ பிரிததா ளைதைக்கேட்ட
வன்றுமுத லினறு வரையு

மதியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுகவே
யடாதராசு பண்ணி யெஙகண
முன்னாக நீயெனன கோட்டைகொண் டாயென்று
மூடமன மிகவு மேச
மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளஙகருகன
முறைமையோ பதிலு யிரஞ
சொனனாலு நினனரு ளிரஙகவிலலை யேயினிச
சுகமவருவ தெபபடி சொலாய்
சுததநிர்க குணமான பரதெய்வ மேபரஞ
சோதியே சுகவா ரியே. (௪௨

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனனறி யோரணுவு மசையாதெ னுமபெரிய
வாபதசர்மொழி யொனறு கணடா
லறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
யறிநதாரக ளறியார களார்
மௌனமொ டிருந்ததா ரெனபோ லுடம்பெலாம
வாயாய்ப் பிதறறு மவரார
மனதெனவு மொருமாயை யெஙகே யிருநதுவரும
வனமையொ டாகக மெஙகே
புவனம படைப்பதென காததவிய மெவ்விடம்
பூதபே தஙக ளெவவிடம
பொய்மெயித மகிதமேல வருநனமை தீமையொடு
பொறைபொரு மையுமெவ் விட
மெவாசிறிய ரெவாபெரிய ரெவருறவ ரெவாபகைஞா
யாதுமுனை யனறி யுணடோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கின்ற பொருளே. (௧

அனனே யனேயெனுஞ் சிலசமய நினனையே
யையாவை யாவென னவே
யலறிடுஞ் சிலசமய மலலாது பேயபோல
வலறியே யொன்று மிலவாய்ப்
பினனேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
பிதறறிடுஞ் சிலசமய மேற
பேசரிய வொளியெனறும் வெளியென்று நாதாதி
பிறவுமே நிலய மென்றுங்

தன்னே ரிலாததோ ரணுவென்று மூவிதத்
    தன்மையாங் காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மிவையாகி வேறதாய்ச்
    சதாஞான வானந்த மா
யென்னே யெனைக்கருணை விளையாட் டிருந்தவா
    றெம்மனோர் புகல வெளிதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
    யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (௨)

வேதமுட னாகமம் புராணமிதி காசமுதல்
    வேறுமுள கலைகளெல்லா
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க் கத்தையே
    விரிவா யெடுத்துரைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
    யுண்டுபண் ணுஞானமாகு
மூகமனு பவவசன மூன்றுக்கு மொவ்வுமீ
    துபயவா திகள்சம்மத
மாதலி னெனக்கினிச் சரியையா திகள்போது
    மியாதொன்று பாவிக்கநா
னதுவாத லாலுன்னை நானென்று பாவிக்கி
    னத்துவித மார்க்க முறலா
மேதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள்செ
    யெந்தைநீ குறையு முண்டோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
    யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (௩)

சொல்லான திரசற்றும் வாராத பிள்ளையைத்
    தொட்டில்வைத் தாட்டி யாட்டித்
தொடையினைக் கிள்ளல்போ றங்கற்ப மொன்றிற்
    றொடுக்குந் தொடுத்த ழிக்கும்
பொல்லாத வாதனை யெனுஞ்சப்த பூமியிடை
    போந்துதலை சுற்றி யாடும்
புருஷனி லடங்காத பூவைபோற் றானே
    புறம்போந்து சஞ்சரிக்குங்
கல்லோ டிரும்புக்கு மிகவன்மை காட்டிடுங்
    காணாது கேட்ட வெல்லாங்
கண்டதாக் காட்டியே யணுவாச் சுருக்கிடுங்
    கபடநா டகசா லமோ

வெல்லாமும் வலதிந்த மனமாயை யேழையா
மெனனு லடகக வசமோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே. (௪

கண்ணூர நீரமலகி யுள்ளெகக குருகாத
களளனே ஞனு மோ
கைகுவித் தாடியும பாடியும விடாமலே
கணபணித தாரை காட்டி
யண்ணு பரஞசோதி யப்பா வுனககடிமை
யாளெனவு மேலெல மூந்த
வன்பாகி நாடக நடிததவோ குறைவிலலை
யகிலமுஞ சிறிதறியு மேற
றண்ணுரு நினனதரு ளறியாத தலலவே
சறறேனு மினிதி ரங்கிச
சாசுவத முததிநிலை யீதென றுணாததியே
சகசநிலை தநது வேறொன
றெண்ணும லுளளபடி சுகமா யிருககவே
யேழையேற கருள்செய கணடா
யிகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே. (ரு)

ககமா னதுகோடி கூடகின றுலுமொரு
கலவின்முன னெதிராநிற்கு மோ
கர்மமா னதுகோடி முனனேசெய் தாலுநின்
கருணைப பரவாக வருமோத
தாகமாய் நாடினரை வாதிகக வலலதோ
தமியனேற் கருடடாக மோ
சற்றுமிலை யென்பதுவும வெளியாச்சு வினையெலாஞ
சஙகேத மாய்க கூடியே
தேகமா னதைமிகவும வாட்டுதே துனபஙகள்
சோாமல யோக மாாகக
சிததியோ வரவிலலை சகசநிஷடைககுமென
சிந்தைககும் வெகுதூ ரநா
னேகயாய் நின்னோ டிருககுநா ளெநதநா
ளிந்நாளின் முறறு றுதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கினற பொருளே. (சு)

ஒருமைமன தாகியே யல்லலற நின்னருளி
லொருவனுன வந்திருக்கி
னுலகம பொருததோ மாயா விசித்ரமென
வோயுமோ விடமில்லை யோ
வருளுடைய நின்னைபா சங்கைசெய் திடுவரோ
வலதுகிரத தியகாதத ர
யகிலம் படைததெமமை யாளகின்ற போசில
ரடாதெனப ரோவ கனற
பெருமைபெறு பூரணங் குறையுமோ பூதங்கள
பேயககோல மாயவி தணடை
பேசுமோ வலதுதான பரிபாக காலம
பிறககவில்லை யோதொலலை யா
மிருமைசெறி சடவினை யெதிரததுவாய பேசுமோ
வேதுளவு சிறிது புகலா
யிகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே (எ)

நிலலாது தேகமெனு நினைவுணடு தேகநிலை
நினறிடவு மௌனி யாகி
நேரே யுபாயமொன றருளினையை யோவிதனை
நினறனுட டிகக வெனுற
கல்லாத மனமோ வொடுஙகியுப ரதிபெறக்
காணவிலலை யாகை யாலே
கையேற றுணுமபுசிப் பொவ்வாதெ நாளுமுன்
காடசியி லிருநது கொண்டு
வல்லாள ராயியம நியமாதி மேறகொண்ட
மாதவாக கேவல செய்து
மனதின் படிககெலாஞ் சிததிபெற லாஞானம
வாயக்குமொரு மனுவெ னககிங
கில்லாமை யொனறினையு மிலலாமை யாகவே
யிப்போ திரஙகு கணடா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கின்ற பொருளே. (அ)

மரவுரி யுடுததுமலை வனநெற் கொறித்துமுதி
வனசருகு வாயில வநதால்
வன்பசி தவிர்த்துமனல வெயிலாதி மழையால்
வருநதியும் மூலவ னலைச்

சிரமள வெழுப்பியு நீரிடை மூழ்கியுந
தேகநம தலல வென்று
சிற்சுகவ பேக்ஷையாய நினனனபா யோகஞ
செலுதகிஞ ரியாம பாவியேம
விரவுமறு சுவையின்ஞு வேணடுவ புசிததரையில்
வேணடுவ வெலா முடுதது
மேடைமா ளிகையாதி வீட்டினிடை வைகியே
வேறொரு வருதத மலறி
யிரவுபக லேவழையாகள சையோக மாயிஞே
மெபபடி பிழைப்ப துரையா
யிகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே (கூ)

முத்தனைய மூரலுமு பவளவா யினசொலு
முகததிலகு பசுமஞ் சளு
மூர்சசிகக விரகசன் னதமேறற விருகுமட
முலையின்மணி மாலை நால
வைததெமை மயககியிரு கணவலைபை வீசியே
மாயா விலாச மோக
வாரிதியி லாழ்ததிடும் பாழான சிற்றிடை
மடநதையாகள சிறறினப மோ
புசதமிாத போகம புசிததுவிழி யிமையாத
பொன்னுடமெ வநத தொனறற்
போராடட மல்லவோ பேரினப முததியிப
பூமியி லிருந்து காண
வெததனை விகாதமவரு மெனறுசுகா செனறநெறி
யிவவுலக மறியா ததோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே. (க0)

உனனிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
துளறிடு மவததை யாகி
யுருவுதான காட்டாத வாணவமு மொளிகண்
டொளிககின்ற விருளெனன வே
தன்னிலைமை காட்டா தொருஙகவிரு வினையினற
ருவுசுக துக்க வேலை
தட்டழிய முற்றுமில லாமாயை யதனாற்
றடித்தகில பேத மான

முனனிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய
மூதறிவு மேலு திபப
முன்பின்னொடு கீழ்மே னடுப்பகக மென்னுமன
முறறுமா னநத நிறைவே
யெனனிலைமை யாய்நிறக வியலபுகூ றருள்வடிவ
மெநநாளும வாழி வாழி
யிகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே (கக)

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதி ககனப் பரப்புமுனை டோவெனறு
படாவெளிய தாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணுச சுயஞ்சோதி யாயணட
பகிரணட வுயிரெ வைககு
மோராக வறிவா யகணடமா யேகமாய
நிததமாய நிரதசொநத மாய
நிரகுண விலாசமாய வாககுமன மணுகாத
நிர்மலா னநத மயமாயப்
பேராது நிறறிநீ சுமமா விருநநுதான
பேரினப மெயதி டாமற
பேயமனதை யனடியே தாயிலாப் பிள்ளைபோற
பிததாக வோமனதை நான
சாராத படியறிவி னிருவிகற பாஙகமாஞ
சாசுவத நிஷ்டை யருளாய
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே. (க)

கூடககொடு குணககாதி திககினை யுழககூடு
கொள்ளவபோ லைநது பூதங
கூடுஞ் சுருஙகிலைச சாலேக மொன்பது
குலாவுநடை மனையை நாறும
வடககயிறு வெணணரம பாவெனபு தசையினை
மதவேள் விழா நடதத
வைக்கின்ற கைததேரை வெணணீர்செ நீர்கணீா
மலநீர்பு ணீரி றைக்கும்
விடக்குத துருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
வெட்ட வெட்டத் தளிாககும்

வேட்கைமா முறுகின்ற சுடுகாட்டடை முடிவிலே
மெய்போ லிருந்து பொய்யாகு
சட்கசைச சட்கசெகனச சதமெனறு சினமயக
காணுகி நிறப தெனறே
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே (௨)

பாகததிறை கவிதை பாடிப படிககவோ
பதகிநெறி யிலலை வேத
பாராய ணபபனுவன மூவாசெய் பனுவலது
பகாவோ விசையு மிலலை
யோகததி லேசிறிது முயலவென றறநேக
மொவவாதி ருண வெறுததா
லுயிாவெறுத திட்டொககு மலலாது கிரியைக
ருபாயததி னைசெயய வோ
மோகததிலே சிறிது மொழியவிலலை மெயஞ்ஞான
மோனததி னிறக வெவவறுன
முறறுது பரிபாக சததிக ளனேகநின
மூசறிவி லேயெ மூநத
சாகததி லேவாயககு மமிரநப பரவாகமே
தனனந் தனிப்பெ ருமையே
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே (௩)

இமையளவு போதையொரு கறபகா லமபணணு
மிவ்வுலக மெவ்வுலக மோ
வெனறெணணம வருவிககு மாதாசிற றினபமோ
வெனனினமக மேரு வாககிச
சுமையெடுமி னென்றுதான சுமமாடு மாயெமைச
சுமை யாளு மாககி நாளுந
தூடபுத்தி பணணியுள நறபுததி யாவையுங
குறையிட் டிநதர சால
மமையவொரு கூததுஞ் சமைந்தாடு மனமாயை
யமமமம வெலல லெளிதோ
வருளபெற்ற போக்கெலா மொளிபெற்று நிறகுமீ
தருளோ வலாது மருளோ
சமையநெறி காணுத சாக்ஷிநீ சூக்ஷமமாத
தமியனேற குளவு புகலாய்.

சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சசசிதா னந்த சிவமே. (௪)

இனியேனு மெமக்குனருள் வருமோ வெனககருதி
யேங்குதே நெஞ்ச மையோ
வின்றைக் கிருந்தாரை நாளைக கிருப்பரென
றெண்ணவோ திடமிலலையே
யனியாய மாயிநத வுடலைநா னெனறுவ'ரு
மநதகற காளாக வோ
வாடித திரிநதுநான கறறதுங கேட்டது
மவலமாயப் போதனனேற
கனியேனும வறியசெங காயேனு முதிரசருகு
கநதமூ லஙக ளேனுங
கனலவாதை வநதெய்தி னளளிய புசிததுநான
கணமூடி மௌனி யாகித
தனியே யிருப்பதற கெண்ணினே னெணணமிது
சாமிநீ யறியாத தோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னநத சிவமே (ரு)

மததமத கரிமுகிற குலமெனன நினறிலகு
வாயிலுடன மதியகடு தோய
மாடகூ டசிகர மொயததசந திரசாநத
மணிமேடை யுசசி மீது
முததமிழ முழககமுடன முததநகை யாரகளொடு
முததுமுத தாயகக லாவி
மோகத் திருந்துமென யோகநதி னிலைநினறு
மூசசைப் பிடிதத டைததுக
கைததல நகப்படை விரிததபுலி சிஙகமொடு
கரடிநறை நாறை கொணட
கானமலை யுச்சியிற் குகையூ டிருநதுமென
கரதலா மலக மெனனச
சததமற மோனநிலை பெறறவர்க ளுயவாகாண
சனகாதி துணிவி தனறே
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே. (சு)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெலலியங கனியெனக
கணடவே தாக மத்தின்

காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறு முத்தியது
கருதி னனுமான மாதி
யுத்திபல வாகிரு விகற்பமே யில்லையா
லொன்றோ டிரண்டென னவோ
வுரையுமில்லை நீயுமில்லை நானுமில்லை யென்பது
முபாயநீ யுண்டு நானுண்டு.
சித்தமுள ளுனில்லை யெனும்வசன நீயறிவை
தெரியார்க டெரிய வசமோ
செப்புகே வலநீதி யொப்புவமை யல்லவே
சின்முத்தி ராங்க மரபிற
சத்தமற வெனையாண்ட குருமௌனி கையினுற
றமியனேற குதவு பொருளே
சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (எ)

காயாக மரமீது கலலேறு செலலுமோ
கடவுணீ யாஙக ளடியேங
காமபந தத்தினுற சன்மபந தமபெறக
கறபித்த துனன தருளே
வாயார வுண்டபோ வாழ்நதுவது சொந்தபோ
வைவதுவு மெஙக ளுலக
வாயபாடு நிறகநின வைதிக வொழுஙகுநினை
வாழ்த்தினுற பெறு பேறுதா
னேயாது பெறுவரென முறையிட்ட தாற்பின்ன
ருளறுவது கரும மன்று
முடயநெறி யீதெனனி னுசிதநெறி யெநதநெறி
யுலகிலே பிழைபொறுககுந
தாயான கருணையு முனககுண டெனககினிச
சஞசலங கெடவருளசெய வாய
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே (அ)

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னி லிவவுடல
மிறவா திருபப மூலத
தெழுமங்கி யமிாதொழுகு மதிமண டலததிலுற
வெனனமணை குண்ட லினிபாற
பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்ததிடப்
பேயேனை நல்க வேணடும்

பிறவாத நெறியெனக் குணமெடனனி னிமமையே
பேசுகாப் பூர நீப
மினனும படிககககண் டாகார வன்னேபால்
விளையேனை யொப்பு விதது
வீட்டுநெறி கூட்டிடுதென மிகவுநன றிவையன்றி
விவகார முணடெனனி லோ
தன்னந தனிச்சிறிய ளுறறிலேன போற்றிவளா
சனமாாகக முததி முதலே
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே. (கூ)

வேதாவை யிவவணம விதிததே தெனனினுன
விளைபபகுதி யெனப னநத
விளைபேச வறியாது நிறகவிவை மனதால
விளைந்ததான மனதை நாடிற
போதமே நிற்குமற போததததை நாடிலோ
போதமு நிளலவி ளககம
பொயயன்று தெய்வமறை யாவுமே நீயெனறு
போககுவர வறநி கழததது
மாதார வாதேய முழுதுநீ யாதலா
லகிலமீ தெனனை யாட்டி
யாடனகண டவனுநீ யாடுகின றவனுநீ
யருளுநீ மௌன ஞான
தாதாவு நீபெறற தாய்தநதை தானுநீ
தமருநீ யாவுநீ காண
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னந்த சிவமே. (௧0)

கொந்தவிழ் மலாசசோலே நனனீழல வைகினுங
குளிாதீம் புனறகை யளளிக
கொளளுகினு மநநீ ரிடைததிளைத தாடினுங
குளிாசந்த வாடை மடவாா
வநதுலவு கினறதென முனறிலிடை யுலவவே
வசதிபெறு போதும வெள்ளை
வட்டமதி பட்டப் பகறபோல நிலவுதர
மகிழ்போதும வேலை யமுதம்
விர்தைபெற வறுசுவையில் வந்ததென வமுதுணணும
வேலையிலு மாலை காதம

வெள்ளிலே யடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
விளையாடி விழித்து யிலினூரு
சந்ததமு நினனருளை மறவா வரநதந்து
தமியேனை ரக்ஷை புரிவாய
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே. (கக)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலாச சோலைசெறி நனனீழன மலையாதி
மனனுமுனி வாககே வலாய
மநதரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
மாாககததி னின்று கொணடு
கருமருவு காயததை நிமலம தாகவே
கமலா சனுதி சோததுக
காலைப் பிடிததனலை யயமைகுண டலியடிக
கலைமதியி னூடு தாககி
யுருகிவரு மமிாததததை யுணடுண டுறஙகாம
லுணாவான விழியை நாடி
யொனறோ டிரணடெனுச் சமரச சொரூபசுக
முறறிடவென மனதின வணணந
திருவருள முடிககவித தேகமொடு காணபனோ
தேடாிய சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொணட வறிவான தெயவமே
தேசோ மயானந தமே. (க)

இபபிறவி யெனுமோ ரிருடகடலின மூழ்கிநா
னெனனுமொரு மகர வாயப்பட்
டிருவினை யெனுநதிரையி னெறறுணடு புற்புத
மெனகொஙகை வரிசை காடடுந
துப்பிதழ் மடைநகையா மயறசணட மாருதச
சுழலவநது வநத டிபபச
சோராத வாசையாங காறறு வானதி
சுரந்ததென மேலு மாாபபக
கைப்பரிசு காராபோ லறிவான வஙகமுங
கைவிட்டு மதிம யஙகிக
கள்ளவங கககாலா வருவரென் றஞசியே
கண்ணருவி காடடு மெளியேன்

செப்பரிய முத்தியாங் கரைசேர வுங்கருணை
செய்வையோ சதகுரு வென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (உ)

தந்தைதாய் தமர்தார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்ட மிதிலோ
சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோர் வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசா லக்கோலம்
வஞ்சனை பொறாமை லோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
வாஞ்சையி லாத கனவே
யெந்தநா ளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
யிரவுபக லில்லா விடத்
தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ள மீதிலே
யானெனப் தறவு மூழ்கிச்
சிந்தைதான் றெளியாது சுழலும்வகை யென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௩)

ஆடாம லோய்ந்திட்ட பம்பரம் போல்விசை
யடங்கி மனமவிழ நேரே
யறியாமை யாகின்ற விருளகல விருளொளியு
மல்லா திருந்த வெளிபோற்
கோடா தெனைக்கண் டெனக்குணிறை சாந்தவெளி
கூடியின் பாதீத முங்
கூடினே னேசரியை கிரியையின் முயன்றநெறி
கூடினே னேவல்ல னியா
னீடாக வேயாறு வீட்டினி னிரம்பியே
யிலகிவளர் பிராண னென்னு
மிருந்தி யினைக்கட்டி யோகபர ஞானம
லேழைக் குமெப ஞகித
தேடா தழிக்கவொரு மதிவந்த தென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௪)

பாடாது பாடிப் படித்தளவில சமயமும்
பஞசபடு சொல்ல னிவனைப்
பார்மினோ பாரமினோ வென்றுசபை கூடவும்
பரமாாதத மிதுவென்ன வே
யாடாது மாடிநெஞ் சுருகிநெக காடவே
யமலமே யேக மேயெம்
மாதியே சோதியே யெஙகுநிறை கடவுளே
யரசே யெனககூவி நான
வாடாது வாடுமென் முகவாட்ட முங்கணடு
வாடா வெனககருணை நீ
வைத்திடா வணணமே சகசேத மாவிந்த
வனமையை வளர்பபிதத தார்
தேடாது தேடுவோா தேடடறற தேட்டமே
தேடரிய சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொணட வறிவான தெயவமே
தேசோ மயானந் தமே, (௫)

பிறியாத தனணருட சிவஞானி யாயவநது
பேசரிய வாசி யாலே
பேரின்ப வுண்மையை யளிததனையென் மனதறப
பேரமப லகக டவுளா
யறிவா யிருந்திடு நாதவெர்லி காடடியே
யமிர்தப் பரவாக சிததி
யருளினைய லாதுதிரு வமபலமு மாகியெனை
யாணடனைபி னெய்தி நெறியாயக
குறிதா னளிததனைநன மரவுரிகொ ளநதணக
கோலமா யசபா நலஙக
கூறினபின் மௌனியாயச சுமமா விருக்கநெறி
கூட்டினை யெலாமி ருககச
சிறியேன மயஙகிமிக வறிவினமை யாவனோ
தேடரிய சததாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொணட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந தமே (சா)

ஆரா ரெனக்கென்ன போதிதது மென்னவென்
னறிவினை மயக்க வசமோ
வணடசோ டியையெலாங சருப்பவறை போலவு
மடுக்கடுக் காவ மைததுப்

பேராம னின்றபா வெளியிலே மனவெளி
பிறங்குவ தலாதொன் றினும்
பின்னமுற மருவாது நனையத தாலினிய
பேரினப மூத்தி நிலையுந்
தாராது தள்ளவும் போகாது ஞலது
தள்ளினும் போகே னியான
டைேயது மில்லையான டவனடிமை யென்னுமிரு
தன்மையிலு மென் வழகருத
தீராது விடுவதில நடுவான கடவுளே
தேடரிய சததாகி யென்
சிததமிசை குடிகொணட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந தமே. (எ)

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
கரடிவெம புலிவா யையுங
கட்டலா மொருசிஙக முதுகினமேற் கொள்ளலாங்
கட்செவி யெடுததாட் டலாம்
வெந்தழலி னிரதம்வைத தைநதுலோ கத்தையும்
வேதிதது விறறுண ணலாம்
வேறொருவா காணும லுலகது லாவலாம்
விணணவரை யேவல் கொளலாஞ்
சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மறறொரு
சரீரததி னுமபுகு தலாஞ்
சலமே னடககலாங கனன்மே லிருக்கலாந்
தனனிகாில் சித்தி பெறலாஞ்
சிந்தையை யடககியே சுமமா விருக்கின்ற
திறமரிது சத்தாகி யென்
சிததமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (அ)

எலலா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
மிலலையெனு மிவ்வு லகமீ
தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயா தரிததுமிக
வேழைககு ளேழை யாகிக்
கல்லாத வறிவிற் கடைபபட்ட நானன்று
கையினு லுண்மை ஞானங்
கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
காட்டுவேன் குற்றே வலு

னல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறையெயிற்
றுபாச வடிவ மான
வாதகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ
தடாதடா காசு நமபாற்
செலலா தடாவெனறு பேசவா யதுதந்த
செலவமே சத்தாகி யென்
சிததமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந தமே. (௬)
மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதலபோன்
மெனசிலம பொலிக ளாாப்ப
வீஙகிப் புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொஙகைமட
மினஞாகள பினனே வலா
லெனபோ லலைந்தவாகள் கற்றூர்கள கல்லாாக
ளிருவாகளி லொருவ ருண்டோ
வென்செயகே னமமமம வெனபாவ மென்கொடுமை
யேதென் றெடுதது மொழிவே
னன்பால் வியநதுருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்நதெம்
மடிகளே யுமதடிமை யாங்களெனு நால்வருக
கறமாதி பொருளு ரைப்பத
தெனபாலின முகமாகி வடவா லிருக்கின்ற
செலவமே சததாகி யென்
சிததமிசை குடிகொணட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந தமே. (௧0)
புததமித போகமுஙக றபகந னீழலிற்
பொலிவுற விருககு மியலபும
பொன்னுலகி லயிரா வததவேறு வரிசையும்
பூமண்ட லாதிகக கமு
மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ
மாலுமொரு சுட்டு மறவே
வைக்கினற வைப்பாளன் மௌனதே சிகனென்ன
வந்தநின் னருளவாழி காண
சுத்தபரி பூரண வகண்டமே யேகமே
சுருதிமுடி வான பொருளே
சொல்லரிய வுயிரினிடை யஙகங்கு நின்றருள்
சுரநதுபொழி கருணை முகிலே

சித்திநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
 தேடரிய சத்தாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே. (௧௧)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காக மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள
 சுற்று சோறிடுந் துருத்தியைக
கால் ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளர்
 காம வேண்டன சாலையை
மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
 மலமி குந்தொழுகு கேணியை
மொய்த்து வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
 முடங்க லாகிடை சரக்கினை
மாக விந்தரதனு மின்னை யொத்திலக
 வேத மோதியகு லாலனா
வனைய வெய்யதடி கார னையமன்
 வந்த டிக்குமொரு மட்கலத்
தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
 யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே. (௧)

குறிக ளோடுகுண மேது மின்றியனை
 லொழுக நின்றிடு மிருமபனற்
கூட லின்றியது வாயி ருந்தபடி
 கொடிய வாணவ வறைக்குளே
யறிவ தேதுமற வறிவி லாமையய
 மாயி ருக்குமெனை யருளினு
லளவி லாதத்னு கரண மாதியை
 யளித்த போதுனை யறிந்துநான்
பிறிவி லாதவண நின்றி டாதபடி
 பலநி றங்கவரு முமலமாய்ப்
பெரிய மாயையி லழுந்தி நின்னது
 ப்ரசாத நல்லருண் மறந்திடு
சிறிய னேனுமுனை வந்த ணைந்துசுக
 மாயி ருப்பதினி யென்றுகாண்

டெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௨)

ஐந்து பூதமொரு கரன ணீரென
வடங்க வந்தபெரு வானமே
யாதி யந்தநடு வேதமினறியரு
ளாய்நிறைந் திலகு சோதியே
தொந்த ரூபமுடன் ரூப மாதிகுறி
குணமி றந்துவளர வஸ்துவே
துரிய மேதுரிய வுயிரி னுகருணாவு
தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
யெந்த நாளுநடு வாகி நினறொளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
யெந்தை யேயென விடைநதிடைந் துருகு
மெளிய னேன்கவலை தீரவுரு
சிநதை யானதை யறிந்து நீயனருள்
செய்ய நானுமினி யுயவனோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிறசு கோதய விலாசமே. (௩)

ஐவ ரென்றபுல வேடா கொட்டம
தடககை மர்ககடவன மூடடியா
யடவி நின்றுமலை யருகி னின்றுசரு
காதி தினறுபனி வெயிலினுன்
மெய்வ ருந்துதவ மிலலைநற் சரியை
கிரியை யோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பான நன்னெறி
விரும்ப வில்லையுல கததிலே
பொயமு டக்குதொழில் யாத தற்குநல
சார திதெதொழி னடததிடுமெ
புததி யூகமறி வற்ற மூகமிவை
பொருளெ னககருது மருளன்யான
தெய்வ நல்லருள் படைதத வனபரொடு
சேர வுஙகருணை கூர்வையோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௪)

ஏக மானவுரு வான நீயருளி
ளுல னேகவுரு வாகியே

யெந்த நாளகில கோடி சிருஷ்டிசெய
விசையு நாள்வரைய நாண்முத
லாக நாளது வரைகரு முன்னடிமை
கூடவே சனன மானதோ
வனந்த முண்டெல சனன மீதிதனு
ளறிய வேண்டுவன வறியலா
மோக மாதிதரு பாச மானதை
யறிந்து விடுவேனு மென்னையுமே
முழுது ணர்ந்துபர மான வினபவெள
மூழ்க வேணுமிது வின்றியே
தேக மேநழுவி நானுமோ நழுவில
பின்னை யுயயுமவகை யுள்ளதோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிறசு கோதய விலாசமே. (ரு)

நியம லக்ஷணமு மியம லக்ஷணமு
மாச ஞதியித பேதமு
நெடிது ணாநதிநய பதம பீடமிசை
நின்றி லஙகுமச பாநலத
தியல றிந்துவளா மூல குணடலியை
யினிதி றைஞசியவ ளருளினு
லெல்லை யறறுவளா சோதி மூலவன
லெஙகண மோனமனு முறையிலே
வயமி குநதுவரு மமிாத மணடல
மதிககு ளேமதியை வைததுநாண
வாய்ம டுத்தமிாத வாரி யைப்பருகி
மனனு மாரமிர்த வடிவமாயச
செயமி குநதுவரு சிதத யோகநிலை
பெற்று ஞானநெறி யடைவனே
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிறசு கோதய விலாசமே. (சு)

எறிதி ரைககடனி காதத செல்வமிக
வல்ல வெனஞெருவர் பின்செலா
தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுலகி
லெவரு மாமென மதிககவே
நெறியின் வைகிவனர் செல்வ மும்முதவி
நோய்க ளற்றசுக வாழ்க்கையாய்

நியம மாதிநிலே நின்று ஞானநெறி
நிஷ்டை கூடவுமெந நாளுமே
யறிவி னினறுகுரு வாயு ணாததியது
மன்றி மோனகுரு வாகியே
யகில மீதுவர வநத சீருளே
யைய வையவினி யெனசொலகேன
சிறிய னேழைநம தடிமை யெனறுனது
திருவு ளததினி லிருந்ததோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௭)

எவ்வு யிாததிரளு மூலகி லென்னுயி
ரெனககு ழைநதுருகி நனையா
யிதமு ரைப்பவென தெனற யாவையு
மெடுததெ றிநதுமத யானைபோற்
கவ்வை யறறநடை பயில வனபரடி
கணடதே வருளின வடிவமாக
கணட யாவையு மகணட மென்னவிரு
கைகுவித்து மலாதூவியே
பவவ வெணடிரை கொழிதத தணடரளம
விழியு திரப்பமொழி குளறியே
பாடி யாடியு ளுடைநது டைந்தெழுது
பாவை யொததசைத வினறியே
திவ்ய வனபுருவ மாகி யன்பரொடு
மினப வீட்டினி லிருபபனோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௮)

மத்தா பேயரொடு பாலா தனமையது
மருவி யேதுரிய வடிவமாய
மனனு தேசமொடு கால மாதியை
மறந்து நினனடிய ரடியிலே
பதறி யாயநெடிது நமபு மெனனையொரு
மைய றந்தகில மாயையைப்
பாரு பாரென நடதத வந்தெனை
பாரதத தினுமி தளளதோ
சுதத நிததவியல பாகு மோவுனது
விசுவ மாயைநடு வாகவே

சொல்ல வேண்டுமெவகை நலல காதிகதை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென
சிதத மிப்படி மயஙகு மோவருளை
நம்பி ஞேர்கள்பெறு பேறிதோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிறசு கோதய விலாசமே (கூ)

பனமு கசசமய நெறிப டைத்தவரு
மியாஙக ளேகடவு ளெனறிடும
பாத கததவரும வாத தாககமிடு
படிற ருநதலை வணஙகிடத
தன்மு கததிலுயி ரவ வைகககுமெம
தரும னுமபகடு மேயககியாயத
தனியி ருப்பவட நீழ லூடேவளா
சனக ஞதிமுனி வோாகடஞ்
சொனம யககமது தீர வஙகைகொடு
மோன ஞானம துணர்ததியே
சுதத நிததவரு ளியலப தாகவுள
சோம சேகரகிா பாலுவாய்த
தெனமு கததின முகமாயி ருநதகொலு
வெமமு கததினும வணஙகுவேன்
றெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (கo)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஆகார புவனமினபா காரமாக
வஙஙனே யொருமொழியா லகணடா கார
யோகானு பூதிபெறற வன்ப ராவிக
குறுதுணையே யெனனளவு முகந்த நட்பே
வாகாரும் படிககிசைகின் கிணிவா யெனன
மலர்ந்தமல ரிடைவாசம வயஙகு மாபோற
றேகாதி யுலகமெங்குங கலநது தானே
திகழனந்தா னநதமயத தெய்வக் குனறே. (க)

அனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிரா யென்று
மானந்த நிலையாகி யளவைக் கெட்டாத
தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க கீழ்மேல் காட்டாச
சதசத்தா யருட்கோயிற் றழைதத தேவே

யினமபிரிநத மானபோனு னிடையா வண்ண
மின்பமுற வன்பாபகக லிருததி வைததுக
கனந்தருமா கனமேதண ணருளிற ரூனே
கனிபலிதத வானந்தக கட்டிப் பேறே (௨)

பேறனைதது மணுவெனவே யுதறித தளளப
பேரினப மாகவநத பெருககே பேசா
வீறனைத்து மிநநெறிககே யென்ன வென்னை
மேவெனற வாதசேபாழ வெயய மாயைக
கூறனைததுங கடநதவெலலைச சேடமாகிக்
குறைவறநின றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
வாறனைததும புகுஙகடலபோற் சமயகோடி
யததனையுந தொடாநதுபுகு மாதி நடபே. (௩)

ஆதிபநத மெனுமெழு வாயீறற ரூஙகி
யருமறையின னமுஙகாணு தரறற நாணு
பேதமதங களுமலைய மலைபோல வாதப்
பெற்றி யரும்வாய் வாதப் பேயராகச்
சாதகமோ னததிலென்ன வடவா னீழற
றண்ணருட்சந திரமௌலி தடககைக் கேற்க
வேதகசின மாததிரமா யெமம ஞோககும
வெளியாக வநதவொனறே விமலவாழ்வே. (௪)

விமலமுதற் குணமாகி நூற்றெட் டாதி
வேதமெடுத தெடுததுரைதத விருநதிக கேற்க
வமையுமிலக கணவடிவா யதுவும் போதா
தப்பாலுக கப்பாலா யருட்கண ணுகிச்
சமமுமுடன கலப்புமவிழ் தலுமியாங காணத்
தணணருடந் தெமைககாக்குஞ் சாக்ஷிப் பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லால் வேறொன
றியககாரிக குணககடலா யிருந்த வொனறே. (௫)

ஒன்றாகிப பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
நன்றாகித தீதாகி மற்று மாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணு தாகி
யின்றாகி நாளையுமாய் மேலு மான
வெநதையே யெமமானே யென்றென றேஙகிக
கன்றாகிக் சதறினர்ககுச் சேதா வாகிக்
கடிதினிலவந் தருள்கூருங கருணை விண்ணே. (௬)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யெனகணணே யரிய வான
பொருளனைத்துந் தருமபொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய மேவிக
காலமுந்தே சமுமவகுத்துக கருவி யாதி
விரிவினையுங கூட்டியுயிாத் திரளை யாட்டும
விழுப்பொருளே யானசொலலும் விண ணப்பங கேளே. (எ)

விணணவரிந் திரன்முதலோா நார தாதி
விளஙகுசப்த ரிஷிகள்கன வீணை வலலோ
ரெண்ணரிய சித்தாமனு வாதி வேந்த
ரிருககாதி மறைமுனிவ ரெலலா மிநதக
கணணகனஞா லமமதிகஈத தானே யுளளங
கையினெலலிக கனிபோலக் காட்சி யாகத
திணணியநல லறிவாலிச சமயத தனறே
செபபரிய சித்திமுத்தி சோநதா ரென்றும (அ)

செபபரிய சமயநெறி யெலலாந தனறன
தெயவமே தெயவமெனுஞ் செயறகை யான
வப்பரிசா ளருமஃதே பிடித்தா லிப்பா
லடுத்ததநூல களுமவிரிததே யனுமா னாதி
யொப்பவிரித துரைப்பரிஙஙன பொயமெய யென்ன
வொனறிலையொன் றெனபபார்பப தொவவா தாகது
மிப்பரிசாஞ சயயமுமா யலல வாகி
யாதுசம யமும்வணஙகு மியலபதாகி. (கூ)

இயலபெனறுந திரியாம லியம மாதி
யெண்குணமுங காட்டியனபா லின்ப மாகிய
பயனருளப் பொருளகளபரி வாரமாகிப
பணபுறவுஞ் சௌபான பக்ஷங காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிக்ஷை சோதி டாதி
மற்றஙக நூலவணஙக மௌன மோலி
யயர்வறசசென் னியிலவைதது ராசாங கததி
லமாநததுவை திகசைவ மழகி தந்தோ. (க0)

அந்தோவீ ததிசயமிச சமயம் போலின்
றறிஞரெல்லா நவெறிய வணிமா வாதி
வந்தாடித திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைததிருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று

மிந்தராதி போகநலம பெற்ற பேர்க்கு
  மிதுவன்றித தாயகமவே றிலலை யில்லை
சந்தான கறபகமபோ லருளைக காட்டத
  தககநெறி யிநநெறியே தாளசன மார்ககம். (கக)

சன்மார்கக ஞானமதின் பொருளும் வீறு
  சமயசஙகே தபபொருளுங தானெனுன் றுகப்
பனமார்கக நெறியினிலுங் கணட திலலை
  பகாவரிய திலலைமனறுட் பார்தத போதங
கென்மார்க்க மிருககுதெல்லாம் வெளியே யென்ன
  வெச்சமயத தவாகளும்வங திறைஞ்சா நிறபா
கனமார்கக நெஞ்சமுளள வெனககுங தானே
  கணடவுட ஞனநதங காண்ட லாகும். (க௨)

காணடல்பெறப புறததினுள்ள படியே யுள்ளுங்
  காடசிமெயநூல் சொலுமபதியாங கடவுளேநீ
நீணடநெடு மையுமகலக குறுசகுங காட்டா
  நிறைபரிபூரணவறிவாய நிதத மாகி
வேணடுவிருப பொடுவெறுபபுச சமீபங தூரம்
  விலகலணு குதனமுதலாம விவகா ரஙகள
பூணடவள வைகணமனவாக காதி யெலலாம்
  பொருநதாம லகமபுறமும புணாககை யாகி (க௩)

ஆகியசற காரியஞூ கததுக கேறற
  வமலமாய நடுவாகி யனநத சததி
யோகமுறு மானநத மயம தாகி
  யுயிாககுயிரா யெநநாளு மோஙகா நிறப
மோகவிருண மாயைவினை யுயிாகட் கெலலா
  மொயததெனகொ லுபகார முயற்சி யாகப
பாகமிக வருளவொரு சததி வநது
  பதிநததெனகொ ளெனனுமப பான்மை யென்கொல். (க௪)

நானென்னு மோரகநதை யெவாககும வநது
  நவிநதவுடன சகமாயை நாளு வாகித
தானவநது தொடருமிததால வளருந துனபச
  சாகரததின் பெருமையெவா சாறற வல்லா
ருனென்று முடலெனறுங காண மென்று
  முளளெனறும புறமெனறு மொழியா நினற
வானென்றுங காலெனறுந தீநீ ரென்று
  மண்ணென்று மலையென்றும வனம தெனறும. (கரு)

மலைமலையாங் காட்சிகண் காணுமை யாதி
யறப்பென்று நினைப்பென்று மாயா வாரி
யலையலையா யடிக்குமின்ப துன்ப மென்று
மதைவிளைக்கும் வினைகளென்று மதனைத் தாக்கத்
தலைபலவாஞ் சமயமென்றுந் தெய்வ மென்றுஞ்
சாதகரென் றும்மதற்குச் சாட்சி யாக்கக்
கலைபலவா நெறியென்றுந் தர்க்க மென்றுங்
கடலூறுந் மணலெண்ணிக் காணும் போதும். (கசு)

காணரிய வல்லவெல்லாந் தானே கட்டிக்
கட்டாக வினையுமதைக் கட்டோ டேதான்
வீணினிற்காப் பூரமலை படுதீப் பட்ட
விதமதெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
வூணுறக்க மின்பதுன்பம் பேரூ ராதி
யொழிவிடவு மெளனம்போல வுருவங் காட்டிக்
கோணறவோர் மான்காட்டி மானை யீர்க்குங்
கொள்கையெனக் கருணைமெளனக் குருவாய் வந்து (கஎ)

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந் தனக்கே
வசமெனவே யத்துவா மார்க்க நோக்கி
யைந்துபுல னைம்பூதங் கரண மாதி
யடுத்தகுண மதனையு மல்லை யல்லை
யிந்தவுட லறிவறியா மையுநீ யல்லை
யாதொன்று பற்றினதன் னியல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீயுன்
பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பான்மை யேயாம். (கஅ)

அறிவாகி யானந்த மயமா யென்று
மழியாத நிலையாகி யாதி னாளும்
பிரியாமற் றனையருளே கோயி லான
பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டி
னெறியாகக் கூறுவல்கே ளைந்த நாளு
நிர்க்குண நிற்குளமவாய்த்து நீடு வாழ்க்க
செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்கச்
சிற்சுகம்பெற் றிடுகபந்த நீக்கவென்றே. (ககூ)

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
பணபொன்றை யருளியந்தப் பணபுக்கேதான்
சிந்தையில்லை நானென்னும் பான்மை யில்லை
தேசமில்லை காலமில்லை திக்கு மில்லை

தொந்தமில்லை நீக்கமிலலை பிரிவு மில்லை
சொல்லுமிலலை யிராபபகலாந தோற்ற மிலலை
யந்தமிலலை யாதியிலலை நடுவு மில்லை
யகமுமில்லை புறமுமிலலை யனைதது மில்லை. (௨௦)

இல்லையிலலை யென்னினொன்று மிலலா தல்ல
வியலபாகி யெனறுமுளள வியறகை யாகிச
சொல்லரிய தனமையதா யான்று னெனனத
தோன்றுதெல் லாமவிழுங்குஞ சொரூப மாகி
யலலையுண்ட பகலபோல வவி தைதை யெலலா
மடையவுணடு தமையறவுன னறிவைத தானே
வெலலவுணடிங குன்னையுநதா னுககக கொணடு
வேதகமாய்ப பேசாமை விளககுந தானே (௨௧)

தானுன தன்மயமே யலலா லொனறைத
தலையெடுகக வொட்டாது தலைபபட் டாங்கே
போனுலுங காப்பூர தீபம் போலப
போயொளியப சலலாது புலமேவ றினறு
ஞானுகா ரததினொடு ஞேய மற
ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிறகு
மானுலு மிதனபெருமை யெவாககா சொலவா
ரதுவானு லதுவாவ ரதுவே சொலலும. (௨௨)

அதுவென்று லெதுவெனவொண றடக்குஞ சஙகை
யாதலினு லதுவெனலு மறவே விடடு
மதுவுணட வணடெனவுஞ சனக ஞதி
யனனவாகள சுகாமுதலோர வாழநதா ரெனறும
பதியிநத நிலையெனவு மெனனை யாணட
படிககுநிரு விகறபததாற பரமா னநத
கதிகண்டு கொளளவுநின னருள்கூ ரிநதக
கதியன்றி யுறஙகேனமேற கருமம பாரேன. (௨௩)

பாராதி விண்ணனைதது நீயாச சிநதை
பரியமட லாவெழுதிப் பாரததுப பாாதது
வாராயோ வென்ப்ராண நாதா வெனபேன
வளைத்துவளைத தெனைநீயா வைததுக கொணடு
பூராய மாமேலொன றறியா வணணம்
புண்ணுளர் போனெஞ்சம் புலயபி யுளளே
நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர சோர
கெட்டுயிர்த்து மெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன். (௨௪)

ஆயுமறி வாகியுனைப் பிரியா வண்ண
மணைந்துசுகம் பெற்றவன்ப ரையோ வென்னத்
தீயகொலைச் சயயத்துஞ் செலலச் சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செயவேன் வாழ்வான்
காயிலைபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்
கடனமலையெங் கேயெனவுங் கவலை யாவேன்
வாயிலகும்பம போறகிடந்து புரளவேன வானின
மதிக்திரை முனனிலையா வைத்து நேரே. (௨௫)

நேரேதா னிரவுபகல் கோடா வண்ண
நிதம்வர வுங்களையிந் நிலைக்கே வைச்சா
ரப்ரேயங் கவாபெருமை யென்னே யென்பே
னடிக்கின்ற காற்றேநீ யாரா லேதான்
பேராதே சுழலகின்றா யென்பேன் வந்து
பெய்கின்ற முகிலகாளெம பெருமா னும்போற்
றூராள மாகக்கருணை பொழிஞ்ச செய்யுஞ்
சாதகமென் னேகருதிச் சாற்று மென்பேன். (௨௬)

கருதரிய விண்ணேநீ யெங்கு மாகிக்
கலந்தனையே யுனமுடிவின் காட்சி யாக
வருபொருளப் படியிருக்குஞ் சொல்லா யென்பேன்
மண்ணேயுன் முடிவிலெது வயங்கு மாங்கே
தூரியவறி வுடைச்சேட னீற்றறி னுண்மை
சொல்லானே சொலலெனபேன் சுருதி யேநீ
யொருவரைப்போ லனைவருக்கு மூண்மை யாமுன
னுரையனறே வுன்முடிவை யுரைநீ யென்பேன். (௨௭)

உரையிறந்த பெருமைபெற்றுத் திரைக்கை நீட்டி
யொலிக்கின்ற கடலேயிவ் வுலகஞ் சூழக்
கரையுமின்றி யுனைவைத்தா ரியாரே யென்பேன்
கர்னகத்திற பைங்கிளிகாள கமல மேவும்
வரிசிறைவண் டினங்காளோ திமங்கா ளே
மாகக்கமனறே நீங்களிது வரையி லேயும்
பெரியபரி பூரணமாம் பொருளைக் கண்டு
பேசியதுண் டோவொருகாற் பேசு மென்பேன். (௨௮)

ஒருவனென யானைகெட்டுக் குடத்துட் செங்கை
யோட்டுதல்போ லூன்பேதையுப்போ டப்பா
மருவவிட்டுக் கற்பூர மதனிற் றீபம்
வயங்கவிட்டு மைக்கியமுன்னி வருந்தி நிற்பே

னருளுடைய பரமெனன்றே வன்று தானே
யானுளனென் றும்மெனக்கே யாணை வாதி
பெருகுவினைக கட்டெனறு மெனனுற கட்டிப
பேசியதன றேயருணூல பேசிற றனறே (௨௯)

அன்றுமுத லின்றைவரைச சனன கோடி
யடைந்தடைந்தி கியாதனையா லழிநத தல்லா
லின்றைவரை முதறியினறே யெடுதத தேக
மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போ தேதான
றுன்றுமனக் கவலைகெடப் புலோா யேனைத
தொழுமபுகொளச சிகொழித துரையே நூது
சென்றிடவே பொருளைவைதத நாவ லோயநரு
சிவனப்பா வெனறவருட செலவத தேவே. (௩0)

தேவாதொழும வாதவூர தேவே யெனபேன
றிருமூலத தேவேயிச சகததோா முதகிக
காவலுறச சிவவெனவாக குடனே வநத
வரசேசும மாவிருநதுன னருளைச் சாரப்
பூவுலகில வளாருணே கிரியே மறறைப்
புணணியாகா ளோவெனடேன புரையொன் றில்லா
வோவியமபோ லசைவறவுந தானே நிறபே
னோதரிய துயாகெடவே யுரைகரு முனனே. (௩௧)

ஓதரிய சுகாபோல வேனே னென்ன
வொருவரிலே யோவெனவு முரைப்பேன ருனே
பேதமபே தமகெடவு மொருபே சாமை
பிறவாதோ வாலடியிற பெரிய மோன
நாதவொரு தரமூலகம் பாரகக விசசை
நணணுனு வெனறெனறே நாளு வாகிக
காதன்மிகு மணியிழையா ரெனவா றேறேன
கருததறிநது புரபபதுனமேற கடன்முக காலும (௩௨)

காலமொடு தேசவாதத மான மாதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதன மதஙக ளாகி
மதாதீத மானவருண மரபு வாழி
சாலமிகு மெளியேனிவ் வழக்குப் பேசத
தயவுவைதது வளர்த்தவருட் டன்மை வாழி
யாலடியிற பரமகுரு வாழி வாழி
யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி. (௩௩)

தென்முகம்.

தேன்முகம் பிலிற்றும்பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின்மேவு
நானமுகத் தேவனின்னா ளூட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற் கொம்பேயென்கோ கானலம் புனலேயென்கோ
வான்முக முளரியென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல்வேண்டும். (௧)

வேண்டுவ படைத்தாயந்நதை விதிப்படி புரந்தானத்தைக்
காண்டக வழித்தானமுக்கட் கடவுடா னினையவாற்று
லாண்டவ னெவனென்னென்ன வறிகிலா தகிலநீயே
யீண்டிய வல்லறிர வெம்மனோக்கி யியம்புகண்டாய். (௨)

கண்டன வல்லவென்றே கழிக்கநிடு மிறுதிக்கண்ணே
கொண்டது பரமானந்த மேகாசிலா முத்தியத்தாற
பண்டையிற் படைப்புமி ரப்பும் பறந்தன மாயையோடே
வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட நின்றானயாவன். (௩)

விளங்கவெண் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன் னுதற்கண்ணோடு மறுசமுலவளி நெடுமூச்சாகக்
களங்கமி லுருவந்தானே கனமாயப் பொலியப்பூமி
வளாந்ததா னென்னவுள்ள மனெறென மறையொன்றின்றி (௪)

மறைமுழக் கொலிப்பத்தானே வரதமோ டபயக்கைகள்
முறைமையி னேங்கநாத முரசெனக் கறங்கவெங்கும்
குறைவிலா வணிநிறைந்து கோசிலா நடனஞ்செய்வா
னிறையவ னெனலாமியாகக் மிகயசம் மதமீதல்லால். (௫)

அல்லலாந் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெடுத்தே
மல்லனமா ஞாலங்காக்க வருபவா கடவு ளென்னிற்
றொல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திருணீங்காது
கல்லது மாயைதானு நானென்ன வந்துநிற்கும். (௬)

நானென்ன நிற்குஞான ஞானமன் றந்தஞான
மோனமா யிருக்கவொட்டா மோனமின் றுகவேதான
றேனென்ன ருசிக்குமனபாற் சிந்தையைந் துருகும்வண்ணம்
வானென்ன நிறைந்தானந்த மாகடல் வளைவதின்றே (௭)

இன்றென விருப்போமென்னி னென்றுஞு னியமாமுத்தி
நன்றொடு தீதுமன்றி நாமுன்னே பெறுமவித்தை
நின்றது பெத்தந்தானே நிரந்தர முத்தியென்னி
னென்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வில்லை குருவுமில்லை. (௮)

இல்லையென் றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போமெனனி
னல்லவன் சாருவாக னனசொலு நெறிகருவீணிற்
றொல்லையே ஞுகமாதி தொடப்பதேன் மயக்கமேதிங
கொல்லைவந் திருமினென்ன வுறவுசெய் திடுவனந்தோ (௯)

அந்தணர் நால்வர்காண வருட்குரு வாகிவந்த
வெந்தையே யெல்லாந்தானென் றியம்பின னமைப்படைத்த
தந்தைநீ யெம்மைக்காக்குந் தலைவனே நுநதையன்றோ
பந்தமில் சித்திமுத்தி படைக்கநின் னருள்பாலிப்பாய (௧௦)

பன்மாலை.

—(:௦:)—

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத
தொண்டனேனெந்நாளுந்துதித்துநிறபே
னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே (௧)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதியில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றனகருத்துக்கேறக
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநானகு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடுமெவ்வெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. (௨)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (௩)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தோந்தேனறேர்ந்த
　　வாறேநானப்பாலோவழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயக்
　　தடையுற்றனமேற்கதியுந்தடைப்படாமே
வூழ்வலியோவல்லூனறனைநிருக்கக்கூத்தோவிங்
　　கொருநமியேன்மேற்குறையோவுணாத்தாயினனம
பாழ்வதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
　　படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினானே (௪)

நானெனிங்கெனுமகந்தையெனக்கெனைச்சத்தாய
　　நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனாருமுடற்சுமையெனமீதேவைத்தா
　　யுயிரெனவமெய்வினையொன்றுவுள்ளேவைத்தா
யானமையாயகிலங்கிலபேத
　　மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்த
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாயக்கனன்ற
　　செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே (௫)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
　　யுன்னியுன்னும்பொருளனைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதனைச்சிரங்குமவுயிராக்கியன்மலே
　　னிலவாத்தியபவைவேண்டுமிந்நிலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோகுணமூர்லில்லை
　　யிடுக்குவார்கைடப்பிள்ளையேசோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுந்தமைதிவறுறபோற
　　கலவியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறொன
　　றுன்னேன்பன்னாளுலகத்தோடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிசனுக்கேதுவாகுங்
　　கற்பதுங்கேட்பதுமமையுமநாணுநீத
கற்றுணைபெயருட்டாயேயினபமான
　　காதாரதபரமபொருளேநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லண்டர்தமைச்செயாத
　　தொழும்புகொள்ளுங்கனமேசோதிக்குன்றே. (௭)

குன்றுதமூவுருவாயருவாய்ஞானக்
　　கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றயேமாயையெனுந்திரைநீக்கி
　　நின்னையாசறியவல்லார்க்கினைப்போர்நெஞ்ச

மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியெந்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்னறைக்கட்டி
வார்த்தைசொன்றெசுகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ (கூ)

எந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ
வெந்நாளோகதிபெறுநாளெளியனேனறஞ்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமுயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோவெளியனாய்த்தெளியவோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பக்காலச்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாடுகின்றேனே. (க0)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம

———(o)———

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மெய்யா
நிறைகுமிட மேயருளா நிஷ்டையரு ளொட்டுந்
தனையென்று மறந்திருப்ப வருளவடிவா னதுமேற்
றட்டியெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மில்லையந்த வின்பமெனு நிலயம்
பெற்றாரே பிறவாமை பெற்றாமற் றந்தான
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த
வாதனையா மாசையொழி மனமொருசொற் கொண்டே. (க)

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த
வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்
கருமபனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்
றருமொழியிங் குனக்கில்லை யுனைவிட்டு நீங்காத
தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நிலையே. (௨)

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலைபெறச்செய் திருக்கக்
கல்லாதே யென்படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங்
கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைச் சார்ந்தே
தொடர்ந்துபிடி மார்க்கடம்போற் றொட்டதுபற் றுநில
வெல்லாரு மறிந்திடவே வாய்ப்பறைநின் கொண்டடிநீ
யிராப்பகலில் லாவிடமே பொருந்தென் றறிந்தே (௩)

இடம்பொருளே வலைக்குறித்து மடமயக்கா யெனவே
யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கினிநீ வாடா
மடம்பெறும்பாழ் நெஞ்சாலே மஞ்சாதே நீராசை
மண்ணிடமே யிடமாக மாலைக்கப் பொருந்த
இடம்பெறவே நிற்கினன்னா வுலகுமுன்னை நேசல
செய்யமிந்த நிலையினன்றோ தனக்கு நன் முனிவர்
கடம்பெறுமா மதயானை போலவனீ பாசக்
கட்டான நிகளப்பந்தக் கட்டவிழப் பாரே (௪)

பாராதி யண்டமெலாம் படர்ந்தான சகலமேபோற்
பார்த்தனையே முதலிற்பின் றுப்பாரென்றுநா னின்ற
தாராலு மறியாத சத்தன்றோ வுன்னுவா
யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மந்தவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியை நாட்டாதே
யோராதே யொன்றையுநீ முன்னிலைவை யாதே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே (௫)

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட்
டுளங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதி யாகிக்
கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாந்துறந்த துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கலக்குல்பக லற்ற
வெள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கி யின்பமயப் பொருளாய
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து விள்ளவுநா வின்றிக்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சகம்பொய்யெனத் தம்பட்ட மடியே (௬)

அடிமுடியு நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
　　லத்துவித வானந்த சித்தமுண்டா நமது
குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்த
　　கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே
விடியுமுதயம்போல வருளுதயம் பெற்ற
　　வித்தகரோ டெங்கூடி விளையாட லாகும்
படிமுழுதும் விண்முழுதுந் தந்தாலுங் களியாப்
　　பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசகுணம் வருமே. (௭)

வரும்போமென் பனவுமின்றி யென்றுமொரு படித்தாய
　　வானந்தத் தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா
மிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுநெருஞ்சைக் கனமே
　　விட்டெழுகா வுருக்கு மின்பவெள்ள மாக்கிக்
கரும்போசீனா டோசீனிச் சருக்கரையோ தேனோ
　　கனியமிர்தோ வென்றுசிக்குங் கருத்தசவிழ்ந்தோ ருணர்வார்
சுரும்போநன் மணங்காட்டுங் காமரசங் கன்னி
　　யறிவாளோ வப்பக்குவர்க்கோ வநலந்தான் விளங்கும். (அ)

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலு மாகாத
　　தன்மையினாற் படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான
கோனாக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்
　　கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறவெய்ஞ் ஞான
வானாக வம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான்
　　மதிப்பரிதா மெனமோன மவைத்ததுமுன் னமே
யானாலு மஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மை
　　யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன் றிலையே. (௯)

பொன்னைமாதரை.

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடே
னென்னை நாடிய வென்னுயிர் நாதனே
யுன்னை நாடுவ னுன்னருட் டூவெளி
தன்னை நாடுவன் றன்னந் தனியனே. (௧)

தன்ன தென்றுரை சாற்று மனைவெலா
நின்ன தென்றனை நினைவிடத்தே தந்தே
னின்ன வென்னை யிடருறக் கூட்டினாற்
பின்னை யுய்கிலன் பேதைய னாவியே. (௨)

ஆவி யேயுனை யானறி வாய்நின்று
சேவியேன் களச சிந்தை திறைகொடேன்
பாவி யேனுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவியா ளெனை யாட்கொண்ட கோலமே. (௩)

கோல மின்றிக் குணமின்றி நின்னருட்
சீல மின்றிச் சிறியன் பிழைப்பனோ
வால மூண்டு மயிர்த்துரு வாயவந்த
கால மெத்தனை கதியிலை காண்பதே (௪)

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைச்
சேணும் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
வாணும் பெண்ணணு மநுவெனும் பான்மையும்
பூணுங் கோலம் பொருந்தியு ணிற்கவே (௫)

நிற்கு நன்னிலை நிட்டைபெற் றாருள
வாக்க மன்றி மனிதரன் றேமையா
தூக்கு ணக்கட்ட சோங்கன்ன பாவியேற்
கேற்கு ணங்கண் டென்பதோ சொல்வதே. (௬)

சொல்லை யுன்னித் துடித்தத லாலருள்
ளல்லை யுன்னிப் பின்னையங் குவைத்திலேன்
உல்லை நீயெனை வாவென் றிடாவிடிற்
கல்லை யாமிக் கருமி நடக்கையே. (௭)

நையு மெய்யுங் கருத்துங் கிசையவே
மைய றந்தற் கைய மினியுண்டோ
பொய்ய னேன்சிந்தைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று விளைவதே. (௮)

என்று முன்னை யிதய வெளிக்குளே
துன்ற வைத்தனை யோவருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையா
நன்று நீதற வைத்த நடுவதே (௯)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்த னுனருள் பெற்றுந் திடமிலேன்
சித்த மோன சிவசின்ம யானந்தம்
வைத்த வைய வருட்செம்பொற் சோதியே. (க0)

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சுட ரேமுழு
வம்பனே னுனை வாழ்த்து மதியினறி
யிம்பா வாழ்வினுக கிசைசைவைத தேன்மன
நம்பி வாவெனி னென்னகொல் செய்வதே. (௧௧)

செய்யுஞ் செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ் சிந்தையு
மைய நினதெனத் தேறனு மறிவின்றி
வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன் றேனென்ன புன்மையே. (௧௨)

புன்புலா னரம் பொதிந்திட்ட பொய்யுடல்
வன்பா யாக்கு மருவுருப் பல்லவோ
வென்பெலா மணி பேயினை மேயிற்றார
றுன்ப மன்றிச் சுகமொன்று மில்லையே (௧௩)

இல்லை யுண்டென றெண்ணிப் பக்கமி லியினுஞ்
சொல்ல வோவறி யாதொழுப் பன யான்
செல்ல வேறொரு திக்குமி லேயெனலாம்
வல்ல நீயெனை வாழ்விக்க வேண்டுமே. (௧௪)

வேண்டு நீயுனை மெய்யன்பாக் கேயன்பு
பூண்ட நாயினேன் புலமறி யாததோ
வீண்டனை நீயு னடியவ ருனென்று
தூண்டுவே னன்றித் தொண்டனென்ன சொல்வதே. (௧௫)

எனக்குள்ளே யுயி ரென்ன விருந்தநீ
மனக்கி லேசத்தை மாற்றல் வழக்கன்றோ
கனத்த சீரருட் காட்சிய லாதொன்றை
நினைக்கவோ வறி யாதென்ற னெஞ்சமே. (௧௬)

நெஞ்சு கல்லனை நேசித்த மாக்கண்டாக
வஞ்ச லென்ற வருளிறந் தேயையா
தஞ்ச மென்றுனைச் சரணடைந்தே னெங்குஞ்
செஞ்செ வேநின்ற சிற்சுக வாரியே. (௧௭)

வாரி யேழு மலையும் பிறவுந்தான்
சீரி தாளநின் சின்மயத் தேயென்று
லாரிலே யுள தாவித் திரளதை
யோரிலே னெனை யாண்ட வொருவனே. (௧௮)

ஒருவ ரென்னுளத் துள்குங் குறிப்பறிந்
தருள்வ ரோவெனை யாளுடை யண்ணலே
மருள னேன்பட்ட வாதை விரிககினோ
பெருகு நாளினிப் பேச விதியினறே (௧௯)

இன்று னக்கன் பிழைத்தில னானென்றே
யன்று தொட்டெனை யாளர சேயென்று
நின்ற ரற்றிய நீலனைக கைவிட்டான்
மன்ற மெப்படி நின்னருள் வாழ்த்துமே. (௨௰)

வாழ்த்து நின்னருள வாரமைத் தாலன்றிப்
பாழ்தத சிந்தைப பதகனு முயவனோ
சூழ்தது நின்ற தொழுமபரை யானநதத
தாழ்த்து முகக ணருட்செயபொற் சோதியே. (௨௧)

சோதி யேசுட ரேசுக மேதுணை
நீதி யேநிச மேநிறை வேநிலை
யாதி யேயுனை யானடைந் தேனசம
வாதி யாதருள் வாயருள வானையே. (௨௨)

வானைப போல வளைந்துகொண் டானநதத
தேனைத் தந்தெனைச சோநது கலநதமெய்ஞ
ஞானத தெய்வததை நாடுவ னானெனு
மீனப் பாழ்கெட வென்று மிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக் காந்த மிழுக்கின்ற வாறெனைத
திரும்பிப் பாரககவொட டாமற் திருவடிக
கரும்பைத தநதுகண ணீர்கம பலையெலா
மரும்பச் செயயென தனனையொப பாமனே (௨௪)

அன்னை யப்பனென் னாவித் துணையெனுக
தன்னை யொப்பற்ற சற்குரு வென்பதே
னென்னைப் பூரண வின்ப வெளிககுளே
துன்ன வைதத சுடரொணத் தக்கதே. (௨௫)

திக்க கேள்வியிற் சார்ந்தசற் பூமியின்
மிக்க தாக விளங்கு முதலொன்றே
யெக்க ணுக்தொழ யாவையும் பூத்துக்காய்த்
தொக்க நின்றபொரு ளாய்நிறை வானதே. (௨௬)

ஆன மான சமயங்க ளாருக்குந்
தான மாய்நின்று தன்மயங் காட்டிய
ஞான பூரண நாதனை நாடியே
தீன னேனின்பந் தேக்கித் திளைப்பனே. (உஎ)

தேக்கி யின்பந் திளைக்கத் திளைக்கவே
யாக்க மாயெனக் கானந்த மாகியே
போக்கி னோடு வரவற்ற பூரண
தாகி நின்றவா தன்மய மாமதே. (உஅ)

அதுவென் றன்னு மதுவு மறநின்ற
முதிய ஞானிகண் மோனப் பொருளது
வெதுவென றெண்ணி யிறைஞ்சுவ னேழையேன்
மதியு ணின்றின்ப வாரி வழங்குமே. (உகூ)

வாரி கொண்டெனை வாய்மடுத் தின்பமாய்ப்
பாரிற் கண்டவை யாவும் பருகினை
யோரிற் கண்டு மூமன் கனவென
யாருக் குஞ்சொல வாயிலை யையனே. (௩0)

ஐய மற்ற வறிவரு ளாக்கெலாங்
கையி லாமல கக்கனி யாகிய
மெய்ய னேயிந்த மேதினி மீதுழல்
பொய்ய னேற்குப் புகலிட மெங்ஙனே. (௩க)

எங்ங னேயுய்ய யானென தென்பதற்
றங்ங னேயுன் னருண்மய மாகிலேன்
றிங்கள் பாதி திகழப் பணியணி
கங்கை வார்சடைக் கண்ணுத லெந்தையே. (௩உ)

கண்ணிற் காண்பதுன் காட்சிகை யாற்றொழில்
பண்ணல் பூசை பகர்வது மந்திரம்
மண்ணொ டைந்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
யண்ண லேநின் னருள்வடி வாகுமே (௩௩)

வடிவெ லாநின் வடிவென வாழ்த்திடாக்
கடிய னேனுமுன் காரணங் காண்பனோ
நெடிய வானென வெங்கு நிறைந்தொளி
ரடிக ளேயரு சேயரு ளத்தனே. (௩௪)

அத்த னேயகண் டானந்த னேயருட்
சுதத னேயென வுனனைத தொடர்ந்திலேன்
மதத னேனபெறு மாமல மாயவான்
கதத னேகலவி யாததது கற்கவே. (௩௫)

கற்று மெனபலன் கற்றிடு நூன முறை
சொற்ற சொறகள சுகாரமப மோநெறி
நிற்றல் வேண்டு நிருவிகற் பச்சுகம
பெறற போபெறற பேசாப் பெருமையே. (௩௬)

பெருமைக கேயிறு மாநது பிதறறிய
கருமிக கைய கதியுமுண் டாஙகொலோ
வருமைச சீரனபாக கனனையொப் பாகவே
வருமப் பேரொளி யேயுனம ஞானதமே. (௩௭)

உணமை ணிககு ளொளிரபரஞ் சோதியாஞ்
சினமை யபபொரு ளேபழஞ் செலவமே
புனமை லததுப புழுவன பாவியேன
கன்ம னததைக கரைகக கடவதே. (௩௮)

கரையி லின்பக கடலமு தேயிது
வரையி னுனனை வநது கலநதிலே
னுரையி லாவினப முளளவா போலவித்
தரையி லேநடித தேனெனன தனமையே. (௩௯)

மையு லாம்விழி மாதாக டோதகப
பொயயி லாழும புலையினிப பூரைகாண
கையி லாமல கக்கனி போனறவென்
னைய னேயெனை யாளுடை யண்ணலே. (௪0)

அண்ண லேயுன் னடியவா போலருட்
கண்ணி னுலனைக காணவும வாவெனப
பண்ணி னுலென பசுததுவம் போயயும
வண்ண மாக மனேலயம் வாய்க்குமே (௪௧)

வாயகுவ கைககு மௌன மௌனமென்
றேய்க்குஞ் சொற்கொண டிராப்பக லற்றிடா
காய்க்கு மின்பமுண் டோநல் லடியரைத்
தோய்க்கு மானந்தத் தூவெளி வெள்ளமே. (௪௨)

தூய ஞான துரிய வறிவெனுந்
தாயு நீயின்பத தந்தையு நீயென்றற
சேய தாமிந்தச சீவத திரளனறே
வாயும் பேரொளி யான வகண்டமே. (சங)

அகண்ட மென்ன வருமறை யாகமம
புகன்ற நின்றனமை போதத தடங்குமோ
செகங்க ளெங்குந திரிந்துந மோனத்தை
யுகந்த பேருனை யொன்றுவ ரையனே. (சச)

ஐப னேயுனை யன்றி யொருதெய்வங
கையி னாமற்றொழ வுங்கரு தேன்கண்டாய
பொய்ய னாகிலும பொய்யுரை யேன்சுத்த
மெய்ய னாமுனைக கேவெளி யாகுமே (சரு)

வெளியி னின்ற வெளியாய விளங்கிய
வொளியி னின்ற வொளியாமுன றனனான
றெளிவு தந்தகல லாலடித தேவெனு
களிபொ ருந்தவன் றேகற்ற கலவியே (சசு)

கல்லை யுற்ற கருத்தினா காமிறத
தல்லை யொத்த குழலின ராசையா
லெலலை யற்ற மயலகொள வோவெழிற்
றிலலை யிற்றிக ழுந்திருப் பாதனே. (சஎ)

திருவ ருட்டெய்வச செல்வி மலைமக
ளுருவி ருக்கின்ற மேனி யொருபராங
குருவை முக்கணங கோவைப் பணிநெஞ்சே
கருவி ருக்கின்ற கனமமிங் கிலலையே. (சஅ)

கன்ம மேது கடோர கேதுமேற்
சென்ம மேதெனைத தீண்டக கடவதோ
வென்ம னோத மெய்தும் படிக்கரு
ணன்மை கூமுகக ணாத னிருக்கவே. (சகூ)

நாத கீதனென்று தன்முக கட்பிரான்
வேத வேதியன் வெள்விடை யூர்திமெய்ப்
போத மாய்நின்ற புண்ணியன் பூந்திருப்
பாத மேகதி மற்றிலை பாழ்நெஞ்சே. (ருo)

மற்று னக்கு மயக்கமென் வன்னெஞ்சே
கற்ற வாசகங் கண்ணுத லோனருள்
பெற்ற பேர்களே பெரியோ ரெலா
முற்று மோர்ந்தவர் மூதுரை யாத்தமே. (ருக)

உரையி றந்துளத் துள்ள விகாரமாந்
திரைக டந்தவர் தேடு முக்கட்பிரான்
பரைநி றைந்த பரப்பெங்க ணங்கணே
கரைக டந்தின்ப மாக்க கலப்பனே. (ருஉ)

கலந்த முத்தி கருதினங் கேட்பினு
நிலங்க ளாதியு நின்றமைப் போலவே
யலந்து போயின வென்னு மருமறை
மலர்ந்த வாய்முக்க ணமாணிக்கச் சோதியே. (ருக)

சோதி யாதெனைத் தொண்டருட் கூட்டியே
போதி யாதவெல் லாமெப்ப போதிக்க
வாதி காலத்தி லுன்னடிக் காந்தவ
மேது நானுமுயன் றேன்முக்க ணெந்தையே. (ருச)

எந்த நாளைக்கு மின்றுண் டாமென
வந்த சீரருள் வாழ்கவென் றுன்னுவேன்
சிந்தை நோக்கந் தெறிந்து குறிப்பெலாந்
தந்து காக்குந் தயாமுக்க ணாதியே (ருரு)

கண்ணை கன்றவிக் காசினி யூடெங்கும்
பெண்ணொ டாண்முத லாமென் பிறவியை
யெண்ண வோவரி தேழை கதிபெறும்
வண்ண முக்கண் மணிவந்து காக்குமே. (ருசா)

காக்கு நின்னருட் காட்சியல் லாலொரு
போக்கு மில்லையென் புந்திக் கிலேசத்தை
நீக்கி யாளுகை நின்பர மன்பினோ
ராக்கமே முக்க ணாந்த மூர்த்தியே. (ருஎ)

ஆனந் தக்கதி யென்னவென் றுன்னதே
மோனஞ் சொன்ன முறைபெற முக்கணெங்
கோனிவ் வீந்த குறிப்பத னாலவே றீனஞ்
செய்கை திருவருட் செய்கையே. (ருஅ)

கையி னாற்றொழு தேத்திக் கசிந்துள
மெய்யி னாலுனைக் காண விரும்பினே
னைய னேயர சேயரு ளேயருட்
டைய லோர்புரம் வாழ்சக நாதனே. (ருகூ)

சகந்தின் வாழ்வைச் சதமென வெண்ணியே
மிகுந்த தீமை விளைய விளைக்கின்றே
னகந்து ளாரமு தாமைய நின்முத்திச்
சுகத்தி னைவந்து தோயவெக் காலமே. (சுo)

கால மொன்றுங் கடந்தொளி ராநின்ற
சீல மேநின் றிருவரு ளாலிந்த
சால மிசைச் சகமென வெண்ணிநின்
கோல நாடுத லென்று கொடியனே. (சுக)

கொடிய வெவ்வினைக் கூற்றைத் துரந்திடு
மடிக ளாம்பொரு ளேநின்க ணன்பின்றிப்
படியி லேழைமை பற்றுகின் றேன்வெறு
மிடியி னேன்கதி மேவும் விதியின்றே (சுஉ)

விதியை யும்விதித் தென்னை விதித்திட்ட
மதியை யும்விதித் தம்மதி மாயையிற்
பதிய வைத்த பசுபதி நின்னருட்
கதியை யெப்படிக் கண்டு களிப்பதே. (சுங)

கண்ட கண்ணுக்குக் காட்டுங் கதிரெனப்
பண்டு மின்றுமென் பாணின் றுணர்ந்திடு
மண்ட னேயுனக் கோபதி னாயிரந்
தெண்ட னென்பொய்ம்மை தீர்த்திடல் வேண்டுமே. (சுச)

வேண்டுமெ யாவு மிறந்து வெளியிடைத்
தூண்டு வாரற்ற சோதிப் பிரானின்பாற்
பூண்ட வன்பாதம் பொற்பணி வாய்க்குமே
யீண்டு சென்ம மெடுப்ப னனந்தமே. (சுரு)

எடுத்த தேக மிறக்குமு னேயெனைக்
கொடுத்து நின்னையுங் கூடவுங் காண்பனோ
வடுத்த பேரறி வாயறி யாமையைக்
கெடுத்த வினையுக் கிளர்மணிக் குன்றமே. (சுசு)

குன்றி டாத கொழுஞ்சுட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
யன்றி யாதுணை யாருற வாகதி
யென்று நீயெனக் கின்னருள்செய்வதே. (௬௭)

அருளெ லாந்திரண் டோருவடி வாகிய
பொருளெ லாமல்லல் பொற்பொது நாதனென
மருளெ லாங்கெடுத் தேயுள மன்னலா
விருளெ லாமிரிந் தெங்கொளித் திட்டதே (௬௮)

எங்கு மென்னை யிகலுற வாட்டியே
பங்கஞ் செய்த பழவினை பற்றறு
எங்க ணாவுன் னடியிணை யன்றியே
தங்க வேறிட முண்டோ சகத்திலே. (௬௯)

உண்ட வாக்கன்றி யுட்பசி யோயுமோ
கண்ட வாக்கன்றிக் காத லடங்குமோ
தொண்ட ருக்கெளி யாயென்று தோன்றுவான
வண்ட மிழ்க்கிசை வாக மதிக்கவே (௭௦)

மதியுங் கங்கையுங் கொன்றையு மத்தமும்
பொதியுஞ் சென்னிப் புனிதநின் பொன்னடிக்
கதியை விட்டிந்தக் காமத்தி லாழ்ந்தவென்
விதியை யெண்ணி விழித்துயி லாதன்றே (௭௧)

அன்றெ னச்சொல வாமென வப்புத
நன்றெ னச்சொல நண்ணிய நன்மையை
யொன்றெ னச்சொன வொண்பொரு ளேயொளி
யின்றெ னக்கருள் வாயிரு ளேகவே. (௭௨)

இருவ ரேபுகழ்ந் தேத்தற் கினியரா
யொருவ ரேதுணை யென்றுண ராய்நெஞ்சே
வருவ ரேகொடுங் காலர்கள் வந்தெதிர்.
பொருவ ரேயவர்க் கென்கொல் புகல்வதே (௭௩)

புகழுங் கல்வியும் போதமும் பொய்யிலா
வகமும் வாய்மையு மன்பு மளித்தவே
சுகவி லாசத் துணைப்பொரு டோற்றமாங்
ககன மேனியைக் கண்டன கண்களே. (௭௪)

கண்ணு ணின்ற வொளியைக கருததினை
விண்ணு ணினறு விளஙகிய மெய்யினை
யெண்ணி யெண்ணி யிரவும பகலுமே
நண்ணு கினறவர் நானமெருழுந் தெயவமே. (எ௫)

தெய்வம் வேறுள தெனபவா சிந்தனை
சைவ ரெனபது நற்பர தறபர
சைவ சிற்சிவ னேயுனைச சாாநதவ
ருயவ ரெனபதும யானுணாந தேனுறறே. (எ௬)

உற்ற வேளைக குறுதுணை யாயிந்தச
சுறற மோநமைக காககுஞ் சொலாயநெஞசே
கற்றை வாாசடைக் கணணுதல பாதமே
பற்ற தாயிற பரசுகம பறறுமே. (எஎ)

பற்ற லாயபொரு ளேபரம பரறிஞ
ருறற மாதவர்க குலமையை நலகுமே
மறறும வேறுள மாாககமெ லாமெடுத
தெறறு வாய்மன மேகதி யெயதவே. (எஅ)

ஆ ர ண ம்.

ஆரணமாககததாகமவாசியற்புதமாயநடந்தருளுங், காரணமுணாத்துவதைசயுசினமெயயுங கணகணமூனறுடையவென் கண்ணே பூரணவறிவிறசணடிலட்சஞாபோறறியபுநதியோடிருந்து தாரணிபுள்ளமட்டுமேவணஙகததமியனேனவேணடிடத்தகுமே. (க)

இடமொருமடவாளுலகனைககீநதிட்டெவ்வுலகததையுமீன்றத் தடமுறுமகில மடஙகுநாளமமை தனனையுமொழிததுவின் னனவே, படருறுசோதிககருணையஙகடலே பாயிருட்படுகிறகிடககக், கடனதோஙினைப்புறபபெறுநதிரையைககவர்நதெனைவளர்ப்பதுன் கடனே (உ)

வளம்பெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து மணணையும்விண்ணையுந்தெரியா, தளமபெறுநதுரும்பொத சாவியோடாக்கை யானந்தமாகவே யலநதேன், களமபெறுவஞ்ச நெஞசினர்காணுக் காட்சியேசாக்ஷியே யறிஞ, ருளமபெறுந்துணையேபொதுவினினடிககுமுண்மையேயுள்ள வாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னை வாவாவென்றலப்பிலா வானந்தமான, வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவானமுகிலே வெப்பிலாததண்ணருள்விளக்கே, கள்ளமேதுரக்குந் தூவெளிப்பரப்பே கருமெனக்கிடந்தபாழ்மாயப், பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப் பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்தபழவடியார்க்கருட்டமுதந்தச், சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமேசோதியேதொண்டனேனினைனை, யிரந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயிலொழிந்து விருந்ததுமெனக்கினி விருட்டைக், கரந்துநின்கண்ணுற்றுயிலப்பெறல்வேண்டிக்கருதினேனசருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங் காரணங்கண்டுசும்மாதான், வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம் வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா, ரொருத்தராருளப்பா னொப்பவாயாவ ருலகவாபனெனறியெனக்குப, பொருத்தமோ சொல்லாய் மௌனசற்குருவே போற்றினின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவுமறிந்திடினாசகுணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவுமொழிந்திடிற்சுகமணமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற்றணியறிவுற்றலகுணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (௭)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம், புன்செயன்மாயை மயக்கினென்செயலாப் பொருந்துவேனஃதொருகாலம், பின்செயலயாது நினைவின்றிக்கிடப்பேன் பித்தனேனென்னிலைபெற்றினி, தன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்சச்சிதானந்தசற்குருவே. (௮)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்கொள்கையையுணர்த்தினை யத
கருவுருவாநெதனக்கிலையிந்தக்காயமோபொய்யெனக்கண்ட [ஞற
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாயச்சமயமளவிடாவானந்தவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவணுகா மார்க்கமாய் நீக்கருஞ்சுகமாய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கை வேண்டினர்க்குமோனமல்லாலவழியுண்டோ, படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்தபசுங்கொம்பையடக்கியோகல்லா, லடியிலேயிருந்த வானந்தவரசே யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (௧௦)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாய்கெட்டேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுக்கிறபெரியகடலடைக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனாக்காளாக்கினையோவறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுந்தாமேதோபடித்தாயநின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றண்டாதிசமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே (௨)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயானந்தத்தினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீரப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பாற்பற்றுமகண்டபரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திரவும்பகலுந்தோற்றும
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடலவிட்டகலவேனோசொரூபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே. (௪)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாட
வெழுந்தசுடரேயிமையவரையென்றுய்க்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீகன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. (௫)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பானவந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூறாயே (௬)

கூறாநின்றவிடாக்கவலைக்குடும்பக்கூத்தாட்டொழிந்துதடு
மாறாநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறாமேனிமுக்கண்ணுடைநிமலாவடியாநினைவினிடை
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே. (௭)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நானேதென்றிங்கறியேனேநம்பினேன்கண்டருள்வாயே. (௮)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணாக்களவனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
யெண்டோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டாய்ப்பணிவரவாபணிநீசூடிக்கொள்வதெவ்வாறே. (௯)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சுமையாளாக்
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தாட்டினையேநினதருளால்
வீட்டைக்கருதும்போதுவெளியாமூலசவிப்படனைத்து
மேட்டுக்கடங்காச்சொப்பனம்போலெந்தாயிருந்ததெனச்சொல்வேன்.

வம்பனேன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டுமென்னருள்வெள்ளராய
வம்பாபாலேவல்செய்யென்றுணர்த்தினையோகோவானோ
தம்பிரானேநீசெய்தயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தேனினியொன்றுங்குறைவிலேனே. (௧)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக்கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித்துளைந்துநானென்றொருவாறன
ஞறையிலேயுணர்த்திப்போனவொண்சுடரவைவாட்டந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (௨)

இருநிலமாதிநாதமீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூயபேரொளிப்பிழம்பாயநின்றுய
கருதருமகண்டானந்தக்கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றிவாழ்வண்டோவஞ்சனேற்கே. (௩)

வஞ்சனையழுக்காறுதிவைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மேனெக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையுமருவிநீர்விழியுமாக்கத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத்தற்பராபரமுனக்கே (௪)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சேலென்னுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடீர்ந்தமாதவர்க்கிரண்டற்றேங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (௫)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஊழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங்குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட்சோதியேயமரரேறே. (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறாநஞ்சமேயமுதாகக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லறனே. (௭)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவெம்பான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பந்தன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்திஞ்சொற்பசிளங்கிளிகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினோனே. (௮)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநீநிறைந்ததன்மை
திடத்துடனறிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேடகையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யெனவெண்ணித்தளர்வோதனியனேனே. (௯)

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கண்ணத்தையேநினக்கன்பின்றி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேறகரியகூந்தல
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே. (௧௦)

சிவன்செயல்.

——(o)——

சிவன்செயலாலேயாதும்வருமெனத்தேறேனனு
மவந்தருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனசைவெள்ளங்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்தவமுதமேயென்னேனந்தோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (௨)

இடைந்திடைந்தேஙகிமெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின் சரண, மடைநதனனினிநீ கைவிடேலுனககே யபயமென்றஞ்சலி செய்துள், ஞடைந்துடைநதெழுநுசிததிரப்பாவையொத்துநானசை வறநிறபத,தொடர்நதுநீயெனையாடகொள்ளுநாளென்றோசோதியே யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்ப்பந்தம் யாவுமற்றகம்புற நிறைந்த, சோதியாயசசுகமா யிருநதவெமபெருமான் றுணடனேன் சுகத்தி லேயிருககப், போதியாவணணஙகைவிடன்முறையோபுன்மையே னெனசெய்கேனமனமோ, வாதியாநின்றதனறியும்புலன்சேர்வாயி லோதீயினுஙகொடிதே. (௪)

வாயிலோரைநதிறபுலனெனும்வேடா வநதெனையீர்த்துவெய் காமத, தீயிலேவெதுபபியுயிரொடுநதினனச்சிநதைநைநதுருகிமெயம மறநது, தாயிலாசசேய்போலலைநதலைப்பட்டேன்றுயினுஙகருணையா மன்று, ளுபகமாகியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாயத தேடுவார்தேடு நாட்டமே நாட்டத்துணி றைநத, வானமேயெனககுவநதுவந்தோஙகுமாககமேமருளாதாம தியா, மோனமேமுதலேமுதநிலவிசதே முடிவிலாவின்பமேசெய் யுந், தானமேதவமேநினனைநானினைநதேன றமியனேனறனைமறப்ப தற்கே. (௬)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேணடும்வநதுநின்னன்பாதமபணியா மறமதுகிடைகனின்றியானநதவர்புதநிடையினிமிததந துறவதுவேணடுமெளனியாயெனககுததுயநல்லருடரினின்னம் பிறவியும்வேணடும்யானெனகிறககபெறறவர்பெற்றிடும்பேறே. ()

பெறறவாபெற்றபெருந்தவககுன்றேபெருகியகருணைவாரிதியே நற்றவத்துணையேயானநதககடலேஞாதுருஞானஞேயஙக ளற்றவர்க்கறுதநட்புடைககலப்பேயநேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்ற துஙகேள்விகேட்டதுநின்னைககண்டிடும்பொருட்டன்றோகானே. ()

அன்றநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டுமென்புடைச்சோதியேசெ ம்பொன், மன்றுண்முககண்ணுங காளகண்டமுமாய்வயங்கியவான மேயென்னுட், டுன்றகூரிருளைத்துரநதிடுமதியே துன்பமுமின்பமு மரகி, நின்றவாதனையைக்கடந்தவர்நினைவேநேசமேநின்பரம்யானே.

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவிலயாதினுமிருந்தபேரொளிநீ
தானெனநிற்குஞ்சமதத்துறவென்னைத்தன்னவனாக்கவுந்தகுங்காண்
வானெனவயங்கியொன்றிரண்டெனறு மார்க்கமாநெறிதந்துமாறாத்
தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிற்பரசிவமே. (௧௦)

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த்தானேதானாயெங்குநிறைந்
துன்னற்கரியபரவெளியாயுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாய்யானறியாதிருந்தாயிறைவாவினியேனு
நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளாய்நிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ. (௧)

நினையுநினைவுங்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளர்
வினையைக்கரைக்கும்பரமவெளிப்வெள்ளப்பெருக்கேநின்றருளால்
மனைவிபுதல்வரன்னைபிதாமாடுவீடென்றிடுமயக்கந்
தனையுமறந்திங்குனைமறவாத்தன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமையன்றொருதன்மைத்தாகிக்
கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்துநலந்
தரும்பேரின்பப்பொருளேநின்றனைநினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிறைகையினால்
பிறியுந்தரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச [றை
செறியும்பொருணீநினையறியச்செறியாப்பொருணான் பெறும்பேற
நெறிநின்றுருகவிசாரித்தானினக்கோவில்லையெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்த விடங்காட்டி
நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்யாய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன்
மனதென்பதுமோவென்வசமாய்வாராதையநின்னருளோ
தனதென்பதற்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தா லுடையாய்
பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைபட்டோடுமென்னெறியா ✦ [பாழ்ம்
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற்
செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ்சிந்தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே. (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்சசகவாழ்வைநிலையெனறுணாந்தேநிற்கின்றே
னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்ககுமெனககப்படிநீயருள்செய்வாய்
பநதத்துயரற்றவர்ககெளியபரமானநதபபழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணுமொரு பாவி, யிருளைத்துரநதிடடொளிநெறியையென்னுட்பதிப்பதென்று கொலோ, தெருளதெருளவன்பா நெஞ்சநதிததித்துருகதெவிட் டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானநததாரமுதே. (௮)

ஆராவமிர்தம்விருமபினாகளறியவிடதைதயமிதாக்கும
போனநதசிததனெனுமபெரியோயாவிககுறியோய்கேள்
காராகிரகவலையினிடைககட்டுணடிருநதகளைகளெலலா
மூராவொருநாடகையுணவேறறுணடாலெனககிஙகொழிந்திடுமே. ()

எனககெனறிருநதவுடலபொருளும்யானுநினவென்றீநதவணண
மனைததுமிருந்துமிலதாகவருளாயநிலலாதழிவழககாய
மனததுடபுகுநதுமயயகவுமென்மதிககுடகளஙகமவநததென்றோ
தனககொனறுவமையறநிறைநததனியேதனனநதனிமுதலே. (௰)

ஆசைநூறும்.

ஆசையெனுமொருகாறறாடிலம்பஞ்செனவுமனதலையுஙகால
மோசமவருமிதனாலேகறறதுவகேட்டதுநதூாநதுமுததிககான, நேச
முநலவாசமுமபோயப்புலனாயிறகொடுமைபறறிநிறபாந்தே, தேசுப
மூத்தருளபழுததபராபரமேநிராசையின்றேறநெறயவமுணடோ. (௧)

இரப்பானஙகொருவனவன் வேணடுவகேட் டருள்செயென வேசறறேதான், புரபபானறனருணடி யிருப்பதுபோலெஙகுநிறை பொருளேகேளாய, மரபபானமை நெஞ்சினனயான்வேண்டுவகேட் டிரங்கெனவேமௌனதேதோடாந, தரப்பானமை யருணிறைவிலிருப்ப துவோபராபரமேசககநிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலமபோலெலா
மாட்டுவாணிறைவெனவறிந்துநெஞசமே
தேட்டமொனறறவருட்செயலினிறறியேல்
வீட்டறத்துறவறமிரண்டுமேன்மையே, (௩)

தன்னெஞ்சகனைப்பொழியா தறிவிலிநான்ஞானமெனுந் தன்மைபேச, வுனனெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல்லுரைதத்னையெயதனையுன்னியுருகேனையா, வனனெஞ்சோவிரங்காதமாநெஞ்சோவிருப்புநெஞ்சோவைரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணுங் கட்டிநெஞ்சோவெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றுனே. (ச)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பாகள்
சூழவநதருட்டோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மௌனதநா
றேழையேன்பெறறவினபமுஞசோபனம். (ரு)

கொடுக்கினறோாகளபாற்குறைவையா தியானெனுங்குதர்க்கம
விடுக்கினறோாகளபாறபிரிகிலா துள்ளனபுவிடாதே
படுக்கினறோாகளுககிரஙகிடுநதணடமிழலங்க
ளுடுக்கின்றோகளைசசோதியாததுபரஞ்சோதி. (சு)

உலகமாயையிலே யெளியேன்றனை யுழலவிட்டனையேயுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையுமிருத்திவைப்பதெக்காலருசொலாயெழிற, றிலகவாணுதறபைந தொடிகணணினைதேககநாடகஞ்செய்தடியாரக்கெலா, மலகிலாவினைதீாக்கத்துசங்கடமப்பனேயருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைசசுட்டொழுதியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநானமொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக் காட்டாதேயென்னை யொன்றாய்ச்சூட்டாதேசாணுன்போந்த, வந்நிலையேநிலையகதநிலையிலேநிதநிமுத்தியனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்முதலோர்நாடினரே. (அ)

அத்துவிதமபெறப்பேறென றறியாமலியானெனும்பே யகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போலமனஙகிடப்பவின்னமின்னமழ்வருந்துவேனே, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாயச்சொரூபானந்த, சத்திகணீங்காதவணந்தன்மயமாயருளபழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. (கூ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்ததுணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான்மற்றொருதுணைகாணே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியேயாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே. (க0)

காதிலோலையைவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்
போதுபோனறிடுகண்ணியாமயக்கிலெப்போதுமேதளராமன
மாதுகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ்
சேதுமேவியராமநாயகனறனைசசிந்தைசெயமடநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாயபிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்கோருயிராய
மாநதாயானாற், கண்டவரார் கேட்டவராருன்னாலுனைக் காண்பதல்
லாலெனனறிவார்காணப்போமோ, வணடுளபமணிமார்பன்புதல்வ
னேடுமனைவியாடுங்குடியிருந்துவணங்கிபபோற்றும, புணடரிகபுர
ததினிறதாநதமௌனபோதாநதநடம்புரியுமபுனிதவாழவே. (கஉ)

பொறியிறசெறியைமபுலககனியைப்புசிககவாற்புகுந்திழுதது
மறுகிச்சுழலுமனககுரங்குமாளவாளாவிருப்பேனோ
வறிவுசகறி...யபபூரணமாயகணடானநதமயமாகிப்
பிறிவறறிருநதமபெருஙகருணைப்பெமமானேயெம்பெருமானே. (கங)

உரையுணாவிறநதரமையுணாபவருணாவினூடே
கரையிலாவினபவெளளஙகாட்டிடுமுகிலேமாறுப்
பரையெனுஙகிரணஞசூழநதபானுவேநினைபபற்றித்
திரையிலாநீரபோற்சிததநதெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிககீழொடுமேலாயெஙகு
மேவியவருளினகண்ணுயமேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவினபாதீததனியிடையிருநதநிலைததத
தேவெனுமௌனிசெமபொறசேவடிசிநதைசெய்வாம். (கரு)

நேற்றுளாரினறுமாளாநினறனரதனைககணடும்
போறறிலேனினனையநதோபோககினேன்வீணேகால
மாற்றிலேனகண்டானநதவணணலேயளவினமாயைச்
சேறறிலேயினனமவீழ்நதுதிளைககவோசிறியனேனே. (கசு)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவிதநதைபொயயிருளாந்
தீதிலாவிளககெடுத்திருட்டவுஞசிககா
தாதலாலறிவாய்நினறவிடததறியாமை
யேதுமிலலையெனறெம்பிரானசுருதியேயியமபும். (கஎ)

சுருதியேசிவாகமங்களேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவையீதெனனவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடலுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (கஅ)

மின்னைபபோன்றனவகிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரமபொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைட்போன்றநின்போதஙகொண்டுனைபணிபொருந்தா
வென்னைபபோன்றுளவேழைபரையவிங்கெவரே, (க௯)

தாயுந்தநதையுமெனக்குறவாவதுஞசாற்றி
ஞயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமனறே
பேயனேன்றிருவடியிணைததாமரைபிடிததே
ஞயனேயெனையாளுடைமுக்கணுயகனே (௨0)

காந்தமதையெதிராகாணிற் கருநதாதுசெலலுமநதக காந்தத தொனறு, தேயநதவிடமெஙகே தானஙகேதான்சலிபபறவு மிருககு மாபோற், சாநதபதப்பரமபொருளே பற்றுபொருளிருககுமததாற சலிக்குஞசிததம, வாயநதபொருளிலலையெனிற பேசாமைநினறநிலை வாயககுமனறே (௨க)

பொற்புறுவகருத்தேயகமாயதிறபொருநதக்
கற்பினமஙகையரெனவிழிசதவுபோறகவினச
சொற்பனததினுஞசோாவினறியிருநதநானசோாநது
நிற்பதறகிநதவினைவநதவாறெனகொனிடலா (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதுவெனமதிககத
தநதவாறுணடோவுள்ஞானவிலலையனறிததமியே
னுநதவாறுகணடிரஙகவுமிலலகற்றநூலா
லெந்தவாறினிததற்பராவுய்குவேனேழை. (௨௩)

சொலலாலும்பொருளாலுமளவையாலுந் தொடரவொணு வருநெறியைததொடர்ந்துநாடி, நலலாகள்வையகததே யிருகக வைததாய்நனனாநெஞ்சநனனலமுநனுகுவேனே, வில்லாளியாயுல கோடுயினாயீன்றிட் டெணணரியயோகிறுககு மிவனேயென்னக. கல்லாலின் கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக கற்பகமே பராபரமே கைலை வாழ்வே. (௨௪)

சாக்கிரமாநுதலினி லிந்திரியம்பததுஞ சத்தாதிவசனுதிவாயுப த்து, நீக்கமிலந்தக்கரணமபுருடனேடுசினறதுமுப்பானெந்துநிலவுங கணடத், தாக்கியசொற்பனமதனில வாயுபத்துமடுத்தன சத்தாதிவச னுதியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடநூலவல்வாிருபத்தைந்தா நுண்ணியோரே. (௨௫)

சுழுத்தியிதயத்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ்சொல்லரியபுருடனுடன் மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணனோடுமென்னுபுருட னுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திடுமூலாதன்னிற்றுரியாதீத மதனி டையேபுருடனொன்றியமருஞானம , பழுத்திடும்பக்குவாறிவ்வாவத் தையைநிறபாலகுபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே (௨௬)

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானென்னப்புன்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பாதயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தாலவிசேடமாயவாழ்
விடத்தைக்காத்திட்டகண்டத்தோயநின்னருள்வேண்டும். (௨௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினுன் மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுறையுரைப்படிதொழிலுள்வா
மேதமமனமாயையெனறிடிறகணடவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதறகையமுண்டாயோ. (௨௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றெளிர்பெரியவர்சாரவுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதெனப்பதையொருவிமெய்யுணருதல்போதம். (௨௯)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலானமைந்தாமனைவியிலலான்னவனவனசஞ்
சலமிலான்முத்திதருமபரசிவனெனத்தகுமே. (௩௰)

கூடத்தைமண்ணெனவுடைந்தபோதோவிந்தச்சருசச
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோசொலத்தருமம
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டபொறபொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய (௩௧)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசுமமா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேற்கு [னறி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிருமபவுநான மூளாதநுதத்தோ
மானதமாக்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபரந்தேனேவஞ்சனேனே. (௩௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதென்னையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரத்தக்ஷிணாமூர்த்தம். (௩௩)

சிற்றறிவா னசிற்றறிவாளனே தெளிந்தான்
மற்றறிவும் பொன்மலரெனப்பேரறிவாகிக்
கற்றறியப்பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிசேர
முற்றறியப்பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான. (௩௪)

மயக்குசிந்தனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமோனநன்பாலொன்றிலையெனவலவழக்கே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திறந்தெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோதெளிவுடையவாகசெய்தல்பண்போ. (௩௫)

அருளவடிவே முழுமூர்த்தமவைகள்சோபானமெனறே
சுருதிசொல்லியவாறருலேதொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனக்கிலலைமுன்பினவருநெறிக்கிவ்வழக்குத
தெருளின்முன்னிலையாமுனைசசேர்ந்தியான்றெளிகின்றேனே. ()

எத்தனைபிறப்போவெத்தனையிறப்போ வெளியனேறகிதுவரை யமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை யறிவியறிகிலேனந் தோ, சித்தமுமவாக்குந்தேகமுநினவே சென்மமுமினியெனுலாற்று, வைத்திடுங்கென்னை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியிருந்தவான்பொருளே. (௩௭)

வான்பொருளாகி யெங்குநீயிருப்பவந் தெனைக்கொடுத்துநீயா கா, தேன்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேனமுன்னை யிருவினைவாத னையனறோ, தினபொறுளானவமிர்தமேநினைனச் சிந்தையிற்பாவனை செய்யு, நானபொருளானே னல்லனல்லரசே நானிறந்திருப்பதுநாட் டம (௩௮)

நாட்டமூன்றுடைய செங்கிறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே, கோட்டமில்குணத்தோரக வெளியங்கிகருணைமே கோதிலாவமிர்தமே நினனை, வாட்டமினெஞ்சங்கிண்ணமாயச்சேர்த்துவாய்மடுத்தருந்தி னனுங்கே, பாட்டளிக்றவமுணடயாநதுபோற்பற்றயர்ந்திருப்பதெ ந்நாளோ (௩௯)

எனனுடையுயிரே யென்னுளத்தறிவேயென்னுடையன்பெனு நெறியாய், கன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிர்தென்னக்கலந்தெனைமே விடக்கருணை, மன்னியவுறவேயுன்னை நானபிரியாவண்ண மென்மன மெனுங்கருவி, தன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணருள் வரமதுவேணடும். (௪0)

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனசசெயல்வேறிலையாவுமிஙகொருநின்
றனக்கெனததகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனததகததுளவழுககெலாமாற்றியெமபிரானீ
நினைததெப்படியப்படியருளுதனீதம். (க)

உளவறிநதெலாநினைசெயலாமெனவுணர்ந்தோர்க
களவிலானநதமளிததனையறிவிலாபபுன்மைக
களவுநாயினேறகிவவணமமைததனைகருததுத
தளருந்தனமையிஙகொரொடும்புகலுவேனறக்கோய (உ)

என்னைத்தாநின்னவண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைததானறிநதிடவருள்புரிதியேறறகோய்
பின்னைத்தானின்றனருளபெறறமாதவப்பெரியோா
நின்னைத்தானிகராரெனவாழ்ததுவாநெறியால. (ங)

ஏதமினறிததன்னடியிணைககனபுதானீடடுங
காதலன்பாககுககதிநிலையீதெனககாடடும
போதநித்தியபுணணியவெணணருமபுவன
நாததற்பரநானெவ்வாறய்குவேனவிலாய (ச)

வேதமெததனையததனைசிரததினுமவிளஙகும
பாதநிததியபரமபரநிரநதரபரம
நாததற்பரசிறபரவடிவமாய்நடிககு
நீதநிககுணநினையனறியொனறுநானினையேன. (ரு)

நெறிகடாமபலபலவுமாயநதநதநெறிககாஞ்
செறியுநதெயவமுமபலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிஙகாருனையறிவினலறிநதோா
பிறியுந்தன்மையிலலாவகைகலக்கின்றபெரியோய். (சு)

பெரியவண்டஙகளெத்தனையமைத்ததிற்பிறஙகு
மூரியபல்லுயிரெத்தனையமைத்ததற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைததனையமைத்தருள்வளர்ககு
மரியதத்துவவெனககிந்தவண்ணமேனமைததாய். (எ)

கணமதேனுநின்காரணந்தன்னையேகருத்தி
னுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெந்தைநிர்ககுணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருனைமறப்பார். (அ)

கன்னன்முக்கனிகண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்பதந்துணையெனநம்பச்
சொன்னவாகெனலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன் (௯)

தந்தைதாய்தமர்மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திற்
சிந்தைதான்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (௧0)

தூயனன்றணனருள்வடிவினனபொறுமையாற்றலங்கு
மெய்யனென்றுனையையனேயடைந்தனனமெத்தப்
பொய்யனுலணியவறிவிலனென்னைப்பொறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய். (௧௧)

ஒன்றதாயப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்றுமுள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாயநிலைநின்றிடுமறிஞரென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்பவருக்கொடுத்திடின்வாழ்வேன். (௧௨)

தனியிருந்தருட்சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல்கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படியாயினசாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௧௩)

திருந்துசீரடித்தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்துநாணல்லபுண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாளவெகுதீவினையிழைத்தநாளென்று
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை. (௧௪)

பின்னுமுன்னுமாய்நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள்வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய். (௧௫)

மின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுறையாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (௧௬)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்குமுளக்கணோடிக்கின்றுயுனற
னம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புறம்பெதுக்காலமோநவிலாய். (௧௭)

பாடியாடிநின்றிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியார்யான்றொழும்ப
னூடியெயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையேயெனினிச்செய்வேன். (௧௮)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாங்கொட்டு
மளவுமாயையிங்காரெனக்கமைத்தனையையா
வுளவிலேயெனக்குள்ளவாறுணாத்திறனடிமை
வளருமாமதிபோனமதித்தாயினிவாழ்வேன். (௧௯)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகஞானமறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனநாயகமவாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய். (௨௰)

ஏதமற்றவாகவின்பமேபொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனுயாதிறுமிச்சையேற்றேனறும
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௧)

தெளிவொடுக்கையோவறிகிலானறிவிலானசிறிது
மளியிலானிவனிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாகநினையென்செயவேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (௨௨)

கண்ணினுண்மணியென்னவேதொழுமனபாகருத்து
ணண்ணுநின்றநினருளெனக்கெந்தநாளணுகு
மண்ணுவிண்ணுமற்றுள்ளனபூதமுமாறாப்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிறைகின்றபெரியோய். (௨௩)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைத்தகவுடைத்தகோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
முகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (௨௪)

ஏய்ந்தநலலருள்பெற்றவாக்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரனபுவளாக்கவுஙகருணைநீவளாபபா
யாய்ந்தமாமறையெததனையத்தனையறிவாற
ரேய்நதபேர்கட்குஙதோனறிலாததோனறலாந்தூயோய். (௨௫)

திக்கநின்னருட்கேளவியோசிறிதினறிசதமியேன்
மிககதெயவமேநின்னினபவெளளததிலவீழே
னொககருயதந்தைமகவெனும்பாசககடடுடனே
துககவெளளததிலாழ்கினறேனெனசெயவானறணிநதேன். (௨௬)

புவமபுரிநதிடும்பாவியேறசருணிலேபதியாத
தவஞ்செயுமபடிததயவுசெயதருளவதேசரும
மவமபுரிநதிடாதகானநதவமிாததைநயளிகக
நவஙகொடததுவததிரையெறிகடலெனறுநலநதோய். (௨௭)

உறறுணாநதெலாநீபலதிலலையெனறுனையே
பறறுகினறனரெநதைநினனடியாயாவபாவி
முறறுயாயமாஞசகததையேமெயயெனமுதற
னறறிருநதிடததொழிலசெயவானறனைநீகரானேன. (௨௮)

மண்டலத்தின்.

— 0 —

மண்டலததின மிசையொருவன செயதவிததை யகோவென வுமவாரஞாதி, யணடமவையடுககடுககாயநதரததி னிறுததுமவதான மபோல, வெணடருநலலகிலாண்டகோடியைநமனனருளவெளியிலி லககவைததுக், கொணடுநினறவறபுசததை யெவராலுநிசசயிககககூ டாவொனறை, (௧)

ஒன்றிரணடாய விவகரிககுமவிவகாரங்கடநதேழாமயோகபூமி, நின்றுதெளிந்தவாபேசா மௌனநியாயததை நிறைநிறைவைததனனை, யனறியொருபொருளிலதா வெப்பொருட்குநதானமுதலாயசலமாகி, யென்றுமுளளவினபததைத தணணெனறசாந்தபதவியாநகை தனனை (௨)

பதமூனறுங்கடந்தவர்ககுமேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டிச
சதமாகிநிராலம்பசாக்ஷியதாயாரயபததன்மையாகி
விதமிபாவுஙகடநதவிததையெனுமிருளைககீணடெழுநதுவிமலமாகி
மதமாறுஙகாணுதவானந்தசாகரததைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவனைப் மாகடலைக்கல்லமிர்தை மணியைப்
பொன்னைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்த தத்துவத்தையத்துவிதசார
த்தனைச், சூழ்பெரும்பேரொளியைப் பொளிபரந்த பரவெளியையி
னபச்சுகத்தைமாறு, வேழுலகுங்கலந்தினருய நாளையாயென்றுமாமி
யற்கைதன்னை (ச)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாக்கச்செயத்தருளுஞ்சமத்தைலோக
மின்னைநிகாத்திடவழியாச்சொரூபானந்தச்சுடரைவேதமாதி
யென்னையறிவரிதென்னச்சமயகோடிகளிடையவிடையறுத
பொன்னைவிரித்திடுமுலகத்தும்பருமிம்பருமபரவும்புனிதமெய்யை.

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய்நானெனலாயபாசசாலம
விரவினறவிசித்திரத்தையைக்கியபந்தத்தினின்றிருந்தவிவேகந்தன்னை
யிரவுபகலினைப்புமறப்பெனுநரோந்தமறியார்களிதயமவேதச
சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தநீயகாதசிதாகாசத்தை. (சு)

அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமறையின்னமின்ன மறியே
மென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளாநி
னைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பாப்பவரைத்தானாக்கவெந்நாளும
ளாத்துக்காக்குஞ், சித்தினைப்பூதாமவெளியைத் தன்மயமாமானந்தத்
தெய்வந்தன்னை. (எ)

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப்,பொ
ன்னிலேபணிபோலு மாபைதருமனமேயுன புரைகடோந்தா, பென்
னின்று யானபிழைப்பேனெனக்கினியா ருன்போலவா ரிலலையி
ல்லை, யுன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவா யெனனுயிர்க்கோருறவு
மாவாய். (அ)

உறவுடலைப்பெடுத்தவர்ற பிரமாதிபேனுமுனையொழிந்துதள்ள
ற, கறவுமரிதரிதலோவிகபாமுமுனையன்றியாவதுண்டோ,வறிதி
லுன்னையசத்தென்னலவழக்கன்றுசத்தெனவும வாழ்ததுவேனென்,
சிறுமைகெடப் பெருமையின்ன சென்மமேதேயத்தினினீ செல்லல
வேணடும. (கூ)

வேண்டியநாளெனநெஞ்சமே பழகியநீபெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தா
லே, மாணடுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும பூரணமாவணக்கஞ்செ
யவே, ஞண்டகுருமௌனிதனாலபானெனத்தமறவனருணஞ்ஞானவே
ணபூவிற், காண்டகவெண்சித்திமுத்தி யெனக்குண்டாமுனநாலென்
கவலைதீர்வேன். (க0)

தீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தசசனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசிவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ
சுாரேனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ
பாராதியாகவெழுமண்டலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ (கக)

பாயப்புலி.

—(௰௪)—

பாயபபுலிமுனமான்கன்றைககாட்டுமெபபடியகில
மாயைபபெருமபடைககேயிலககாவெனைவைததனையோ
நீயெப்படிவகுததாலுநனறேநினபெருஙகருணை
தாயொததடியாககருளசசசிதானநததறபரமே. (க)

தறபரமாஞசிறபரமாகிமனறநதனினடிதது
நிறபரயபோருகனமாலபணிீதமௌனமெனஞசகமாங
கற்பரநதாஙகுகரைநதிடவாமெனுதநகாட்சிநலகும
பொறபரமாயெனவினைககருநதாதைப்பொடிசெயததே (உ)

செயயுநதவஞசறறுமில்லாதநானுனதிருவடிககே
கொயயுமபுதுமலரிட்டுமெய்யனபாகுழாததுடனே
கையுஞ்சிரமிசைககூப்பிநினறாடிககசிநதருகி
யுயயுமபடிக்கருளசெயவதெனறோபுலியூரததனே. (ங)

அததனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைசசுததவெளியானவனைசசுகவடிவா
நிததனைநிததநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெததனைநாள்செலலுமோமனமேகணடிறைஞ்சுதற்கே (ச)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பாவினைக்குமசனிதனைக
கொண்டாடினாமுனஙகூத்தாமெததன்றன்கோலமெல்லாம
விண்டாலமமாவொனறுங்காணாதுவெட்டவெறுவெளியே. (ரு)

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவினையா
லொளியாருஙகண்ணுமிரவியும்போனின்றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாமெழுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (சு)

தொழுந்தா துறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குரைகடலி
லழுந்தா தவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தமேனிச்சுகப்பொருளே (௭)

சுகமாகுஞானந் திருமேனியாகவல்தொண்டர்தங்
களகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழலைச்சார்ந்தாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறமிலையே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநின்னையறிந்தே
தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையும்பண்ணிப்
பாங்கானடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே (௯)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டறநன்மைபெற்று
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபோல்லா
பவமேவிளைக்கவென்றோவெளிமானெனப்பாய்ந்ததுவே (௧௦)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்ந்தலைய
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்து நிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. (௧௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்வி திருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யானபரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே. (௧௨)

எண்ணுதற்கெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கென்னுணைமுக்கட்கருணைப்பிரான
றண்ணார்கருணைமவுனத்திருணைமுதற்சாதிக்கலா
நண்ணுதற்றொன்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. (௧௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றனைநாணவென்னுட
டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்னறிவையெல்லாமுண்டவசங்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௧௪)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தீனன்றனக்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (கரு)

எனக்கோர்சுதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளேயென்னைவாழ்வித்திட
நினக்கேபரநினைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபரமினிச்சும்மாவிருக்கத்தருமென்றுமே (கசு)

இடம்பெறவீடுமின்னார்செய்சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிவைகுவாமவனி
திடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (கஎ)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெருக்கனகன்மப்பெருக்கையடாகிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே. (கஅ)

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்னுலிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுனந்தெரிந்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (க௯)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானந்தனஞ்சயனே. (உ0)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவெனைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகல்லவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (உஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநினபோதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சனனமபிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேயத்தனமேன்
றன்னிலையேநிலனுதானேதனிசச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமெனசித்தியுங்காணுநமதல்லவே. (உ௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமெனறேசொல்லிசசொல்லிக்கொண்ட
தல்லான்மனமறபபூரணநிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாதமூடனினியெனசெய்வேன்சகறகாரணமாம்
வல்லாளஞானமவுனசதானந்தமாகடலே. (உ௪)

ஆரணமாகமமெல்லாமுறைத்தவருண்மவுன
காரணமூலஙகல்லாலடிக்கேயுணடுகொணடபெற்றாற்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாயவிடுமெனசித்திமுத்தியுமவாய்த்திடுமே. (உ௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்திபகுணட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழும்புசெயது
சத்தமவுனமுத்தனமூனறுமெளனமுநானபடைத்தே
னித்தமவுனமலலாலறியேனமறைநிட்டைகளே. (உ௬)

கணடேனினதருளவ்வருளாயநின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநனசாகக்கினேனுவட்டாதவினப
மொணடேயருந்தியிளைபாறினேனலலமுத்திபெறறுக்
கொணடேனடராடரயேயெனக்கேதுங்குறைவிலலையே. (உ௭)

மேறகொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொணடமேகமெனவூமைநினறுசொரிவதையென
றோற்கணடதனறுமவுனோபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொணடனனமேலேயமிர்தமபருகுவனே. (உ௮)

சொல்லாற்றொடாபொருளாற்றொடாப்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளாகண்டவழிகணடிலேனசகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேகிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதுமபகலானதுமவாய்விட்டரற்றுவனே. (உ௯)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயெனறகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தகோவேவாலமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகெல்லாணிழற்சேர்த்ததுவே. (௩0)

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொருபசிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லேனல்லயோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௫௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவவெனக்
கென்றுந்தெரிந்தவிவையவைகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியுமவனமுமலையுங்குகைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதித்தத்துவமாயையுமே. (௫௨)

பழுதுண்டுபோவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குத்தன்றாட்புணையைப்பயிலத்தளித்தான
ஒழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக்கூத்தனைக்கண்மணியென்னப்பனே (௫௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
விழுக்காகுமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கியமுத்தரெனுங்
குழுக்காணநின்றுநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரே (௫௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மாலைகொண்டவாசெயிந்தா
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுதண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதெனகொலென்னெஞ்சமே. (௫௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையால
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௫௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்சொற்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௫௭)

கடலெத்தனைமலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடலுண்மணலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநானவிடுமுன்னேயுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௫௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதனினையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துனைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றொளிர்சோதிமணிவிளக்கே (௩௯)

உள்ளத்தையுமிங்கெனையுநினைக்கையினிலொட்டுவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லைவித்தகனே. (௪0)

கள்ளம்பொருந்துமடநெஞ்சமேகொடுங்காலன்வந்தா
லுள்ளன்பவாகட்குண்டோவில்லையேயுலகினறவனை
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாணமனாருடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே (௪௧)

தன்மயமானசுபாவத்தினைமெள்ளத்தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகமயாதுறைந்தெனவெளியிலுய்த்த
சின்மயமுந்திரைகளையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. (௪௨)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காணட்ங்கரியவுனைச்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்யாயசுகவானபொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருஞ்சுருதனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றேபணாக்கெலிருச்சயமே (௪௩)

அல்லும்பகலுமுனக்கேபயம்பயமென்று
சொல்லுஞ்சொலினைத்தெரிந்தன்றேசுந்திடபாரகணமனக
கலங்குங்கரைக்குமவனைவனாதுகருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தச்சிறக்கத்தே. (௪௪)

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தாலெளிதினருளே
யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேநிலையா
யில்லாயுனதுறைமியேக்குக்கதியுண்டிநீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (௪௫)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்கு
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியினவிளக்கமேசுகாவீறுகண்டு
தெளியேன்றெளிந்தவரைப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே. (௪௬)

மறக்கின்றதன்மையிறந்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைகளில்லையேயிந்தச்சனமல்ல
லுறக்கின்றநாளென்றுகாண்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே. (௪௭)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயையிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானுவியகத்துறையிதனு
ணூட்டியநானெனக்கென்றோவிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டிநின்றாட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (௪௮)

பொல்லாதமாமாக்கட்மனமேயெனைப்போலடுத்த
வெல்லாருறையும்பறிக்கொண்டனையேயெனைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாறபதிகதுபரிபூரணானந்தந்தோய்குவனே. (௪௯)

வாராய்நெஞ்சேயுனதன்றனமாரக்கம்யாவையும்வைத்துக்கட்டிங்
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுனைவலமதிக்
கோராயிரம்புத்திசொன்னாலுமோரிலையோகெடுவாய
பாராயுனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (௫0)

மாத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதாக்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவானபொருளுடிக்கொள்ளே (௫௧)

எங்குமவியாபித்துணர்வாமுனைக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துபாரந்தெரியாதவல்லணந்தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துவளருருகுமன்பாளாக்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே. (௫௨)

வையகமாதாசகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுநினைந்திடியாதமவிவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும்பொய்யதாகவெண்ணும்
பொய்யாதகட்டைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே (௫௩)

அளியுங்கனியொத்தருவினையாளுந்தயாவுறவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையுமாறாதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியார்களிக்கநின்றமேம்விழுப்பொருளே. (௫௪)

அடையாபுரஞ்செற்றதேவே நின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படாந்தவினைத்
தடையாற்றலையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியானசெய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியரென்ன
தேடும்பொழுதென்னசெய்வாரபரானந்தசிற்சுடரே. (௫௬)

கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கற்றங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுஞ்சிற்றின்பத்தூடுசுழலினென்னாம்
குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாயசுத்தமூட—நெஞ்சே. (௫௭)

நீயென்னானென்னவேறில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேயாங்கினிற்றிருவருளுக்
கேயெனசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தசைவமையனே. (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவாபோலலையாமலரோசடிச்
காத்திரந்தந்தென்னையேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரமுன்னின்றணைத்தினையமவனுவினிநான
சாத்திரஞ்சொன்னபடியமாதியுஞ்சாதியனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனவொருசொல்லையுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகிநிற்குந்திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயாணிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (௨)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினால்யார்க்கேனும
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ—வையாவே
மன்னுகிராசையினனமவந்தநலலவுன்னடிமை
யெனனுநிலையெய்துமாறென. (௩)

அறியாமைமேவிட்டறிவினறிகிறகுங
குறியேற்கறிவெனறகோலம—வறிதேயா
நீயுணாததநானுணருநேசத்தாலோவறிவென
றேயெனக்கொரநாமமிட்டதே. (௪)

ஏதுககுசசுமமாவிருமனமேயெனறனககுப
போதிததவுணமையெயஙகேபோகவிட்டாய்—வாதுககு
ஊசெதிராததமலலரைப்போலவாதாடினுயேயுன
புததியெனனபோதமெனனபோ (௫)

சகமனைத்தும்பொயயெனவேதானுணாநதாறறுகக
சகமனைத்தும்பொயயனறேசோரா—திகபரததும
விடடுபபிரியாதமேலானவததுவிதக
கட்டுககுளாவதெனறேகாண். (௬)

கறகண்டோதேனோகனிரசமோபாலோவென
சொறகணடாதேதெனநானசொலலுவேன்—விறகணட
ஞானமதிகாணமவுனிமவுனததளிதத
தானமதிலூறுமமிர்தம் (௭)

கேட்டலுடனசிந்திததல்கேடிலாமெய்ததெளிவால
வாட்டமறுவுறபவநோய்மாறுமோ—காட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினைமேவினாகட்கனறேதான
பொய்யாமபிறப்பிறப்புபபோம. (௮)

மாயாசகததைமதியாதாாமண்முதலா
யேயானதததுவத்திலெயதுவரோ—சேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவாகளன்னவர்த
நீதியையேயோர்மனமேநீ. (௯)

இகமுழுதுமபொய்யெனவேயெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவுக்தவருண்மெய்யே—யகநெகிழப
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேர்ந்துவேதிறம். (௰)

ஆரணங்களாகமங்கள்யாவுமேயானந்த
பூரணமேயண்மைப்பொருளென்னுங்—காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகர். (கக)

நேராயமௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைத்தீர்நீரகெடுவீர்—தேரீர்
திரையுந்திரையுந்திசைசென்னியன்னோநாவாய
கரையுங்கரையுமனக்கல. (கஉ)

அறபமனமேயகிலவாழ்க்கையினையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனன்—சறபனையோன
நிலவாவிடத்தேயென்னைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கலலாயநீதானோகவி. (கங)

ஏதுந்திருவருளின்செயலாமென்றெண்ணிப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பால்—தீதுநெறி
செலலுமோசெலலாதேசெல்லுமிடமிலைபமலா
சொலலுமோவேதத்தொனி (கச)

கலலேறுஞ்சிலலேறுங்கட்டியேறுமேற்சொலச
சொலலேறபபாய்ந்தநுளேசசெவிகொள்ள—டலலேறு
நெஞ்சமென்னைநிறகவைத்தாயநீதியோதறபரமே
வஞ்சனல்லேனீயோமதி. (கரு)

அபபொருளுமானமாவுமாரணநூலசொன்னபடி
தபபிலாசசித்தொன்றுஞ்சாதியினு—லெப்படியுந
தேரிறறுவிதஞ்சிவாகமமேசொலலுமிடை
யாருமிடததததுவிதமாம். (கசு)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம
போதநிலையிறபொருந்தாம—லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேயித
தேகாதிமெய்யோதெளி. (கஎ)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாற்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான்—காக்குமுயி
ரத்தனைக்குமாண்டிமையாதலினால்யானென்னதென
நித்தனைக்குப்பேசவிடமில். (கஅ)

ஒன்றுமறவில்லென்றுணர்த்தியகம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீடூழிதாமவாழ்க—வென்றெனதே
திக்கனைத்துங்கைகுவிக்குஞ்சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக்கனி. (௧௯)

மனத்தாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணாமோன
வினத்தாரேநல்லவினத்தார்—கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரேகூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரேகாண். (௨௦)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளொளியாம்பானமையினை—நண்ணிடவுஞ்
சித்தமிரங்கிலதெனசித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்குமாதரவுமில. (௨௧)

அறியாமைசார்ந்ததுவாயறிவா
நெறியானபோதத்துவாய்சிற்குங—குறியாற்
சத்தத்தருளுணர்த்தத்தானுணர்ந்துநின்ற
வித்தமுற்றறிவெனுமப்போமெய (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாகக்கொண்ட திருமேனி
கருவொன்றுமேனிகப்பாற்காட்டா—தருளென்று
கண்டவாக்கேயானந்தங்கண்டுகொள்ளலாமல்லது
கொண்டவாக்கிங்கென்னகிடைக்கும். (௨௩)

புலியினதளுடையான்பூசப்படையான
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான—மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதனசரணபுகுந்தோர்க
கென்முடியாதேதுமுளதே. (௨௪)

சொல்லுக்கடங்காச்சுத்தப்பொருளாகாமெனவே
யல்லும்பகலுமறறவதென—னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பார்ந்தோ
மோனமயமானமுறை. (௨௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றார்தன்னையாய்முக்கணைந்தை
சாற்றிசைக்குமைகைகாட்டினன். (௨௬)

காதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்றகாயமுமசசெயகையே—போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகததினோரார்கணேரிடினுந்
தறபரமாக்கண்டிருப்பார்தாம. (௨௭)

வெள்ளஙகுலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினுன்
கள்ளஙகுலாவுவஞ்சககள்ளனே—னுள்ளததி
லில்லனென்றுலனனவனைருனெஙகுமவியாபகததா
னலலனென்றுஞ்சொல்லவழககாம. (௨௮)

தத்துவப்பேயோடேதலையடிததுககொள்ளாமல்
வைத்தவருணமோனவள்ளலையே—நித்தமன்பு
பூணககருதுநெஞசுபோறறககரமெழுமபுங்
காணததுடிககுமிருகண. (௨௯)

தொல்லைவினைககீடாய்ச்சுழல்கின்றநாஞெருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெயதுவஞே—வல்லவனு
மோனகுருவேமுழுதினையுநதானுணாநத
ஞானகுருவேநவில (௩0)

மூன்றுகணணுமுதலொழிலாமும்முதலாமூவுலகுந
தோன்றககருணைபொழிதோனறலே—யீனறவனை
தனனைப்போலனபுதழைதசோயொருதெயவ
முனனைப்போலுணடோவுரை (௩௧)

நேசிககுஞசிந்தைநினைவுககுளுன்னைவைததுப
பூசிககுநதானிறைநதுபூரணமா—யோசிதது
நின்றதலலானமோனுநிருவிகறபநிட்டைநிலை
யெனறுவருமோவறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமையற்றறவாயநினறு
பிரிவறவானநதமயமபெறறுக—குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடலவேணடேனையாவிவவாககைலயயே
யெனறைக்குமவேணடுவனேயான. (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுஙகொடாமல்
விடவிடவோகாடுவரோமெய்யைப்—படபடென
வேணடுவேனிந்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனு
ஞண்டாதானேயறி, (௩௪)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயக்கவுமேன்விட்டாய்—நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுநகுறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றுயருகேகாண். (௫௫)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே—சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். (௫௬)

பின்னுமுடற்சுமையாபபேசும்வழக்கதனு
லென்னபலனுமுறநிருந்தோமே—யன்னதனு
லானந்தந்தானேதானுகுமெமமையனே
யேனிந்தத்துனபமினி (௫௭)

துன்பக்கடலிற்றுளைந்தவெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமெனன—வன்பிற
கரைந்துகரைந்துருகிக்கணணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே (௫௮)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கணணீராறுக
விரைந்தேநிருவிகறபமெய்த—நிரந்தரமு
நினையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாயமோனுநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுத்தேனே. (௫௯)

அலலும்பகலுமபோனபுடனேதானிருந்தாற
கலலுமுருகாதோகனனெஞ்சே—பொலலாத
தப்புவழியேநினைந்தாயசந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேபானந்தமே. (௬0)

கொடுத்தேனேயென்னை [illegible]
மடுத்தேனேநீடூழிவாழ்ந்தே—யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெறறுப்பிழைத்தேனேசன்மவலல
விற்றேனேயேழையடியேன. (௬௧)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்கக
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன்—சற்றேனு
நீக்கறவின்பநிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றுற்பேசுமோவாய். (௭௨)

காலன்றனையுதைத்தான்காமன்றனையெறித்தான்
பாலனபசிககிரங்கிப்பாற்கடலை—ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடககவிட்டானபேரருளைநாடாதாாக
கென்னேநடககையினி. (௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூபபித—தண்ணமிாத
வெள்ளமேயானநதவெம்பேயெனததொழுவோா
ருள்ளமேஞானவொளி. (௪௪)

பிளளைமதிச்செஞ்சடையானபேசாபபெருமையினுன்
களளவிழும்பூங்கொன்றைககணணியா—னுள்ளபடி
கல்லாலினகீழிருநதுகற்பிததானோவசன
மெலலாருமீடேறவே. (௪௫)

புலனைநதுநதானேபொரமயங்கிசசிநதை
யலமந்துழலுமடிமை—நலமிகுநத
சிததானமோனசிவனேநினசேவடிககே
பித்தானுலுணடோபிறபபு. (௪௬)

நிறைகுடநதானீரகொளுமோநிசசயமாமோன
முறையுணாநதாாயாதைமுயலவாா—பிறையணிநத
மிககயிலாயமலைவிததகனேவேதியனே
செககரணிமேனியனேசெபபு. (௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய்சூலப்படையுடையாய
திங்களணிசெஞ்சடையாயசேவுடையாய்—மஙகையொரு
பாலுடையாயசெஙகட்பணியாயென்சென்னியினமேற்
காலுடையாயநீயேகதி. (௪௮)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பககட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமகனென்றுநதுணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெலலாம்போதித்தா—னேதில்
சனகாதியாயதவததோர்க்குஞான
தினகரனுமௌனசிவன். (௫௦)

தேகச்செயலுனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில
யோகநிலைஞானிகளுககொப்புவதோ—மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு. (௫௧)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா—தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீயற்றவந்நிலையேநிட்டையதினியிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே—போயற
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாயசும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா. (௫௩)

வாவாவென்றின்பமவாவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே—நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீந்தனையேயீந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (௫௪)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநினையுள்ளோர
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே—கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (௫௫)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்ததோர்—மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவனேயெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது—நேரே
மனத்துறவுமப்படியேமாணுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (௫௭)

ஓராமலேயொருகாலுன்னாமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால்—வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளத்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (௫௮)

தானனதன்மைவந்துதாக்கினலவ்விடத்தே
வானதிமாயைவழங்காதோ—ஞானகே
ளுன்னுளேதோன்றுவுறவாகிநின்றதென
வென்னுள்ளேயெனதுயிரு. (ருக)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்னுமனிற்குநிலை
தன்னையருளெனறதருணதி—லனனைபெற்ற
பிள்ளைகருஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணா. (சுo)

சொன்னவாதாநிட்டைதொகுததிராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியாமாமௌனன்—றனனுள்
விருப்பாககைகாட்டிமிககவடநீழ
விருபபானிருவிகறபததே. (சுக)

இநதநிருவிகற்பதநெநதையிருக்கநிட்டை
சிநதைநீதேறுய்செகமனைததும—வநததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றேவோாபாதிரததுககாடலல்லா
லாடுவதேனுடமெவன். (சுஉ)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைதது—மவனேதா
மானவரேசொனனலவரேகுருவெனகரு
நானவனுயநிற்பதெநதநாள. (சுஈ)

நாளவஙகளபோகாமனுடோறுநநதமையே
யாளவநதாாதாளினகீழாட்புகுநதாய்—மீளவுன்னைக்
காட்டாமநிறகுங்கருத்தரிநதானெஞ்சேயுன
னூட்டானுனையமில்லையால். (சுச)

யான்றெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றுனுரைத்தமொழிகொளளாயோ—தோன்றி
யிழுககடிததாய்நெஞ்சேநீயெனகலைகளசோர
வழுக்கடிக்கும்வணணாபோலாய. (சுரு)

எஙகுஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே—யங்கிங்கென்
றெண்ணுதேபாழிலிறந்துபிறக்குழலப்
புண்ணுதேயானுன்பரம். (சுசு)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யணையாய்ப்பொய்ந்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ—வையமறந்த
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசாரந்தனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே. (சுஎ)

பூங்காவனநிழலும்புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு—நீங்காவாரு
சொல்லிறந்துமாண்டவாபோற்றுமௌனபூமியினு
னில்லையெனநின்றவிடம். (சுஅ)

இடம்வானநல்லபொருளினபமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து—முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோசொற்கொண்டுதான (சுகூ)

தானந்தவஞானஞ்சாற்றறியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே—மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன் (எ0)

உன்னையுடலையுறபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினனை—சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றேட்டநானெஞ்சேயுன்னு
வில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவினடநிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனுணக்காண. (எஉ)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற்—றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (எங)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினா—பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எச)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநானுமது—வானதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனானந்தமே. (௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ்—செறிந்திடவே
காட்டிஞானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோனகுரு. (௭௬)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறமுன்னேமோன
வுருநீடியபொருளுமொக்க—தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி. (௭௭)

இனியகருப்புவட்டையெனவுவிட்டா
னனியிரதமாறுதுநானு—தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவனேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங்கதி. (௭௮)

ஏதுகுஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாத்துணையாகிப்—போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி. (௭௯)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிட்டவாங்கே—பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனனிற்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண். (௮௦)

நானென்னுமயக்கங்காணுங்காலென்னை
வான்றென்னநிறையமாட்டாயநீ—யூனறுமல
வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசுகம். (௮௧)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருநண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமானந்தமழைத்தகுரு—மானமொடு
தாயெனவுமவர்தென்னைத்தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலெனவாழுங்குரு. (௮௨)

சிந்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
சித்தன்பரமகுருவேசத்தாற்—சுத்தநிலை
பெற்றேமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றேமேமோனக்கரு. (௮௫)

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
பூசற்குழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே (௧)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாயமடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெங்கையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயென்னைப்போல
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே (௨)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேசுகத்துக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூட்டிக்கொடுத்திடுமோ
வருட்பாய்ச்சமக்காகவான்வந்தாரென்னடிக்கீழ்
மருட்பேயாபோலிருக்கவாகெட்டாயவஞ்சநெஞ்சே (௩)

வஞ்சமேயுண்டையுள்வாதனையானியலைந்து
கொஞ்சமுற்றூயுனைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலெனநிற்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயழுந்தவாராயோ (௪)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனகுருசந்நிதிக்கவந்திடுமே. (௬)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கககறறவாயா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்றாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினினபமுணடாமே (௭)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாமபிழைபபதற்குன்
னன்புநிலையெனபாரதுவுநினையனறியுணடோ
வுனபுலத்தையோரினருட்கொபபாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாகோடிருநதுசெயபூசைகொண்டருளே. (௮)

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருநத
பொருளோடியானிருககப்போயொளிததநெஞ்சேநீ
மருடராமுயறகோடோவானமலரோபெயததேரோ
விருடரநீயுறைநதநெவ்விடமோகாணேனே. (௯)

எவ்விடத்துமபூரணமாமெநதைபிரானறணணருளே
யவவிடததேயுனனைநெஞ்சேயாராயிறசலாடிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலேமாணடனையோவவ்விடமுஞ
செவவிடமேநீயுஞ்செனனமறறுவாழியவே. (க0)

காடுங்கரையும்.

காடுஙகரையுமனககுரஙகுகாலவிட்டோடவதன்பிறகே
யோடுநதொழிலாற்பயனுளதோவொனறாய்ப்பலவாவுயிர்குயிரா
யாடுங்கருணைபபராஞ்சோதியருளைபபெறுதறகனபுநிலை
தேடும்பருவமிதுகணடாசேரவாருஞ்செகததீரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழமபொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுளவெளிகாட்டுமிநதக்கருததைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுததிதருந
தெய்வசபையைக்காணபதறகுசசேரவாருஞ்செகததீரே (உ)

காகமுறவுகலந்துண்ணககணடீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரினபவெள்ளமபொஙகித்ததும்பிபபூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடககுதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுதத
தேகம்விழுமுன்புசிபபதற்குசசேரவாருஞ்செகத்தீரே. (௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீயெனக்கொன்றில்லையென மோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றோபினுங்குளறிநா னென்றுகூத்தாடுமாயையை, விடுத்தவாறுங்கணீயொருகம்பலை விலகுமாறுமென்வேட்கைபரவாததைத்த, தடுத்தவாறும்புகலாய்சிர கிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

நோயும்வெங்கலிப்பேயுந்தொடரநினூல்விதிசொன்னமுறை யியமாகிலேன், ஞேயும்வண்மையெனக்காககுருக்காவலுந்தொழும்பு கொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டாய், யோயுஞ்சனமுமினியருஞ்சலஞ்சலென் றுலகங்கண்டுதொழுவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமானாய்சிரகிரித் தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (உ)

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றாரெனசெயக்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாச்சமைந்தோய. (க)

இடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

இடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தெனைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணிநினைக்கைகுவித்தோனலனோ
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமல்லற
படமுடியாதென்னுவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிலைத்தபதியேபராபரமே. (உ)

வாழாதுவாழவினைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருணாளொழுக்கார்த்து
[illegible]டழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
[illegible]ழாகாவாறுமுகம்பார்பராபரமே. (ந)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையானகாணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குணபார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போறபதைத்தேனபராபரமே. (ச)

வாவிக்கமலமலர்வணடாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குநின்றவுனக்கனபுவைததாாககஞசலென்பாய்
பூவிற்குமவான்கடையிறபுலவிறபோாபோலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. (ரு)

விண்ணுறுவெறபினவிழுந்தாஙகெனமாாயிற
கண்ணுறபாயசசிடுமெனகாதலவெளளஙகண்டிலேயோ
தண்ணுறுசாந்தபததறபரமேநால்வேதப்
பண்ணுறுமினபபபதியேபராபரமே. (சு)

கூடியநின்சீரடியாாகூட்டமெனறேவாயக்குமெண
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாடடமுநீகண்டிலேயோ
டேடியநினசீரருளைத்திககனைதநுஙகைகுவித்துப்
பாடியநான்கணடாய்பதியேபராபரமே. (எ)

நெஞசததினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவிததுணைநீயே
சஞசலமாற்றினையினிமேறறுயககுபசாரமபுகனறு
பஞ்சரிககநாணுபதியேபராபரமே. (அ)

புத்திநெறியாகவுனைப்போறறிப்பலகாலு
முததிநெறிவேணடாதமூடனேனுகெடுவேன்
சித்திநெறிகெகன்கடவேனசீரடியாாகசேவல்செயும
பத்திநெறிககேனுமுகமபாாீபராபரமே. (கூ)

கண்டறிவோர்கேட்டறியேனகாட்டுநினையேயிசயங்
கொண்டறியேனமுததுகுறிககுநதாமுமுண்டோ [ம
தொண்டறியாப்பேதைமையேன்சொல்லேனின் றென்மையெலலா
பண்டறிவாய்நீயேபகாாய்பராபரமே. (௰)

தன்னை.

—(o)—

கொச்சகக்கலிப்பா.

தின்னையறியத்தனதருளாற்றுணுணர்த்து
மனனைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொனனைப்புவியைமடபபூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுததிட்டென்னபலன்கண்டாயே. (௧)

ஆக்குவை.

——(※)——

ஆககுவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொமெறபபுமாறறிப்
போககொடுவரவுமினறிப்புனிதநலலருளானந்தத்
தாககவுஞ்செயவாயனறேசசிதானநதவாழ்வே. (௧)

கற்புறுசிந்தை.

கறபுறுசிந்தைமாதாகணவரையனறிவேறே
பிறபுறததவரைநாடாராயாசகளுமினபவாழ்வுந்
தறபொறியாகநல்குநதலைவநினனைலதோரதெயவம
பொறபுறககருதோங்கண்டாய்பூரணுனநதவாழவே. (௧)

மூருந்திளநகையாாபாரமூலைமுகந்தழுவிசசெவ்வாய
விருநதமிாதெனவருந்திவெறியாட்கொளாயநாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினததனுயிருநதவேழை
பொருந்தவுநகதிமேலுண்டோபூரணுனந்தவாழ்வே. (௨)

தீதெலாமொன்றுயவனமைசெறிந்திருட்படலமபோாதத
பாதகசிநதைபெறறபதகனுனபாதநீழ
லாதரவடையவுளளன்பருளிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணுனந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீதகண்பனைநவொயநின்ற
நீதனைக்கலந்துநிறகநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனத்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றேபூரணுனந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம்பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்றுசிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியநினக்கேயன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (௫)

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தாசித்தித்திறமுநீதிறமாமோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (௬)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிடப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றே
நீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன்றெளிவிலேன்வீணேகாலம்
போயினதாற்றகில்லேன்பூரணானந்தவாழ்வே. (௭)

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண் மித்திரர்கள்
பக்கமுண் டெக்காலமும்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம
படரெனுந் திமிரமணுகாக்
கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதுருண்டு
காயசித் திகளுமுண்டு
கறையுண்ட கண்டர்பா லுமைநின் றனருளிற்
கருத்தொன்று முண்டாகுமே
நதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தை யுண்டபர
ஞானவா னந்தவொளியே
நாதாந்த ரூபமே வேதாந்த மோனமே
நானெனு மகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்ட மதியான மதிவதன வல்லியே
மதுசூ தனன்றங்கையே
வரராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெண்ணுமையே. (௧)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிடையி லேநடையிலே
சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை நுதற்கீற்றிலே

டொட்டிலே யவாகட்டு பட்டிலே புனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூசிதத முலையிலே நிறகின்ற நிலையிலே
புகதிதனை நுழையவிட்டு
செட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
நினைடியா கூட்டதிலே
நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைவுறற மெய்ஞ்ஞான
ஞேயததி லேயுனிருதாண
மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மருளவையோ
ளமருவு தேவையரசே
வரைரா சனுககிருகண மணியா யுதிததமலை
வளாகா தலிபபெணுமையே (௨)

பூசமுத லாகவே ராசபரி யந்தமும்
பொயயென றெனைக்காட்டியென
போததி னிலைவாகி யடியீறு மிலலாத
போதபூ ரணவெளிக்கு
ளோதுமற நிலையென றுபாயமா னைததநதனை
வெலலாஞ்செய் வலலசித்தா
மின்பவரு வைததநத வனனைமப நினனையே
யெளியேன மறநதுய வனறோ
வேதமுத லானநல லாகமத தனமையை
விளககு நற் கணணிலாகத
மிககநின மகிமையைக கேளாத செவிடர்க்கும்
வீறுவா தமபுசலுமவாய
வாதநோ யாளாககு மெட்டாத முககணுமை—
மாமருநு தககமிரதமே
வரைரா சனுககிருகண மணியா யுதிததமலை
வளாகா தலிபபெணுமையே (௩)

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலமெனவு
மெய்யெலா முளளுடைந்து
வீறிட்ட செல்வாதர தலைவாயில வாசமாய்
வேதனைக ளுறவேதனுந
துடியிட்ட வெவவினையை யேவினான் பாவிநான
றொடரிட்ட தொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்ட சாண்குமபி யின்பொருட்டாயதுன்
றொண்டர்பணி செய்வதெனறோ

வடியிட்ட செந்தமிழி னருமையிட் டாருரி
லரிவையோர பரவைவாயி
மைமட்டு மடிபிட்டு நடைநடந் தருளடிக
ளடியீது முடியீதென
வடிபிட்ட மறைபேசு பசிளங் கிளலையே
வளமருவு தேவையரசே
வரைராச னுககிருஷண் மணியா யுதிததமலை
வளர்கா தலிப பெண்ணுமையே. (௪)

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
யுராநசுகிநரி யமபகியெழிற
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகலாதார
புவிசுபமிசை வீற்றிருக்கு
நாரணி மனுநீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்த சததிபெணறுன
னுமமே யுசசரித திருவடியா நாமமே
நானுச சரிக்கவசமோ
வாரணி சடைக்கடவு ளாரணி யெனப்புகழு
மகிலாண்ட கோடியீன்ற
வனனையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு
மானநத ரூபமயிலே
வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைப்புகழ்
வளமருவு தேவையரசே
வரைராச னுசகிருஷண மணியா யுதிததமலை
வளர்கா தலிபபெண்ணுமையே (௫)

பாசமோ பெறவிலைப பாடவறி யேனமல
பரிபாகம வரவுமனதிற
பணபுமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
டாவியேன பாபரூப
தேகமோ திடமிலலை ஞானமோ கனவிலுஞ
சிந்தியேன் பேரினபமோ
சேரவென றுறகளள மனதுமோ மெததவுஞ
சிந்திககு தெனசெயகுவேன்
மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
சமூற்றுமாற் சரியமோதான
முற்றியிட் டெனைக்கொளளு நிதியமோ தேடவெனின்
மூசுவரி வணடுபோல

மாகமோ டவும்வல்ல னெனையாள வல்லையோ
வளமருவு நேமையரசே
வரைராச னுக்கிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. (௬)

தூளேறு தூசிபோல் வினையேறு மெயயெனுந்
தொகைகினுட் சிக்கிநாளுரு
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேற நாளேற வாாததிக மெனுங்கூற்றி
னட்பேற வுளளுடைநதூ
நயனஙக ளற்றதோ ரூரேறு போலவே
நாவிலந தனிலலையவோ
வேளேறு தந்தியைக கனதநதி யுடன்வெனறு
விரையேறு மாலைசூடி
விணணேறு மேகஙகள வெற்பேறி மறைவுற
வெருட்டிய சருஙகூநதலாய
வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான
மனதுக கிசைநதமயிலே
வரைராச னுககிருகண மணியா யுதிதநமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. (௭)

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாமபேயகள்
புந்திமுத லானபேய்கள
போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேயகளென
போதத்தை யூடழிததது
வேதனை வளாததிடச சதுரவேத வஞ்சன்
விதிததானிவ வல்லலெல்லாம
வீழும் புடிககுனது மௌனமங் தராதிகய
விதைதயை வியந்தருள்வையோ
நாதவடி வாகிய மஹாமநதர ரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நறசமய மாணபயிர் தழையவரு மேகயே
ஞானவா னநதமயிலே
வாதமிடு பரசமயம யாவுக்கு முணாவரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராச னுக்கிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. (௮)

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்ட மிட்டொளிர பிராண வாயுவெனு
    நிகள யோகமெ னஞ்செயு
மனமெ னுமபெரிய மதத யானையையென
    வசம டககிடின்மு மணடலத
இட்ட முற்றவள ராச யோகமிவன
    யோக மெனறறிஞா புகழவே
யேழை யேனுலகி னீடு வாழ்வனினி
    யிஙகி தரகுயனு மானமோ
பட்ட வாததனா பராவு சகாதர
    பாரய மானசுப யோகமும
பார காவிய கவிதவ ஞானமறை
    பாரப ணஞ்செயமதி பூரமு
மட்ட சிததியுர லனப ருககருள
    விருது கட்டியபொ னனமே
யணட கோடிபுகழ காவை வாழுமகி
    லாணட நாயகியெ னமமையே. (௧)

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காறறைப் பிடிததுமட கரகத தடைததபடி
    கனமப புனறகுளுறுக
கடைகெடட நவவாயில டெற்றபசு மடகலக
    காயதது ளளையிருததிச
சோறறைச சுமததிநீ பாதிதது வைககத
    துருசதிக்கண மதுவெனனவே
துள்ளித துடிதநெனன பேறுபெற றேனருட
    டோயநீ பாயசசலசெய்து
காறறைப் பதிததநெனை ஞானமாம பயிரதனை
    நாட்டிட புலப்பட்டியு
நமனுன நீடபூடு மணுகாமன முன்னின்று
    நாடுசிவ போகமான
பேற்றைப பகுக்தருளி யெனையாள வல்லையோ
    பெரியவகி லாணடகோடி
பெற்றநாயகி பெரிய கயிலைமா நகாமருவு
    பெரியநா யகியமமையே. (௧)

தந்தைதாய்.

———:*:———

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துந்தெள்ளியருடைந்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே (க)

என்னைநானேகொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தேனெனைப்போலெனையனைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். (உ)

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாலொன்றை
யறியாதசிறியேனுன்றனைமுத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட்பணையைக்கூட்டிக்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்தடைந்தேன். (௩)

கண்டேனிங்கெனையுமெனதிடையுமேகாக
கருணையுநின்றனைமானங்கண்டேனென்றன்
விண்டேனென்றெனைப்புரப்பாதங்களென்றேண்டா
விண்டதுநின்னருட்களிப்பின்விளைவுபாலன்றோ (௪)

ஓவென்றுசகமெரியென்றேநின்றநிறை
குயிரையெல்லாம்பாழ்மின்னவுடலாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்ந்துமேயேறுகுறைவாமோசெகவிலாசம். (௫)

செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ்சித்தாகவெண்ணுஞ்
சேர்த்தீனுவிலவைப்பைபணுந்திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமானந்தமாகச்செய்யும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம். (௬)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங்கல்லான்முகக்கட்
கனியேயெக்குருகிடவுங்காணேன்கொல்லோ. (௭)

———

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவாக்கேக்கண்ணீர்க்கடலையுண்டாக்கு
முருத்தவரேகனெஞ்சமுடையவராவர். (௧)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளே
காவாவென்றவாக்கருளுங்கருணைபெற்றும்
வன்னெஞ்சாகிரங்குவதெவ்வாறுநீயே (௨)

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திக்கழற்சதலாலே
பேயேற்குத்தனக்கென்னவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (௩)

பாராயோவென்றுபரமெல்லாமைய்யா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுங்காலெட்டிப்பிடித்துக்கண்ணிணையாப்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. (௫)

சேரமற்சிற்றினத்தைப்பிரிந்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரின்பத்துடனேசேரவன்னை
மாராகநானலைந்தேனாசேர்த்தா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயானகொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதானமெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவறியாய்க்கையாவண்ணம். (௭)

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுளிரண்டொன்றாடுபோலே. (௮)

மாடுமக்கள்சிறந்திடையார்செம்பொன்னுடை
வைத்தகனத்தனமேடைமாடகூடம்
வீடுமெனப்பாரொடாசியோவிடைவிடாமன
மிக்கத்திவீடென்றேவிளங்கல்வேண்டும். (௯)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே (௧௦)

நாதமோநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கெனையினிவிட்டிடாதே. (௧௧)

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைகாட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிவேயன்றோ. (௧)

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையுமெவ்வேறாயற்றநேரே
நின்றாயேநீயெப்பெறுமாறெவ்வாறங்கே
நின்னருள்கொண்டறிவதல்லானெறிவேறுண்டோ. (௨)

நெறிபார்க்கினின்னையன்றிநிலையேவேறே
நிலநீர்தீக்காலுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்களேவேறோ
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். (௩)

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமென்னும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (௪)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்தநிலையாயுஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (௫)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்தறிவுசெயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பரவையெங்கே. (௬)

எங்கேயெங்கேயருளென்றிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிசைக்கூறு
மங்கேயங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காணப்பாலலந்துபோனேன். (௭)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாயிங்ஙன
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. (௮)

நாட்பட்டகன்மமலமன்னவிதயத்தூடே
நாறுந்தேனேதுணையாநின்னாரிமாதுகண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமன்நீதி. (௯)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியராமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாக்கமெங்கே
தற்பரநீயின்றியொன்றைச்சமைப்பதானால். (௧௦)

ஆனாலும்யானென்னத்தீங்கற்றதெல்லா
மதுபோதுமத்தகைத்தானல்லவென்று
போனாலும்யானவனல்லானமோனப்
புண்ணியனேவேறொருபொருளைநாடேன். (௧௧)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. (௧௨)

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாகக்
கண்டேயுமெள்ளளவுந்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. (௧௩)

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான் (௧௪)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
முத்தறிவுக்கினியாயநின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுகட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. (௧௫)

பார்த்தனவெல்லாமழியுந்தனுச்சடமப்
பாரத்தேபார்த்திருக்கப்பரமேயோனை
மூர்த்திவடிவாயுணர்ந்துநைக்காட்டுமை
முற்றியெனதல்லவினைமுடிவதென்றோ. (௧௬)

என்றோநீயென்றுளயாமெனப்பேதமின்னை
பித்தறக்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெனப்படைச்சரும
பொறுப்புடையாயெனினதுபொருந்திடாதே (௧௭)

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யன்றேபோதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றோ
வெம்பெருமான்யான்கலையெய்தாக்காலம். (௧௮)

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். (௧௯)

சொல்லாயதருக்கியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தனன்றே
கரணமுட்டனுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். (௨௦)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானொருவனூனமப்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமுன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பர்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்நாளும்
வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்று
வாழவேயிங்குனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். (உங)

மயக்குறுமென்மனமணுவாம்பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநாயேன்
செயக்கடவதென்செயலெல்லாநின்றேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனலாற்செயல்வேறில்லை. (உச)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லால்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா. (உரு)

அம்மாவீததிசயந்தானன்றோவன்றோ
வகண்டநிலைபாக்கியெனையறிவாமலண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே. (உசா)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோசெயலில்லையேயேழையேன்றான்
முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
மூளும்வினையெனவுமவர்முறையேயென்றதாய (உஎ)

தாயானதண்ணருளைப்பிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்சொல்லாயேகதேசம
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (உஅ)

புகலரியநின்விளையாட்டென்னேயெந்தாய்
புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகலவினைகருமமலமாயைகன்மத்தூடே
யிடருறவுஞ்செய்ததனையேயிரக்கமீதோ. (௨௯)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
மில்லேனல்லோர்களிட்டங்கண்டாற
கரக்குமியல்புடையேனப்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லலுறக்கோக்கரியகல்லோ. (௩0)

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (௧)

கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணாடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே. (௨)

சிந்தித்தவெல்லாமெனசிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (௩)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (௪)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே (௫)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௬)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே (௭)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்கொல்லிக்கனியேபராபரமே. (௮)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயெனகற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே (௧0)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றூக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (கக)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொலவந்தமனுவேபராபரமே. (கஉ)

ஆனந்தமானநினைந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே. (கங)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (கச)

வானமெல்லாங்கொண்டமவுனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான்வணியேபராபரமே. (கரு)

ஓடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளானநட்பேபராபரமே (கசு)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெனவா
ழுத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (கஎ)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில்விளக்கேபராபரமே (கஅ)

பூதாந்தவீதியுளறிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே (கக)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தமவேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (உ0)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே (உக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகப்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (உஉ)

மாறுவனுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறுதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (உங)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேல்யான்கெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (உச)

அப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றகிலேன்போற்றியென்று
செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்பராபரமே. (உரு)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சலிமாண
டற்றுமின்பாதந்திலையேயையாபராபரமே. (உசு)

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமறுமோபராபரமே. (உஎ)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (உஅ)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (உகூ)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே (கூ0)

கூடாதவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பாராதவனென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே. (கூக)

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பாரீர்பராபரமே. (கூஉ)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே. (கூகூ)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே. (கூச)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே. (கூரு)

ஆழித்துரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே (கூசா)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. (கூஎ)

ஐயோவுனைக்காணவாசைகொண்டவத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே. (கூஅ)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுளைந்தேற்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே (கூகூ)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதான்பராபரமே. (ச0)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானுலகு
மோசம்போனேனென்முறையோபராபரமே (சக)

நன்றறியேன்றீதறியேனென்றாநின்றவனு
மொன்றறியேனேழையென்னேபராபரமே. (சஉ)

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே. (௪௩)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (௪௪)

இந்நாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்நாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. (௪௫)

உற்றற்றநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (௪௬)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவென்னைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே (௪௭)

பாடிப்படித்துலகம்பாராட்டநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே. (௪௮)

சொன்னதைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவென்னசொல்லிறந்தக்
கென்னதைச்சொல்வேனெளியேன்பராபரமே (௪௯)

சொல்லும்பொருளுமறச்சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே. (௫0)

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே (௫௧)

துச்சமெனவேண்டாமித்தொல்லுலகில்லல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையேனையாபராபரமே. (௫௨)

கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைகூவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே. (௫௩)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே. (௫௪)

எத்தாற்பிழைப்பேனோவெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேனென்னமெத்தவுநான்பேதைபராபரமே (௫௫)

வாயினாற்பேசாமவுனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போன்றுதளர்ந்தேன்பராபரமே. (௫௬)

அன்னையிலாச்சேய்போலலக்கணுற்றேன்கண்ணா
ரென்னகதித்தாய்போலிருக்கும்பராபரமே. (௫௭)

உற்றநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றிக்கொண்டதேயென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவ னென்றுமெள்ளப் போதிப்பார் சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும் வேண்டாமென் கண்ணே பராபரமே. (௫௯)

எண்ணமறிந் தேயிளைப்ப றிந்தேயே ழையுய்ய
உண்ணத் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே. (௬௦)

நாட்டாதே யென்னையொன் றினாட்டி யிதமகிதங்
காட்டாதே யெல்லாங்கண் டாய்பராபரமே (௬௧)

உன்னைநினைந் துன்னிறைவி னுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற் றின்னமடைக் காதே பராபரமே. (௬௨)

பாருனக்கென் றெண்ணும் பழக்கமே மாறா
வரமெனக்குத் தந்தருளென் வாழ்வே பராபரமே. (௬௩)

வந்தித்து நின்னை மறவாக் கடாட்சச்
சிந்திக்க நின்னைத் தருள்செய்யாய் பராபரமே (௬௪)

எவ்வுயிரு மென்னுயிர்போ லெண்ணியிரங் கவுநின்
றெய்வ அருட் கருணை செய்யாய் பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப் பேதையன்யான் வேறாகப் போனறியேன்
சிட்டருடன் சேரானந் தந்தெண்டன் பராபரமே. (௬௬)

இரவுபக லற்றவிடத் தேகாந்த யோகம்
வரவுந் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே. (௬௭)

மால்காட்டிச் சிந்தைமயங் காமனின் றுச்சக்
கால்காட்டி வாங்காதே கண்டாய் பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளு நீயெனவே யெண்ணிநான் றேனுற்ற
வைப்பையழி யாநிலையா வையாய் பராபரமே. (௬௯)

சும்மா விருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணமென்
றம்மா லறிந்தறக் கெளிதோ பராபரமே. (௭௦)

முன்னோடு பின்பக்க முடியடிநாப் பண்ணறநின்
றன்னோடொன் றிறப்தென் றேசாற்றாய் பராபரமே (௭௧)

மைவண்ணந் தீரத்த மவுனிசொன்ன தெவ்வண்ண
மவ்வண்ண நிட்டையருளாய் பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றி யாதும் விளைவதுண்டோ நின்னருளாஞ்
சித்தன்றி யாங்களுண்டோ செப்பாய் பராபரமே. (௭௩)

ஆங்கார மற்றுன் னறிவான வன்பருக்கே
தூங்காத் தூக்கமது தூக்கும் பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே (௭௫)

சொல்லாலுமனைப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குறுதியாமோபராபரமே. (௭௬)

பேச்சாகாமோனமபிறவாமுளைத்தென்னற
காச்சாசுமேறபயனுண்டாமோபராபரமே. (௭௭)

கெட்டியெனநின்னையபாமலக்கெட்டயாந்தோராபூரணமாந
தொட்டிலுக்குட்செயபோறறுயினன்றோபராபரமே. (௭௮)

காட்டவருநீயிருக்கக்காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (௭௯)

எத்தனைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (௮௦)

எத்தனைபோதோநாதாலுமென்னுளேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பசிவமேபராபரமே. (௮௧)

மண்ணொடுவிண்காட்டிமறைந்தமறைபாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௮௨)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (௮௩)

எங்கெங்கேபார்த்தாலுமெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே (௮௪)

அனைத்துமாய்நின்றுபேயானவேறன்றேநினை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௮௫)

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்று
லெம்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (௮௬)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (௮௭)

கொழுந்திலவயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (௮௮)

பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பேறாம்பராபரமே. (௮௯)

யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (௯௦)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே (கூக)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்சுகுணைபோற்றப்
பசிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (கூஉ)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (கூங)

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே (கூச)

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியர்க்
குன்பாலவரவழிதானுண்டோபராபரமே. (கூரு)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (கூசா)

கற்றகலையானிலைதான்காணுமோகாணப்பெறலா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே (கூஎ)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காணவுண்டோநின்னருளா
விண்மூடினெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (கூஅ)

நேரேநின்றருளென்னெஞ்சைக்கவர்ந்தென்றும்
பாரேனசுகமும்படைப்பேன்பராபரமே. (கூகூ)

வான்காணவேண்டினமலையேறலொக்குமன்னே
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே (க00)

வாதனைவிட்டேனருளின்மன்னிலல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (க0க)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றறநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (க0உ)

விளக்குந்தகளியையும்வேறெனஞானினைந்த
துளக்கமறச்சிவனென்றுசொல்லவாய்பராபரமே. (க0ங)

பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (க0ச)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே. (க0ரு)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (க0சா)

மாயாசகமிலையென் மற்றெனக்கோர் பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்து நிற்பேன் பராபரமே. (௧௦௭)

வானெறிநீயெனவே வைத்த மறையெனையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றாய் பராபரமே. (௧௦௮)

வெள்ளக்கருணை மதவேழமே நின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம் பராபரமே (௧௦௯)

வண்டாயத் துவண்டுமௌன மலரணைந்தேற
கொண்டாகங் கோவினையங் கொடுப்பாய் பராபரமே (௧௧௦)

மாயைமுதலாம் வினைநீ மனமுயிர்நீ மனமுயிராந்தோர
தாயுமறிவானதுநீ யன்றோ பராபரமே (௧௧௧)

என்னறிவுக் கியானுமெனதென்பதுமா மிவைக
ணின்னவையே யன்றோ நிகழ்ந்தாய் பராபரமே (௧௧௨)

பாரறியா தண்டப்பரப்பறியாதுன் பெருமை
யாரறிவாரான்றோ வறிவே பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலு மாயப்பாலுமப் பாலுங்
கொண்டநினையாரறிந்து கொள்வார் பராபரமே (௧௧௪)

ஒப்புப்பொருளொன்றிலறியோமே புகாமோனவட்டக
கப்பலுக்காய வானபொருள் நீகண்டாய் பராபரமே. (௧௧௫)

என்போலெளியவரு மெங்கெங்குமுண்டோ தானு
முன்போலவலியவரு முண்டோ பராபரமே. (௧௧௬)

பாக்கியமுண்டப் பரப்பனைத்தும் நினைசெயலை
யாக்கருணைசய லிலையேயையா பராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேபலவேயுருவே யருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுனை யென்றோ பராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ் செபநானசிந்திப்பதெல்லாநின
ஞொப்பிலியானென்வேறா நந்தேனடா பராபரமே. (௧௧௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயென் னாருமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன் சிவமே பராபரமே. (௧௨௦)

வஞ்சநமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தே னையா பராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்படியுன்னிதய மிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோ பராபரமே. (௧௨௨)

எந்தெந்நாளுமோனப்பிரியாதெனதுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டருட்டேவேபராபரமே. (க௨௩)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கபயமோதத்தக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (க௨௪)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தாரியாவரென்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றனைப்பெற்றநலம்பேசேன்பராபரமே. (க௨௫)

வாய்பேசாவூமையெனவைத்தவென்றோமேவுனது
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே (க௨௬)

தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. (க௨௭)

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டைநினைப்
பாக்கினனபாகமென்னடையங்காணபராபரமே. (க௨௮)

சுட்டியுணராமற்றறியநிலையாரும்வெளியில்
விட்டநினையாமேறுவியப்பேன்பராபரமே. (க௨௯)

ஏதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்னம்பராபரமே. (க௩0)

வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோசொல்லினபயபராபரமே, (க௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே (க௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (க௩௩)

பித்தனையேதுமறியாப்பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதானறெண்டனிடுவேன்பராபரமே (க௩௪)

தாயாகாப்பத்தூடனமுதணைஞ்சந்தருளு
நேயவுனையாரேநினையார்பராபரமே. (க௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்குமவேளையினுஞ்சுகப
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (க௩௬)

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (க௩௭)

தந்தேனையோரவசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீவாழிபராபரமே. (க௩௮)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவர்கள்கண்டார்பராபரமே. (கஙகூ)

என்றுங்கருணைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. (கச0)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநினைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே (கசக)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறியம்பாயபராபரமே. (கசஉ)

பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (கசங)

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே (கசச)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே (கசரு)

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுந்தொடர்வார்பராபரமே (கசசு)

அப்புமுப்பும்போன்றவயிக்கியபரானந்தமங்
கொப்புவமைசொல்லவுமுண்டோபராபரமே. (கசஎ)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநானபராபரமே (கசஅ)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தாமென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே. (கசகூ)

விண்ணுக்கும்விண்ணாகிமேவுமுனக்கியானபூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (கரு0)

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (கருக)

கெட்டவழிபாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (கருஉ)

காலபிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிறதேகமவிழுமோபராபரமே. (கருங)

பஞ்சசுத்திசெய்துநினைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்குமபராபரமே. (கருச)

அன்பர்பணிசெய்யவென்னையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௧௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே (௧௫௬)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (௧௫௭)

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வார்சிவ
ஞானந்தனையணையநல்லோபராபரமே. (௧௫௮)

சொன்னதைச்சொல்லித்துதிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (௧௫௯)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே (௧௬௦)

எண்ணமுந்தானின்னைவிட வில்லையென்றால் யானுமே
பண்ணவினையேதுபகராய்பராபரமே (௧௬௧)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவென
முன்னைவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (௧௬௨)

அறியாதசெய்வினையையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே. (௧௬௩)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (௧௬௪)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநாடொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (௧௬௫)

முக்குணத்தாலெல்லாமூழ்க்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே. (௧௬௬)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்றாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (௧௬௭)

பூராயமாய் மனதைப்போகவறியாமலையோ
யாராயலாந்தேனரசேபராபரமே (௧௬௮)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே (௧௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தவல்லவரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (௧௭௦)

சூதாடுவோர்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (கஎக)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக்குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென்கண்டாய்பராபரமே. (கஎஉ)

வந்ததையும்போனதையுமவைத்துவைத்துப்பாராதிருந்தாற்
சிந்தையிசமகிதஞ்சேருமபராபரமே. (கஎங)

ஏறுமயிர்ப்பாலமுணர்விந்தவிடயங்கணொருப்
பாறெனவுநன்றுவறிந்தேன்பராபரமே. (கஎச)

பொறிவழியேயேழைப்பொறியாயுழலவதுநின்
னறிவினவிதித்தவிதியாமோபராபரமே. (கஎரு)

பாசசாலங்களெல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள்விளம்பாய்பராபரமே. (கஎசு)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்திறஞ்செப்பாய்பராபரமே. (கஎஎ)

பொய்யெல்லாமொன்றாப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றனமெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (கஎஅ)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே (கஎகூ)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதானற்பமுண்டோவென்னேபராபரமே. (கஅ0)

தேகமிறுமென்றுசடர்தேயபுவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (கஅக)

ஏதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெல்லுமபராபரமே (கஅஉ)

தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சீவனென்றிங்
காப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (கஅங)

ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. (கஅச)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுங்காண்பராபரமே. (கஅரு)

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பரிதிவைப்பார்
போலேகருவிகண்ணூற்போதம்பராபரமே. (கஅசு)

சின்னஞ்சிறியர்கள்செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுசகலஞானமாக்கம்பராபரமே. (கஅஎ)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (கஅஅ)

கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோல்நின்னருளி
னாட்டமின்றிவாய்பேசனன்றோபராபரமே (கஅகூ)

வெளியாயருவில்விரவுமன்பாதேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (ககூ0)

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலத்தனக்குறைபார்நல்லோர்பராபரமே. (ககூக)

சொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதாரியாரோவறியேன்பராபரமே. (ககூஉ)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே (ககூங)

ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னநியாமென்னநாங்கள்
போதமிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (ககூ௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே (ககூரு)

மாயமயக்கொழிந்தார்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (ககூசு)

நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்பராபரமே. (ககூஎ)

என்னெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே (ககூஅ)

மந்தவறிவாகியின்பமவாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே. (ககூகூ)

தேடினேன்றிக்கனைத்துந்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. (உ00)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொள்வேண்டுமரசேபராபரமே. (உ0க)

காலயந்திரவின்பக்காற்பயமென்றெழுந்த
மால்வனாதனையேவாழிபராபரமே. (உ0உ)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே. (உ0௩)

நீர்க்குமிழிபோலெனனினைவுவெளிபாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே. (உ0௪)

ஆடியோய்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுழன்றுத்
தேடியோய்ந்தேனென்னசெய்வேன்பராபரமே. (உ0௫)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்வேறென்னாகண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே (உ0௬)

ஆனந்தமானநினையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே. (உ0௭)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றவென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (உ0௮)

முத்தியிலுந்தேகமிசைமூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (உ0௯)

நீயன்றிநானார்நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிசூலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (உ௧0)

அகமேநின்வடிவமானசுகாகூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்றதென்னேபராபரமே (உ௧௧)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டுசூழ்ந்தார்த்திழுத்தா
ற், கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே (உ௧௨)

ஏகக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவாக்குஞ்சமமதஞ்சொல்
வக்கணையாலின்பம்வருமோபராபரமே. (உ௧௩)

கல்லெறியப்பாசிகலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (உ௧௪)

நின்னையுணர்ந்தோர்க்கடிமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரெந்தாய்பராபரமே. (உ௧௫)

என்னதியாவென்னனலற்றேரோங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (உ௧௬)

சோற்றுத்துருத்திசுமைசுமப்பச்சனிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன்கண்டாய்பராபரமே (உ௧௭)

உள்ளபடியொன்றையுமோர்கினவர்க்குள்ளுறவாயக்
கள்ளமின்றியன்பாயகங்களிப்பேன்பராபரமே. (உ௧௮)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்ததொன்றையானவேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே. ௨௧௯)

உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலேயோ
துள்ளியிளங்கன்றுயத்துடிப்பேன்பராபரமே. (௨௨௦)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (௨௨௧)

மூன்றுண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவாதவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே (௨௨௨)

கன்மமென்பதெல்லாங்கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசாந்தத்தன்பாதன்மைபராபரமே. (௨௨௩)

குணமிலாதென்னறிவின்கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. (௨௨௪)

நானெனதன்மையென்றுநாடாமனூடவினப
வானூகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே (௨௨௫)

அகத்தூடணுவணுவாயண்டமெல்லாந்தானாய
மகத்தாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே (௨௨௬)

காரகமாங்காப்பவைக்கைக்கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரமவைத்துக்காத்தனைநீவாழிபராபரமே. (௨௨௭)

பூந்தோராதநதேசமெனபாரபூமியைப்போராடி
யிரநதோருந்தமமதெனபாரெனனேபராபரமே (௨௨௮)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள்
வார்சனைதயென்றும்வாழியன்பாவாழிபராபரமே (௨௨௯)

சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணைசெய்தாய்பராபரமே (௨௩௦)

இறைவரைக்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய்பராபரமே. (௨௩௧)

நாடுகருநிசாணுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. (௨௩௨)

தேடுந்திரவியமுஞ்சோந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோகூறாய்பராபரமே. (௨௩௩)

தேடாததேடினரேசெங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில்வாழவாராபராபரமே. (௨௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னேயுபகாரப்பராபரமே. (௨௩௫)

உள்ளபொருளாவீட்டென்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயெனகுறைதீர்பராபரமே. (௨௩௬)

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகிலல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (௨௩௭)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே (௨௩௮)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறொன்றிற
பாசமவையேனினிக்கருணைப்பாங்காறபராபரமே. (௨௩௯)

ஆதியந்தநீகுருவாயாண்டதல்லானின்னையறிய
போதனையுமுண்டோபுகலாயபராபரமே. (௨௪0)

தானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்ததவினபவானேபராடரமே (௨௪௧)

பற்றறிருக்குநெறிபற்றிற்கடனமலையுஞ்
சுற்றறிலேனக்குமனஞ்சொன்னேனபராபரமே. (௨௪௨)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைதத
துடிப்பற்றார்க்கன்றேசுகங்காண்பராபரமே. (௨௪௩)

சத்தாகிநின்றோர்சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயெனவாழ்வேபராபரமே. (௨௪௪)

சித்தநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம
வைத்தகாப்பூரமபோலவயங்குமபராபரமே. (௨௪௫)

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநானபோவேனபராபரமே. (௨௪௬)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோநாளுநீக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்றுசெப்பாயபராபரமே (௨௪௭)

இன்னறரும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்ச்சுகற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாயபராபரமே. (௨௪௮)

சிற்பரமேதறபரமேதெய்வசசுருதிசொன்ன
வறபுதமேயனபேயறிவேபராபரமே. (௨௪௯)

அறிவிப்பானீயென்றுஐம்புலனகடந்தங்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாயபராபரமே. (௨௫0)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (௨௫௧)

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே (௨௫௩)

அன்பரெல்லாமின்பமருந்திடவுமியானொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீசொல்லாய்பராபரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுனசித்தம்பராபரமே. (௨௫௫)

நானென்னுங்குள்ளநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யென்றேரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (௨௫௭)

தானதலபூரணமேசாருமிடமுண்டுயிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைந்தநங்கமெல்லாந்திரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬0)

பாவிபடுங்கணசலக்கம்பாராதுமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாராயாபராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுதலென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

பாருந்துன்பமெல்லாம்வந்துறாததானின்செவியி
லேறாதவாறேதியம்பாய்பராபரமே. (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)

கன்னங்கரியநிறக்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (௨௬௬)

சித்திநெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திநெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே. (௨௬௭)

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௨௬௮)

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
றோத்தபடிதானே திரிந்தேன்பராபரமே. (௨௬௯)

பத்தரருந்துய்யபரசுகமயானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (௨௭0)

தீரத்திறந்தூரவுசோராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. (௨௭௧)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. (௨௭௨)

உணராதுமுன்னேநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குறுமென்னேழைமைதானென்னேபராபரமே. (௨௭௩)

உண்டுபோலின்றாமுலகைத்திரமென்னவுட்
கொண்டோனைப்பெற்றபலன்கூறாய்பராபரமே (௨௭௪)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே (௨௭௫)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாறறேன்றிறபராபரமே. (௨௭௬)

எண்ணிலபலகோடியுயிரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிறகலந்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (௨௭௭)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியனாகவுளவேன்பராபரமே. (௨௭௮)

அண்டபிண்டங்காணென்னகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவெனைநீகலந்தகாலம்பராபரமே. (௨௭௯)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௮0)

அன்றந்தால்வருக்குமற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (௨௮௧)

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றுமுன்னையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (௨௮௨)

கூடுங்கணமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்ந்து
வெட்டுநேதளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (௨௮௩)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தானவாய்க்கும்பராபரமே. (௨௮௪)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே (௨௮௫)

கண்டவடிவெல்லாங்கரைகின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபராபரமே (௨௮௬)

தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றுணைபாவி
நின்செயலாய்நில்லாநிலைவேண்பராபரமே (௨௮௭)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபமவிட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடானவாய்க்கும்பராபரமே. (௨௮௮)

தன்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருணுண்டோபராபரமே (௨௮௯)

ஒன்றிரண்டென்றுணருணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமெனைவையாயிறையேபராபரமே. (௨௯௦)

கருதுமடியார்களுள்ளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (௨௯௧)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துநிக்கலைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே. (௨௯௨)

அத்துவிதமானவயிக்கபவனுபவமே
சுத்தநிலையாநிலையாச்சொல்வாய்பராபரமே. (௨௯௩)

வைத்தசுவரலம்பின்மணம்போமோமாயையினோக்
கெத்தனைபோதித்துமென்னுமெந்தாய்பராபரமே. (௨௯௪)

பூட்டற்றதேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவெனக்கணேபராபரமே. (௨௯௫)

சொல்லிற்பதாகவைந்துசொன்முடிவுகாணுந்தார்
நெல்லிறப்பதாபோலநிற்பாயபராபரமே. (௨௯௬)

அழுக்காற்றுநெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றுவின்பநலமெய்தார்பராபரமே. (௨௯௭)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (௨௯௮)

சாதனையெல்லாமவிழத்தற்போதகங்காட்டாதோ
போதனைநீநல்குவதெப்போதோபராபரமே. (௨௯௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே (௩௦௦)

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுடசிறக்கமாயூறுமூறாதிப்
புந்திக்குணின்றவருடபொற்பேபராபரமே (௩௦௧)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்காகுறிப்பையுந்துங்
கன்றையுதைக்காலிக்கதைகாணபராபரமே (௩௦௨)

குற்றங்குறையக்குணமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக்குறவாய்பராபரமே. (௩௦௩)

ஓருணையாலவாய்க்குமுணமைக்கோரணந்தநூலகோடிப
பேருணையாற்பேசிலென்னபேறும்பராபரமே. (௩௦௪)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதெனறகையோபராபரமே. (௩௦௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்காணபராபரமே. (௩௦௬)

நேசத்தாலின்னனினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே (௩௦௭)

கள்ளத்தக்ட்டுணவுங்காரியமோநானொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பராபரமே. (௩௦௮)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவாகேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (௩௦௯)

நீட்சிதுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசுக
சாட்சியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே (௩௧௦)

வாஞ்சித்தத்துவமாய்மனனினின்றகாரணநீ
நாஞ்சிறப்பதெந்தநாளோபராபரமே (௩௧௧)

காட்டத்திலங்கிசெய்யவந்தாலென்னவுன்று
நாட்டத்தினூடுவந்தடபேபராபரமே. (௩௧௨)

நித்திரையாயத்தானேநினைவயாந்தாணித்தசித்தத்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செயலைபராபரமே. (௩௧௩)

இன்பநிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனந்
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே. (௩௧௪)

பொய்யுலகமெய்யானபோதமிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலையையபராபரமே. (ருகரு)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (ருகசு)

வினைகருணைபூத்தசெனனமோவியுயிர்க்குயிராயத்
தனைகருணைதோனறவருடாயநீபராபரமே. (ருகஎ)

தனமயமாயநின்றநிலைதானேதானாகிநின்ற
னினமயமாமெல்லாநிகழுமபராபரமே. (ருகஅ)

ஏங்கியிடையுநெஞ்சவேழைமைபநீவாவெனறே
பாஙகுபெறசசெயவதுனைறோபாரயபராபரமே. (ருகக)

ஆணடநினைநீயகாவடிமைகளயாமாணவத்தைப்
பூண்டதெனனசனமமபுகலாய்பராபரமே. (ருஉ0)

எஙசனுநீயெனறுவிருந்தபடியெயதாம
லஙகுமிஙகுமெனறலையலாமோபராபரமே (ருஉக)

கற்குமதுவுணடுகளிசததலலானினனருளி
னிற்குமதுநததுணடோநீதானபராபரமே. (ருஉஉ)

அணடபகிரணடமறியாதவினைவடிவைக
கணடவரைககணடாறகதியாம்பராபரமே. (ருஉரு)

கலககமுறநெஞ்சைககலககிததிருமபத
துலககுபவனியலையோசொலலாயபராபரமே. (ருஉச)

சிநதையுமெனபோலசசெயலற்றடஙகிவிட்டால்
வநததெலாநினசெயலாவாழவேனபராபரமே (ருஉரு)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேனபராபரமே. (ருஉசு)

தானந்தமானசகசநிருவிகறப
வானந்தமிட்டையருளையாபராபரமே. (ருஉஎ)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொலலைஎன்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே. (ருஉஅ)

சிநதைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுணகெனனையுநான்றநதேனபராபரமே. (ருஉக)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேனபராபரமே. (ருக0)

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணானமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௨)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௩௩)

உள்ளதுணராவுணர்விலிமாபாவியென்றே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாயபராபரமே (௩௩௪)

எல்லாநினதுசெயலெனவென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே. (௩௩௫)

பந்தமறக்கிருகைப்பற்றொழிந்தேனென்றழுது
மிந்தமயக்கமென்கேன்பராபரமே, (௩௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. (௩௩௭)

எட்டுத்திசையுமொன்றாயினமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடவேறோபராபரமே. (௩௩௮)

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராடரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (௩௪௦)

கற்பனையாப்பாடினேனென்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனந்தாங்காணேனெனச்சொல்லவேன்பராபரமே. (௩௪௧)

வன்பொன்றநீங்காமனதிறப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. (௩௪௨)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொருந்தாதோபராபரமே. (௩௪௩)

ஓசமெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாயபராபரமே. (௩௪௫)

வாடுமுகங்கண்டெனைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (௩௪௬)

புந்தியினுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிற்போயினறியானம்பராபரமே. (௧௪௭)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. (௧௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்தும்
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே (௧௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானாக்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௧௫௦)

பாவமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே. (௧௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. (௧௫௨)

கற்குநிலைகற்றாற்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேந்தம்பராபரமே. (௧௫௩)

காச்சச்சுடாவிடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சறவரேபிறவாய்பராபரமே. (௧௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே. (௧௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமாகக்கல்லாலின்முக
குருவழிநின்றாக்குமுண்டோகூறாய்பராபரமே. (௧௫௬)

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௧௫௭)

உலகநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே (௧௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே. (௧௫௯)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னேயெய்த்திண்ட
மாடுவேனானந்தமாவேன்பராபரமே. (௧௬௦)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௧௬௧)

பட்டப்பகல்போலப்பார்த்தசிந்தைமாளியெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்குபராபரமே. (௧௬௨)

பார்க்கினணுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிறைதமாளிதென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௩௬௩)

பாட்டுககோவன்பினுக்கோபததிககோவனபாதஙக
ணீட்டுககெல்லாஙகுறுகினன்றோயபராபரமே (௩௬௪)

முத்தாந்தவீதசேமுளைசகுநிலமாயெழுநத
சித்தாந்தமாக்கசசிறபபேபராபரமே. (௩௬௫)

உன்றுவெளியாயுறங்காதபேருணாவா
யெனறுவிககுளளேயிருநதாயபராபரமே (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகனறதன்மையாககுசசினமயமா
நிததமுததசுததநிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளகொதிப்பசலவுளளுளளேயானநத
வெள்ளமலாகருணைவேணடுமயபராபரமே. (௩௬௮)

எனனைப்புரபபதருளினகடனுமென்கடனு
னினனிறபணியறவேநிறகைபராபரமே (௩௬௯)

தானேயானன்னிலையைததநதவருளானநத
வானேமனுநீதவாழ்வேபராபரமே. (௩௭0)

மண்ணுதிபூதமெலலாமவைததிருநசநின்னிறைவைக
கண்ணூரககணடுகளிததேனபராபரமே (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான
பிறியாவருணிலையுமபெறறேனபராபரமே. (௩௭௨)

தீதெனவுநனறெனவுநதேர்நதுநான்றோநதபடி
யேதுநடககவொட்டாதெனனேபராபரமே. (௩௭௩)

கணடவறிவகணடாகாரமெனமெய்யறிவிற
கொண்டவாகசேமுததிகொடுபபாயபராபரமே. (௩௭௪)

ஈறுகவல்வினைநானென்னுமலினபசுகம்
பேறும்படிக்கடிமைபெறறேன்பராபரமே. (௩௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றுருணைப்பிரியாகண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)

நீயோநானெனனறநினைபபுமறப்புமறந
தாயேயனையவருடநதாயபராபரமே. (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெலலாநீதானெனறுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்வாயரசேபராபரமே. (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவினைப்க்கடலேபராபரமே. (௩எகூ)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தைதப்பல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போககுடையவராததைபொருந்தேன்பராபரமே. (௩அ0)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுகதோயததடையோபராபரமே. (௩அக)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்களவாழிசெஙகோல்
வைத்தவாகள்வாழிகுருவாழிபராபரமே. (௩அஉ)

கலலாதேனுனுங்கறறுணாந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேஙினேதொடாநதேனபராபரமே. (௩அ௩)

சொல்லிறப்பசசற்குருவாய்தோனறிசசுகஙகொடுதத
நல்லுரைககேகொததடிமைநான்காண்பராபரமே. (௩அச)

மூத்திககுவிததானமோனக்கருமபுவழி
திததிததிடவிளைநததேனேபராபரமே. (௩அரு)

நிததிரையுமபாழ்ததநினைவு மற்றுசிறபதுவோ
சுததவருணிலேநீசொல்லாய்பராபரமே. (௩அசு)

மண்ணுமறிகடலுமறறுளவுமெலலாமுன
கணணிலிருககவுநானகணடேனபராபரமே (௩அஎ)

பூட்டிவைததுவஞசப்பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகினறதேதோவறியேனபராபரமே. (௩அஅ)

பொய்யுணாவாயிரதப்புழுக்கூட்டைககாததிருநதே
னுய்யுமவகையுமுளதோபராபரமே. (௩அகூ)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலெனைனறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைஙகிளியே. (க)

அகமேவுமணணுகவென்னல்லவெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுகஙகொடுவாபைஙகிளியே. (உ)

ஆவிகளாவியெனுமற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குஙகிட்டுமோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௩)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைககுச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (ச)

ஆருனகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுததெனனேகுதலைமொழிபைங்கிளியே. (௫)

இன்பருளவாடையழுககேறுமெமக்கணணலசுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானேபைங்கிளியே. (௬)

உன்னுமலொன்றிரண்டென்றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னன்வரவும்வகைசொலலாயநீபைங்கிளியே. (௭)

ஊருமிலாபேருமிலாருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரெனனையறிவாரோபைங்கிளியே. (௮)

ஊனைப்பாராமலெனகருள்ளகததுநாயகனா
சீனைப்பார்ததாறகருணைசெயவாரோபைங்கிளியே. (௯)

எனறுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நினறநிலையெலலாநிகழ்ததாயநீபைங்கிளியே. (௧௦)

எநதமடலூடுமெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிசசோபபேனேபைங்கிளியே. (௧௧)

கண்ணுண்மணிபோலினபஙகாட்டியெனைபபிரிநத
திணணியருமினனம்வநதுசோவாரோபைங்கிளியே. (௧௨)

ஏடார்மலாசூடேனெய்பெருமான்பொனனடியாம
வாடாமலர்முடிககுவாய்ககுமோபைங்கிளியே. (௧௩)

கலலேன்மலரோனகனிந்தவன்பேபூசையெனற
நலலோர்பொல்லாவெனையுநாடுவரோபைங்கிளியே (௧௪)

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவிரொணவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௧௫)

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழிததுமெலிவேனோபைங்கிளியே (௧௬)

காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுததாலென்னவருள
வேந்தனெனையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே, (௧௭)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெமமிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (௧௮)

கிட்டிககொண்டன்பருண்மை டசேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௧௯)

கிட்ரோய்நெஞ்சிற்கிளர்வார்தழுவவென்று
னெட்ரோராவரவாநேசமென்னேபைங்கிளியே. (௨௦)

கூடறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினாரென்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோபைங்கிளியே. (உக)

சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைங்கிளியே. (உஉ)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே. (உங)

சொலவிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோபைங்கிளியே. (உச)

தற்போதத்தாலேதலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புவரநாட்செலுமோபைங்கிளியே. (உரு)

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவண்ணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே. (உசு)

தாங்கரியமையலெல்லாந்தந்தென்னைவிட்டின்னருளாம
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிறைக்குப்பண்போசொல்பைங்கிளியே. (உஎ)

தாவியதோமர்க்கடமாந்தனமைவிட்டேயண்ணலிட்ட
தோவியம்போனிறகினென்னையுள்குவரோபைங்கிளியே (உஅ)

தீராக்கருவழக்கைத்தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோருதாண்டானைப்பற்றுவனோபைங்கிளியே. (உகூ)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே. (ஙo)

தொல்லைகவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோபைங்கிளியே. (ஙக)

நன்னெஞ்சத்தன்பரெல்லாநாதனைச்சேர்ந்தின்பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே. (ஙஉ)

நானேகருதினவரநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர்தன்மையென்னோபைங்கிளியே. (ஙங)

நீக்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சோக்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. (ஙச)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்நினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே. (ஙரு)

பன்மூத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்மூத்திரையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே. (ஙசு)

பச்சைகண்டநாட்டிற்பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணறகியம்பிவாபைங்கிளியே. (௩௭)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனைபைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநானபற்றினற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடாந்தெனபக்குவமுஞ
சோதித்துவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪0)

பைம்பயிரைநாடுமின்போற்பாபூத்தபைங்கொடிசோ
செம்பயிரைநாடித்திகைத்தேனேபைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டுழலும்புலனேவெய்யமிறைவா
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ணலென்பாள
மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகாலமேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்குமற்றுளவெலாமுறங்குங
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவாகாதலாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாதமயக்கமெலாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணனமேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௫)

பாலைவளர்த்தெனைவளர்த்திறைவாபனனெறியாம
பாலைவனத்திலவிட்டபாவமென்னேபைங்கிளியே. (௪௬)

மெய்யினோயமாற்றவுழ்ந்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறநத
மையனோபதீரக்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (௪௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீணைசிறையாலலலலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணமபகாந்துவாபைங்கிளியே. (௪௮)

வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டாாக்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல்லினிசமாங்காணபைங்கிளியே. (௪௯)

வாட்டப்படாதமவுனவினைபங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (௫0)

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (௫௧)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. (௫௨)

விண்ணுள்வளியடங்கிவேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருங)

விண்ணோர்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணானவீட்டிலென்னைவைத்ததெனோபைங்கிளியே. (ருச)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (ருரு)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவரைநா
னாகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே. (ருசு)

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றான்ஞான
வானவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (ருஎ)

கள்ளத்தலைவரவாகைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்திலவந்தவுபாயமெனோபைங்கிளியே. (ருஅ)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வ வணக்கம்.

நீரார்ந்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங்
காரார்ந்தகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (க)

பொன்னுருமன்றுணமணிப்பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாமுதினலமிசிப்பதெந்நாளோ. (உ)

நீங்கிமலக்கட்டறுத்துநேரேவெளியிலெம்மைத்
தூங்கிவைக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (ங)

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (ச)

வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (ரு)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலகும்
வீறுபரைதிருத்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றாளையாங்காண்பதெந்நாளோ. (எ)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (அ)

கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெணைக்கோட்டானைப்பதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

அஞ்சுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (க0)

தந்தையிருதாளணிந்துத்தம்பிரான்றுளசேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கேயினபுறுவதெந்நாளோ. (கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

தூய்யகரமலரார்ச்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசையாமணைவதெந்நாளோ (க)

சிந்தையினுக்கெட்டாதசிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய்நாமணைவதெந்நாளோ. (உ)

எந்தைசனற்குமாரனுதியெமையாட்கொள்வான
வந்ததவத்தினரைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (ங)

பொய்கண்டாரகாணுப்புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (ச)

பார்திவிருத்தத்தாலிப்பாரிவிருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தானபணிவதெந்நாளோ. (ரு)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயரந்தில்லைநகாக்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ (சு)

குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ. (எ)

நாளங்கள்போகாமனன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (அ)

என்னறிவையுள்ளடக்கியெனபோலவருமவுனி
தன்னறிவுக்குளளேநான்சாருநாளெந்நாளோ. (கூ)

ஆறொணாமறைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள்கூடுநாளெந்நாளோ. (க0)

நில்லாமனின்றருளைநேரேபாரென்றவொரு
சொல்லானமவுனியருட்டோற்றுநாளெந்நாளோ. (கக)

வைதிகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல்விடியுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமெனனல்லலெல்லாந்தட்டழிவதெந்நாளோ. (கங)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்திருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (௧)

ஏரின்சிவபோகமிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாளாரம்வைப்பதெந்நாளோ. (௨)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர்மெய்ப்புகழ்வதெந்நாளோ (௩)

போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௪)

ஓட்டுடன்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ (௫)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாள்மேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

சக்கரவர்த்தித்தவராசயோகியென
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெந்நாளோ (௭)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணகிரியிருக்குநாளெந்நாளோ. (௮)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தரருள்பாலிப்பதெந்நாளோ (௯)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலுமவாஞ்சையினிப்போதுமெனப்பதெந்நாளோ. (௧)

நீர்க்குமிழிப்பூணமைத்துநின்றூனிலாமெய்ய
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ. (௨)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயெனப்பதெந்நாளோ. (௩)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. (௪)

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர்தாமாய்வாழ்நாட்டைப்
பித்தனெனனுமபிதற்றொழிவதெந்நாளோ. (௫)

ஊனென்றினைதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னூனென்றபாவிதலநாணுநாளெந்நாளோ. (௬)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவிசித்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

ஆழ்ந்துவினைக்கினைரோசிகமாமிவ்வுடலில
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

சூம்மலச்சேரானமுழுக்குடம்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்துளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

நாற்றமிக்ககாட்டுவேவாயிலபெற்றபசுரு
சோற்றுத்தருந்திசுவைமெயென்பதெந்நாளோ. (க0)

உருவிருப்பவுள்ளோதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (கக)

மாதரைப்பழித்தல.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளானமறைத்துப
பொய்வீசும்வாயாரபுலையொழிவதெந்நாளோ (க)

திண்ணியநெஞ்சைப்பறவைசிக்ககுழற்காட்டிமற
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டுகைவிலையாக
கொண்டுவிடுமோர்பொய்க்கூத்தொழிவதெந்நாளோ (ங)

காமனைவாவென்றிருண்டகணவலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ (ச)

கண்களிலவெண்பூளைகரப்பகருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ (ரு)

வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையாமேலவீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (சா)

கச்சிருக்குங்கொங்கைக்கருமமிருக்குமினமாற்றம
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (அ)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (கூ)

திட்டுவைத்தசேலைப்பூங்கொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ. (க0)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவங்கநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (கக)

தூயபனித்திங்கள்சுவெனப்பிதநேற்று
மாயமடவார்மயககொழிவதெநநாளோ. (கஉ)

ஏழைக்குறுமபுசெயுமேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைகக்டநதுபயிராவதெநநாளோ. (கங)

விண்டுமொழிகுளறிவேட்கைமதுமொண்டுதருந
தொண்டியாகளகட்கடையிற்சுறறொழிவதெந்நாளோ. (க௪)

மெயயிறசிவமபிறககமேவுமினபமபோனமாதா
பொய்யிலினபினறெனறுபொருந்தநாளெநநாளோ. (கரு)

தநதுவமுறைறமை.

ஐமபூதத்தாலேயலககழிநததோஷமற
வெமபூதநாதனருளெயதுநாளெநநாளோ. (க)

சததமுதலாமபுலனிறசஞசரிநதசகளவெனும
பிததாயநதீரநதுபிழைககுநாளெந்நாளோ (உ)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவணணமெமமை
யாளுமபொறியாலருள்வருவதெநநாளோ. (ங)

வாககாதியானகன்மமாயைதமபாலவீணகாலம
போககாமலுணமைபொருநதுநாளெநநாளோ. (௪)

மனமானவானரககைமமாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளெநநாளோ. (ரு)

வேட்டைபபுலபபுலையாமேவாதவெண்ணமனக
காட்டைததிருததிககரைகாணபதெநநாளோ (சு)

உந்துபிறப்பிறப்பையறறவிடாதெநதையருள
வநதுபிறககமனமிறபபதெந்நாளோ. (எ)

புததியெனுந்துச்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெநதையருளோஙகுநாளெந்நாளோ. (அ)

அங்காரமெனனுமதயானைவாயிற்கரும்பா
பேஙகாமலெநதையருளெயதுநாளெநநாளோ. (கூ)

சிததமெனுமபெளவததிரைககடலில்வாழ்துரும்பாய்
நிததமலையாதருளினிறகுநாளெநநாளோ. (கo)

வித்தியாதததுவங்களேழுமவெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைததுயககுநாளெந்நாளோ. (கக)

சுததவிநதையேமுதலாததோன்றுமோரைந்துவகைத்
தததுவததைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (கஉ)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ. (கரு)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழாவண்ணம்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கூற்றொழிவதெந்நாளோ. (கசு)

ஆணவப்புறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புனமுளைப்பதெந்நாளோ. (கரு)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில
வந்தவிருளவேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (கசு)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (கஎ)

கண்டுகண்டுந்தேறுகலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிக்குநாளெந்நாளோ (கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (கசு)

குறித்தவிதமாதியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாமவண்ணமருளவந்திடுநாளெந்நாளோ. (உ0)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருணமேவுநாளெந்நாளோ. (உக)

தேகமுதலென்காததிரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (உஉ)

சத்தமுதலாத்தழைத்ததிங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ (உரு)

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (உசு)

நித்திரையாய்வந்துநினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமாததறிவதெந்நாளோ. (உரு)

சன்னபின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. (உசு)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (உஎ)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவூழலெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (க)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ. (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவாதரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தோந்தறிவதெந்நாளோ. (௫)

மூக்குணத்தைச்சீவனெனனுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொளவதெந்நாளோ. (௬)

காலையுயிரென்னுங்கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொளவதெந்நாளோ. (௭)

வானகெடுத்துத்தேடுமதிகேடாபோலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனைசறிவதெந்நாளோ. (௮)

அருளியலபு.

ஈனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாமென்
றூனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (௧)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாமபுவனமேவுநாளெந்நாளோ (௨)

ஆதியந்தக்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுதிசைக்கீழ்மேலெங்குமடெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றினமெய்தோய்வதெந்நாளோ. (௪)

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாணபதெந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௭)

நின்றமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (௮)

கட்டுநமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ (௯)

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
னாலக்கமண்டபத்துள்ளோமேநாளெந்நாளோ. (௧௦)

விண்ணவன்றானென்னும்விரிசிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்திதளர்வொழிவதெந்நாளோ. (௧௧)

வெய்யபுலிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லறத
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாவிட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

வாதைப்பிறவிவலைகடலைநீந்தவையன
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநானபெறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

எல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. (௧௬)

சடத்துளுயிர்போலெமகருத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாமவிடுவதெந்நாளோ (௧௭)

ஏககனுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளா
மிககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (௧௮)

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காணபாரபோன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காணபதெந்நாளோ. (௧)

கேடில்பசுபாசமெலலாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ (௨)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையவகையாக
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ. (௩)

நீக்கப்பிரியாகினைக்கமறக்ககூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (௪)

அண்டருக்குமெய்ப்பிலவைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. (௫)

காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

நானுனதன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந
தானுனவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௭)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (அ)

என்னுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (௯)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (க0)

ஆரணமுங்காணவகண்டிதாகாரபரி
பூரணமவந்தமதைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (கக)

சத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (க௨)

எங்கெங்குமபார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குமதனைப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ (க௩)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (க௪)

ஒன்றநினையுங்காட்டாவுளத்திருளைக்குறைவிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (க௫)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (க௬)

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தாலெவ்வாறாமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (கஎ)

பெண்ணாணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (கஅ)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ (க௯)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (௨)

சிற்றின்பமுண்டுழலுஞ்சிந்தையனந்தங்கடலபோன
முற்றின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (௩)

எல்லையிலபேரின்பமயமெப்படியென்றோதமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ. (௪)

அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளம
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ. (௫)

ஆதிபந்தமில்லாதவாதியநாதியெனுஞ்
சோதியினைப்பதறூடே துணையுநாளெந்நாளோ. (௬)

சாலோகமாதிசவுக்கியமுமவிட்டநம்பான
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும
பொறபறிந்தானந்தமபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

உள்ளத்திலுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாயதீரவெந்நாளோ (௯)

கன்னலுடன்முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதைவாயமடுப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

மன்றூடுழன்றமயக்கமெல்லாநீங்கிடவும
விண்ணூடெமுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

கானற்சலம்போனற்கட்டுலைப்பொய்த்திர
வானமுதமாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

ஈங்கரும்பொன்றுமினியாதினன்றுமினிப்பன்போற
பாங்குறுபேரின்பப்படைக்குநாளெந்நாளோ (௧௩)

புண்ணியபாவங்களொருந்தாய்ப்பயனடறெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ. (௧௪)

அன்புநிலை.

தங்கரவிகண்டசரோருகம்போலெனைரிந்த
மிங்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

வானமுகில்கண்டமயூரட்சிபோலவையன
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

சந்திரனைநாடுஞ்சகோரபட்சிபோலறிவில
வந்தபரஞ்சோதியையாமவாருசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக்குண்டலியபாம்பொன்றுட்டுரு
சித்தனையெனக்கண்ணுறறெறிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தரத்தேநின்றுமோனந்தக்கூத்துநுகென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச்சேவிப்பதெந்நாளோ. (௫)

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுவல்லாரியமோ
வள்ளலேயென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ (௬)

விண்ணாடர்காணாவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௭)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

பண்டெங்கானேனென்பழம்பொருளேயின்றழலைக்
கண்டெங்கானேனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூசசிதருருகுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காணே
னலந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (௧௨)

புண்ணீரமையாளாபுலம்புமாபோற்புலம்பிக
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

போற்றேனென்றாலுமென்னைபுரத்திசையும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனெனவரற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

பொய்ம்முடங்குமபூமிசிலம்பிட்டலறிப்பூங்கமலன்
கைம்முடங்கானசனனங்கட்டறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

கற்குணத்தைப்பின்னகத்துக்காரர்கள்கைகோளாம
நற்குணத்துப்பூவைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ. (௧௬)

திட்டனைமாமாயைச்சழுனீச்சியந்தரமே
விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடி
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (௧)

ஏகசத்தாச்சின்மயமாய்த்தியந்தமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிருநாளெந்நாளோ. (௨)

கோட்டாலையானகுணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

கொடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கெடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. (௪)

கற்கண்டாலோவினிக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோவென்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (௫)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராசசெயலறிவதெந்நாளோ. (சு)

கூறறச்சமயக்குறும்படர்ந்ததற்போத
மறறவர்கட்கறறபொருட்கனபுவைப்பதெந்நாளோ. (எ)

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கமவிட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (அ)

வீறியவேதாநதமுதனமிககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்நதோர்றுணர்வுககனபுவைபபதெநநாளோ. (கூ)

கணடவிடமெலலாஙகடவுணமயமெனறறிநது
கொணடநெஞசர்நேயநெஞ்சிறகொணடிருபபதெந்நாளோ. (க0)

பாககியமெல்லாமபழுததுமனம்பழுததோர்
நோககுநதிருககூததைநோககுநாளெநநாளோ. (கக)

எவவுயிருநதனனுயிர்போலெணணுநதபோதனாகள
செவவறிவைநாடிமிககசசிநதைவைபபதெநநாளோ. (க௨)

அறிஞருரை.

இருநிலனுயசதியாகியெனறதிருடபாட்டின
பெருநிலையைககணடிணைநதுபேசசறுவதெநநாளோ. (க)

அறறவாகடகறறசிவனுமெனறவசதுவித
முறறமொழிகணடருளிலழுநதுநாளெநநாளோ. (௨)

தாயெனனைமுனபடைததாளெனறதகவுரையை
நாயெனனுமுணமைபெறறுநாமுணாவதெநநாளோ. (ங)

எனனுடையதோழனுமாமெனறதிருப்பாடடி
னனெறியைககணடுரிமைநாளுஞ்செயவதெநநாளோ. (௪)

ஆருடனேசேருமறிவெனறவவவுரையைத
தேருமபடிககருடானசேருநாளெநநாளோ. (ரு)

உன்னிலுன்னுமெனறவுறுமொழியாலெனனிதயந்
தனனிலுனனினனறியைசசாருநாளெநநாளோ. (சா)

நினைப்பறவேதானினைநதேனென்றநிலைநாடி
யனைததுமாயப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ (எ)

சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேயநதொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெநநாளோ. (அ)

ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகணடதுவாயநிற்குநாளெந்நாளோ. (கூ)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்வினிலைநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவென்றதோர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங்கொடுக்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

அறியாவறிவிலவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ (௧௨)

எனக்குணீயென்றுமியற்கையாப்பின்னு
முனக்குநானென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. (௧௩)

அறிவையறிவதுவேயாகும்பொருளென்ன
றுறுதிசொன்னவுண்மையினையோருநாளெந்நாளோ. (௧௪)

நிறைநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்படர்ந்தபரானந்தத்தி
னெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ. (௧)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ. (௨)

சொல்லானமனத்தாற்றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ (௩)

செங்கதிரின்முன்மதியஞ்சேர்ந்தடங்கினற்றிடல்போ
லங்கணுந்தானிலடங்குநாளெந்நாளோ. (௪)

வானூடடங்கும்வளிபோலவினையுருவாங்
கோனூடடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (௫)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகமே பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ (௬)

தூயவறிவானசுகரூபசோதிதனைப்பாற்
றீயினிரும்பெனத்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனக்கண்ட
சோதியுடனொன்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. (௮)

ஆராருங்காணாத்தவறப்புச்சறைபொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (௯)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரானசந்நிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (௧௦)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாய்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

துச்சப்புலனாற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிதகதிப்படிகவெவ்வுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

இமமாயிலததிலிருக்கபடியேயிருநது
சுமமாவருளைததொடருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

தானவனாநதனனமெய்ததிகாண்டமெனவைடமெங்கு
ஞானமதயானைநடததுநாளெந்நாளோ (௧௪)

ஒனறிரணடுமிலலதுவாமொனறிரணடுமுளளதுவாய்
நினறசமத்துநிலைசோபெறவதெந்நாளோ. (௧௫)

பாசமகலாமறபதிபிறசலவாமனை
மாசிலசமததமுததிவாயககுநாளெந்நாளோ. (௧௬)

சிறறிவுமெளளசிறிசைநதெமமானபேரறிவை
யறறறியாவணணமறிநதோஙகுநாளெந்நாளோ (௧௭)

சூததிரசதையுததிரததைசசாரினவையாமறிவென
றெததையுமாவெவடிவாயெயதுநாளெந்நாளோ. (௧௮)

போககுவரவறறவெளிபோனிறைநதபோதநிலை
நீககமறசகூடிநிலைபெறுவதெந்நாளோ (௧௯)

காணடாறலுஙகாடடவெநதுஙகாடசியுமாயநினறவெந்த
வீணபாவமபோயதுவாயமேவுநாளெந்நாளோ (௨௦)

வாடாதேநாளுவாயமாயாசேயெபஙகோனை
நாடாதேநாடிநலமபெறுவதெந்நாளோ. (௨௧)

ஆடலைமேயகாடடியெமதாடலொழிசசாணடானைப்பொற
றுடலைபேற்றுடிததழைககுநாளெந்நாளோ (௨௨)

பேசலொடுகிழிலலாதவிநதைநாதமுடனே
பாசொடுநீபோறகலநதுபணபுறுவதெந்நாளோ. (௨௩)

அறியாதறிநதெனைமாளணனைலநாமாக
குறியாதவணணங்குறிககுநாளெந்நாளோ. (௨௪)

ஓராமனமந்திரமுமுன்னுமனம்பரனைப
பாராமறபாாததுடழுநாளெந்நாளோ. (௨௫)

ஊனபற்றுமெனனோடுறவுபற்றும்பூரணனபால
வானபறறுங்கணமோனமருவுநாளெந்நாளோ. (௨௬)

ஆணடான்மவுனியருளிததவறிவாலறிவைத
தாணடாமற்றாணடிததுலஙகுநாளெந்நாளோ. (௨௭)

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ. (௨௮)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

காயநெறிகட்பிற்கடோரவென்றோர்ந்தாரு
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ. (௧)

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ. (௨)

பனமாகமமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொனமாகக்கங்கணந்துலங்குநாளெந்நாளோ (௩)

அத்துவிதமென்றவநுபவசொற்கனைநினைந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ (௪)

கேட்டனமுந்தனைகாலேசேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவேமகுவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௫)

என்னதியானென்னபதறவெவ்விடமுமென்ஞான
சன்னிதியாகக்கண்டிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ (௬)

ஜீவபிரமமென்றனடுவேயொன்றுண்டாயா
றேபமியெல்லாமொன்றாயத்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தான்னெனபதெந்நாளோ (௮)

எவ்வடிவுப்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைத்த
வவ்வடிவக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ. (௯)

சித்திதத்தெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

தாங்கியபாரவிண்ணுதிதானேஞானுக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வறிடுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெய்வாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௨)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றுகிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அவ்வுயிர்போலவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செயவதெந்நாளோ. (௧௪)

தேசிகர்கோனுனதிறன்மவுனர்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (௧௫)

குருலிங்கசங்கமமாகக்கொண்ட திருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென
புந்திக்குட்டான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. (௧)

கேவலத்திலுன்கிடந்துகீழ்ப்பட்டாதின்பமுற
காவலனைப்பாலொளிக்கலந்திடவுங்காண்பேனோ (௨)

ஆரியங்கடந்தவொன்றேதுவெளியாய்நின்ற
பெரியதிரைவேயுனைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௩)

மாசற்றவன்பானெஞ்சேமாறாதபெட்டசமாத
தேசற்றமாமணிநின்றேசினையுங்காண்பேனோ. (௪)

பாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௫)

பொய்யுலகும்பொய்ப்புறவும்பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்பதினைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேனோ. (௬)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்பட்டங்
காலற்றுவீழவுமுக்கண்ணனுடையாய்காண்பேனோ. (௭)

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௮)

காட்டுகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென
றோட்டமெல்லாந்தீரவுன்றாடலையுங்காண்பேனோ. (௯)

ஆங்காரமற்றாலகிச்சுகப்பெறுமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ (௧௦)

வாதவூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ. (௧௧)

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சால
நாட்டமறவெந்தைசுத்தஞானவெளிகாண்பேனோ (௧௨)

மன்றூடும்வாழ்வேமரகதமேமாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௩)

பொய்யென்றறிந்துமெய்மைபோகவொட்டாதையவிந்த
வையக்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௧௪)

தாயினுநல்லதயாளுவேநின்னையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ (௧௫)

என்செயினுமென்பெறினுமென்னெனவாவேழையனா
னென்செயலென்றாசறுநினைவுவரக்காண்பேனோ. (௧௬)

கள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாக்கன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ (௧௭)

வஞ்சகநஞ்சக்காலப்பாம்பைவெல்லவிலனேனேதுவே
னெஞ்சத்திலையாம்பேய்நாவெப்பறவுங்காண்பேனோ. (௧௮)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான
மல்லற்கருணைமழைபொழிந்திடவுங்காண்பேனோ (௧௯)

வாளாகக்கன்னன்றமயற்கடலிலாழ்ந்தேனைச்சற்
றாளாகவெந்தையருள்செய்யவுங்காண்பேனோ. (௨௦)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைப்பேய்க்கூட்டமையா
வஞ்சாதேயென்றுநின்னருள்செய்யவுங்காண்பேனோ. (௨௧)

ஆங்காரக்கிடங்கடந்துழன்றமனமா
வாங்குமெனையைப்பார்த்துக்காவெனவுங்காண்பேனோ. (௨௨)

சிட்டாகவெளிப்பசிவனேயோவிவினையேனை
யட்டறவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (௨௩)

உண்ணின்றுணர்த்துமூலப்பிலாவொளிநெறிநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨௪)

ஓங்கெந்தச்சோதிகளென்றேனவுமொன்றாகிக்
கூடியபடிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ (௨௫)

வாக்கானமனத்தானமதிப்பரியாடல்லென்னருளா
னேக்காயப்போய்க்கிறக்குநண்ணறியவுங்காண்பேனோ. (௨௬)

இவ்வுடப்பிறக்குழன்றேனெந்தாயகேளின்னருளா
டவ்வுடம்புக்குளம்மாபவதரிக்கக்காண்பேனோ (௨௭)

நிக்கசமாய்ப்பொன்றுடநிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளிப்பாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ (௨௮)

கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயனைக்கனவேயென
னுண்ணிறைந்தமாயையொழிந்திடவுங்காண்பேனோ (௨௯)

அத்தாவிமலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குன்னருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௩௦)

வீணேபிறந்திறந்துவேசறற்றேனுசையறக்
காணேனிறைநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னே ஞானசகச
நிட்டையைப்பெற்றையாநிருவிகற்பங்காண்பேனோ. (கஉ)

எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னெல்லையெல்லாஞ்
சொல்லாமுனிதானுருக்குந்திறங்காண்பேனோ. (கங)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாகக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக்காட்சியையங்காண்பேனோ. (கச)

உள்ளிருந்தகாயமுடனிருப்பவெல்லைதனைப்பால
வானிருந்ததென்னவுநானவந்திருக்கக்காண்பேனோ. (கரு)

இனையதனையுந்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பரமபொருளோரேறவுங்காண்பேனோ. (கசு)

துன்பமென்றுந்திட்டனைத்துங்குறையிடையாவே
யின்பவெள்ளமவந்தியக்கெதிர்ப்படக்காண்பேனோ. (கஎ)

ஆகாதோவென் கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சகத்தைக்கருகவெதுப்பித்தாயிறவும
வல்லாயநின்னிடமவழுங்கினாலாகாதோ (க)

என்னையப்பியவெனக்கறிவாயிருந்தவின
னென்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ (உ)

பொய்யமையமேபானபுரைதீரவெகதையினப
மெய்ம்மையவந்தேனைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ. (ங)

மட்டில்லாச்சிறச்சுகமாமவாழ்வேசின்னின்பமயக
கிட்டாபோலயானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ. (ச)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும
பித்தாகவின்பமபெருகவைத்தாலாகாதோ. (ரு)

மெல்லியலாமோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தலாகாதோ. (சு)

சுட்டழகாயென்னுமனஞ்சூறையிடானந்தமயக
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ. (எ)

சோதியேகந்தாச்சுகவடிவேதூவெளியே
யாதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (கூ)

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுணின்னுடனயானிற்கவைத்தாலாகாதோ. (க0)

ஆதிப்பிரானேயென்னலலவிருளகலச
சோதிபரகாசமயந்தோனறுவித்தாலாகாதோ. (கக)

ஆசைசசுழறகடலிலாழாமலையாநின
னேசப்புணைத்தாணிறுத்தினாலாகாதோ. (கஉ)

பாசங்களங்களெல்லாம்பஞசாகசசெஞ்செவே
யீசவெனைவாவெனறிரங்கினாலாகாதோ. (கங)

ஓயாவுள்ளன்பாயுருகிவாயவிட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநினனைசசேரவைத்தாலாகாதோ. (கச)

ஆதியாம்வாழ்வாயகணடிதமாய்நினறபரஞ
சோதிநீயெனனைத்தொழுமபனெனறாலாகாதோ. (கரு)

விண்ணூரககண்டவிழிபோற்பாஞ்சோதி
கண்ணூரநினனிறைவைககாணவைத்தாலாகாதோ. (கசு)

சேராமற்சோாதுநினறுசினமயனேநினமயத்தைப்
பாராமறபாரெனநீபக்ஷமவைத்தாலாகாதோ. (கஎ)

கணணுடிபோலவெலலாங்காட்டுத்திருவருளை
யுணணுடியையாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (கஅ)

மூலவிருளகால்வாங்கமுதறிவுசோனறவருட்
கோலம்வெளியாகவெநதைகூட்டுவித்தாலாகாதோ. (ககூ)

சாற்றரியவினபவெள்ளநாக்குமதினீமூழ்கி
யாற்றமுறுமெனனவதிலுணமைசொனனாலாகாதோ. (உ0)

ஐந்துபுலனுறித்திரண்டுகண்ணருவிபெயயவரு
ளையநினறுட்கீழேயடிமைநின்றாலாகாதோ. (உக)

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுக்தெரியாதெனைமறைத்தவலலிருளை
காதநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (க)

பணியற்றுநினறபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கிலலையோ. (உ)

எமமாலறிவதறவெயபெருமான்யாதுமின்றிச
சும்மாவிருக்கவொருசூத்திரந்தானில்லையோ. (ங)

நாப்க்குங்கடையானேனுந்தாநின்னின்பமயம
வாய்க்குபடியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (ச)

ஊனாகிர்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (ரு)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புலம்பும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (சு)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகைகுவித்துப
பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (க)

வாதனையோடாடுமனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (உ)

தினையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நினையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (ங)

அளக்குறையாவகண்டானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (ச)

அண்டனேயண்டரமுதேயென்னாருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந்தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. (ரு)

பாராதேநின்றபதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (சு)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தமேன்மைபடைத்தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியைநான்காணவாநல்லறிவே. (க)

சித்தானமாமென்சடத்தைநாமெனவேயென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (உ)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பறிந்து
பங்கயத்தின்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (ங)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவாநல்லறிவே. (ச)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமில்லை
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவக்கூத்தாடியதே. (க)

பண்டொருகா னின்பாற் பழக்கமுண்டோ வெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற் போற்றக் கருத்துங் கருதியதே. (௨)

கண்டனவே காணு மனதிக் காணுவோ காணுவென
கொண்டறியே னெந்தைநினைக் கூடுங் குறிப்பினையே. (௩)

கல்லா லடியிலவளா கற்பகமே யென்னளவோ
பொல்லா வினைக்குப் பொருத்தந்தான் சொல்லாயே (௪)

தப்பிதமொன் றின்றியது தானாக விறக்கவுண்மை
செப்பியது மல்லாலென் சென்னிபதந் தொட்டனையே. (௫)

பாசான நெஞ்சனிவன் வஞ்சனென் றோவாய் திறந்து
பேசாமவுனமபெருமா னடைந்ததுவே (௬)

கற்றதெல்லாங் கற்றே முகக்கண்ணுடையாய் நின்பணியாய
நிற்பதற்கு நன்றோ திருவிக்கிரமமாகுவே. (௭)

முன்னளவிற் கனமருமய னறியவென்னன்றோ
வென்னளவிலெந்தா யிரங்கா திருந்ததுவே. (௮)

நெஞ்சகமே கோயிலெனக் கூடவென்று நின்ற
வஞ்சகனுக் கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமா றெவ்வாறே. (௯)

பள்ளக்கோடும் பரந்தபுனல் போலுகி
யுள்ளமுடைந்தா லுடையா யென்செய்வேனே, (௧௦)

முன்னினைக்கப் பின்மறைக்கு முட்டவிருள் கெடவே
மென்னினைக்க வென்மறக்க வெந்தைபெருமானே, (௧௧)

வல்லாளா யோநின் வாய்க்கருணை யென்னிடத்தே
யில்லாதே போனதென்ன வண்ணமுய்வேனே (௧௨)

வாக்குமனமு மவுனமுற வெந்தைநினை
நோக்குமவுன மிந்தநூ லறிவிலுண்டாமோ (௧௩)

ஒன்றாயப் பலவாயுலக மெங்குந்தானேயாய
நின்றாயை யாவெனினீ நீங்கறத் தெளிதாமோ. (௧௪)

ஆவித்துணையே யருமருந்தே யென்றனை நீ
கூவியழைத் தின்பங் கொடுத்தாற் குறைவாமோ. (௧௫)

எத்தனையோ நின்விளையாட் டெந்தாய்கே ளிவ்வளவென்
றத்தனையு மென்னா லறியுந் தரமாமோ. (௧௬)

தேடுவார் தேடுஞ் சிவனேயோ நின்னிருத்தாள்
கூடுவான் பட்டதுயர் கூறத் தெளிதாமோ. (௧௭)

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய்ப்பற்றவிடாற்கேவலத்தி
னுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிநிற்பதெப்படியோ. (கஅ)

ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்யப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. (கக)

காலால்வழிநடவுங்காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (உ0)

தன்னரசுநாடாளுஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாக்கநாட்டினையோ. (உக)

திங்களமுதாநின்றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனையபொய்ந்நூல்புலம்புவனோ. (உஉ)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணுமலெந்தாய்சுழல்வேனோ. (உங)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியெனப்பாற
றூராமலையாநீதெள்ளிவிடவந்ததென்னே. (உச)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையான்வந்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவென்னைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ. (க)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
பொருக்காலேயுணர்ந்தவாகட்கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (உ)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (ங)

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க, டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகனே. (க)

அத்தனென்றநின்னையே, பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே, வைத்ததென்னவாரமே. (உ)

சிந்தையன்புசேரவே, வந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே, தந்திரங்குதாணுவே. (௩)

அண்டரண்டம்பரவுநீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகண்ணீர், கண்டநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவுருண்மிகுத்து, மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த, நின்னைநானுநினைவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியநாதியுமாகி - எனக் - கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலங்குஞ், சோதிமவுனியாய்த்தோன்றி - அவன் - சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னானடி தோழி. சங்கர (௧)

சொன்னசொல்லைச்சொல்லவேன் - என்னைச் - சூதாய்த் தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி, முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுக - முற்றச்செய்தேயென்னைப்பற்றிக்கொண்டானடி. சங்கர (௨)

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப் - பற்றச்சொன்னான்பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசொல்வேன் - சற்றும் - பேசாதகாரியம்பேசினான் றோழி. சங்கர (௩)

பேசாவிருமையைப்பேசிச் - சுத்தப் - பேயனுமாகிப்பிதற்றித்திரிந்தேன், ஆசாபிசாசைத்துரத்தி - ஐயன் - அடியிணைக்கீழேயடக்கிக்கொண்டானடி. சங்கர (௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ - னுருபமேனியிலணைவாராத்தேன், மடக்கிக்கொண்டென்னைத்தன்னுட் - சற்றும் - வாய்பேசாவண்ணமாபுஞ்செய்தாண்டி. சங்கர (௫)

மரபைக்கெடுத்தனைக்கெட்டேன் - இத்தை - வாய்விட்டுச்சொல்லிடவாழ்வெனக்கில்லை, கரவுபுருஷனுமல்லன் - என்னைக் - காக்குந்தலைமைக்கடவுள்காணிவனே. சங்கர (௬)

கடலினமடைவிண்டதென்ன - இரு - கண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாக - என் - றுள்ளமுருகவுபாயஞ்செய்தாண்டி. சங்கர (௭)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - உற்ற - வுணர்வதுவாயுள்ளதுளளக்கண்டதெல்லாந், தன்னெனச்சொல்லியென்னையன் - என்னைத் - தானாக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி. சங்கர (௮)

பாராதிபூதநீயல்லை - உன்னிய - பாரிந்திரியங்கரணநீயல்லை, யாராயுணர்வுநீயென்றான் - ஐய - னன்பாயுரைத்தசொல்லானந்தந்தோழி. சங்கர (கூ)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன - ஐய - னானந்தமோனனருட்குருநாதன், தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான - என்னைத் - தானறிந்தேன்மனந்தானிறந்தேனே. சங்கர (க0)

இறப்புமபிறப்புமபொருந்த - எனக் - கெவ்வணம்வந்ததென்றெண்ணியான்பார்க்கின், மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற - வஞ்ச - மாயாமனத்தால்வளர்ந்ததுதோழி சங்கர (கக)

மனதேகங்கல்லாமென்னக்கண்டோ - தெய்வ - மௌனகுருவாகிவந்துகைகாட்டி, எனதாமபணிமறமாற்றி - அவ - னின்னருள்வெள்ளத்திருத்திவைத்தானடி சங்கர (கஉ)

அருளாலெவையுமபாரென்றான - அத்தை - யறியாதேசுட்டியெனனறிவாலேபார்த்தேன், இருளானபொருள்கண்டதல்லால - கண்ட - வென்னையுங்கண்டில னென்னேடிதோழி, சங்கர (கங)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா - உள்ளத் - தெண்ணாமலைக்கியமாயிரண்டறநிற்கச், சொன்னதுமோவொருசொல்லே - அந்தச - சொல்லால்விளைந்தசுகத்தையென்சொல்வேன சங்கர (கச)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி - அந்த - வெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவிருளாக, களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன - ஐயன - களையன்றிவேறொன்றுங்கண்டிலன்றோழி சங்கர (கரு)

கண்டார்நகைப்புயிர்வாழ்க்கை - இரு - கண்காணநீங்கவுங்கண்டோந்துயிலுன், கொண்டாரபோற்போனாலுமபோகும - இதிற - குணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி சங்கர (கசா)

நிலமேதுமறியாதவென்னைச - சுத்த - நாதாந்தமோனமாநாட்டகத்தேசஞ், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லான - றாளாலென்றலைமீதுதாக்கினன்றோழி. சங்கர (கஎ)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு - தன்னிற்சிறியவென்னைத்தன்னருளாற், போக்குவரவற்றிருக்குஞ் - சுத்த - பூரணமாக்கினன் புதுமைகாணின்னே. சங்கர (கஅ)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் - தொழி - லத்தனைவைத்துமௌனத்தனையேனுந், தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன - உள்ள - சாக்ஷியச்சிக்கத்தக்கதுதோழி. சங்கர (ககூ)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச - சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட - யான்றனிரண்டறநிறந்தது மாங்கே. சங்கர (உ0)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ - சச்சி - தானந்தசோதியகண்டவடிவாய, ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்ன - ரொனறெனறிரண்டென்றுரைததிடலாமோ. சங்கர (உக)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இத்தை - யேதுக்குமெய்யென்றிருந்தீருலகீர், ஒன்றுமறியாதநீரோ - யம - னோலைவந்தாறசொலலவுததரமுண்டோ. சங்கர (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறிததததும்புமுடலைமெய்யென்று, கொண்டோபிழைபபதிங்கையோ - அருட் - கோலததைமெய்யென்றுகொளளவேணடாவோ. சங்கர (உங)

வேண்டாவிருப்பும்வெறுப்பும் - அந்த - வில்லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம, ஆண்டானுரைததபடியே - சற்று - மசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே. சங்கர (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை - யாரெனறறியாதவங்கதேசத்தில், வறிதேகாமததீவிறசிககி - உள்ள - வான்பொருடோற்கவோவந்தேனென்றோழி. சங்கர (உரு)

வந்தவரவைமறந்து - மிகக-மாதர்பொன்பூமியயககததிலாழும், இந்தமயக்கையறுகக - எனக - கெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழிலவாளகொடுந்தான். சங்கர (உசு)

வாளாருங்கண்ணிபாமோகம் - யம - வாதைககனலைவளாககுமெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின் - மிகக்கோதுறக்கைவிதியன்றோதோழி. சங்கர (உஎ)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் - சுத்த - வெயின்மஞ்சளென்னவேவேதாகமங்கள், மதிககுமதனைமதியார் - அவர் - மாாக்கநதுனமாக்குஞ்சன்மாாககமோமானே. சங்கர (உஅ)

சன்மார்க்கமாதாமயக்கம் - மனத் - தூயர்க்குப்பற்றதுசொனனேனசனகன, தனமாககதிதிட்டாநதம - அவன - றனந்தமானசதானநதனன்றோ. சங்கர (உகூ)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக் - கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சறறே, நின்றுறநெறியுமெனவே - மற்ற - நீதியெம்மாதிநிகழ்ததினனன்றோழி. சங்கர (கூ0)

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருளபொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொனறேநினமலவடிவே
குன்றுபபொருளேகுணப்பெருஙகடலே
யாதியுமநதமுமானநதமயமாஞ்
சோதியேசததேதொலைவிலாமுதலே
சீமலிதெயவத்திருவருளதனா
பாரமுதலணடபபரப்பெலாநிறுவி
யணடசமுதலாமெணடருநாலவகை
யெழுபிறவியிற்றாழாதோஙகு
மனநதயோனியினினமபெறமலக
வணுமுதலசலமானவாகைகயுங
கணமுதலளவிற்கறபகாலமுங
கனமபபகுதிதொனமைககீடா
விமைப்பொழுதேனுந்தமககெனவறிவிலா
வேழையுயிரததிரளவாழவமைததனை
யெவ்வுடலெடுததாரவவுடலவாழககை
யினபமெனவேதுன்பமிலையெனப
பிரியாவணணமுரிமையினவளாகக
வாதரவாககாதலுமமைததிட்
டேகமின்றியேதேகநானெனன
வறிவுபோலறியாமையியககிக்
காலமுஙகனமமுஙகட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதகுசுவாககமும
மாலறவகுததனையேலுமவணண
மமையாககாதலிறசமயகோடி
யறமபொருளாதிதிறமபடுநிலையிற்
குருவாயுணாததியொருவாபோலனைவருக்
தததநிலையேமுததிமுடிவென
வாததர்க்கமுமபோதநூலகளு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவினறிவயஙக
வஙகஙகுகினறனையெஙகுமாகிச
சமயாதீதததன்மையாகி
யிமையோாமுதலியயாவருமுனிவருங்

தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
வோர்ற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதெனின்னருட்கடனே.

வண்ணம்.

அருவென் பனவுமன்றி யுருவென் பனவுமன்றி
யகமும் புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று வறிவினாகாண
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்— (௫)
அனலொன் றிடவெறிந்து புகைமண் டிடவெதன்று
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து மடிவிலதாதை
சருவம் பொழுதுயாந்து சலனம் படுவதன்று
சமானொண் டழிவதன்றெ ரியலபினதாகும்
அவனென் பதுவுமன்றி யவளென் பதுவுமன்றி
யதுவென் பதுவுமன்றி யெழிலகொடுலாவு
மாருநிலையறி யாதடடியே— (௰)
இருளென் பதுவுமன்றி யொளியென் பதுவுமன்றி
யெவையுந் தனுளடங்க வொருமுதலாகு
முளதென் பதுவுமன்றி யிலதென் பதுவுமன்றி
யுலகந் தொழவிருந்த வயன்முதலோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி யருள்செயுமாறு
கூறரியசக மாயையறவே— (௰௫)
எனதென் பதையிகழ்ந்த வறிவின் றிரளினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கு முபயமதாக
வறியுந் தாமுமன்று பிறியுந் தாமுமன்று
வசாஞ் சாமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுவிக் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ (௨)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடக்கு
கபடந் தனிலவிழ்ந்து கெடுநினைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மரிபென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி யவரிதழூறல
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமினசொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபல சூடியுடனே— (௯௫)

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுகந்து
வரிவண் டெனவழன்று கலிலெனவாடுரு
சிறுகிண் கிணிசிலம்பு புனைதண் டைகண்முழங்கு
மொலிநன் றெனமகிழ்ந்து செவிகொளநாகி
பசுபஞ் சனின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையினோடு
காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய— ( )

மருளுந் தெருளுமவந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க விரணமதான
வளிபுனை டணைவளைந்து விரலகொண் டுறவளர்ந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று பரவசமாகி
மருவுந் தொழினமிகுந்து தினமுந் தினமுமவிஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதிசோர
வானரமதென மேனிதிரையாய— (௬)

வயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து விருமலுமாகி
யனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரிமெயனாடி
மலையின் புறவிருந்த வினைமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயவிருண்ட யமனவரும்வேளை
யேதுதுணைபழி காரமனமே. (க)

ஆக பாடல் க, சருஉ.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய மாணாக்கராகிய அருளையரென்பவர்

அந்தச்சுவாமிகளைத்துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்த பூரண
மொருவரு மறியா வொருதனிச் சித்து
நவந்தரு பேதமாய் நாடக நடித்துற
பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள் பராபரங்
கண்ணுங் கருத்துங் கதிரொளிபோல
நண்ணிட வெனக்கு நல்கிய நன்மை
யொன்றாய்ப் பலவா யொப்பிலா மோனக்
குன்றாய் நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
மண்ணையும் புனலையும் வளியையுங் கனலையும்
விண்ணையு மடைத்த வித்திலா வித்துப்
பந்த மனைத்தையும் பாழ்பட நூறியென்
சிந்தை யுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
விள்ளொணா ஞானம் விளங்கிய மேலோர்
கொள்ளைகொ ணொணாக் குறைவிலா நிறைவு
தாட்டா மரைமலர்த் தாணினைப் பவர்க்குக்
காட்டா வின்பங் காட்டிய கதிநிலை
லாக்கான மனத்தான மதித்திட வரிதென
நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
மாகியா யறிவா யகண்டமா யகண்ட
சோதியாய் விரிந்து துலங்கிய தோற்றம
பரவெளி தன்னிற் பதிந்த வென்னுளத்தின்
விரவி விரவி மேற்கொளும வெள்ளஞ்
சுட்டுக் கடங்காச் சோதி யடியார்
மட்டுக் கடங்கும வான்பெருங் கருணை
யெல்லைக் கடங்கா வேகப்பெருவெளி
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடத் தெய்வம
வாதவூ ரெந்தையை வரிசையாய் விழுங்கும்
போதவூர் மேவுகர்ப் பூர விளக்குச்
சுகரை யகண்டத் தூவெளியெல்லாந்
திகழவே காட்டுஞ் சின்மய சாட்சி
செழுந்தமி ழப்பரைச் சிவலிங்க மாகி

விழுங்கிய ஞான வித்தக வேழ
மெழிறரு பட்டினத திறை வரையெனறு
மழிவிலா விலிங்க மாகிய வநாதி
சாநத பூமி தணணருள் வெளள
மாரந்த நீழ லசையாக ககனம
பரவுவார செஞ்சிற பரவிய மாட்சி
யிரவுபக லறற வேகாநதக காட்சி
யாட்சிபோ லிருக்கு மகிலந தனககுச
சாட்சியா யிருககுந தாரகத தனிமுந
லாணும பெணணு மலியுமல லாததோர
தாணுவாய் நினற சததாந தனிசசுட
ரொளளு மெணணெயு மெப்படி யபபடி
யுள்ளும் புறமபு முலாவிய வொருபொரு
ளளவிலா மதந்தொறு மவரவர் பொருளென
வுளநிறைந திருககு மொருபொறபணைதி
துள்ளு மனபபேய துடிககத தறிககக
கொள்ளு மோனவாள கொடுததிடு மரசு
பெரிய பேறு பேசாப பெருமை
யரிய வுரிமை யளவிலா வளவு
துரிய நிறைவு தோனறு ததீதம
விரியுகல லனபு விளைததிடும விளைவு
தீராப பிணியாறு செனன மறுக்க
வாரா வரவாய வநதசஞ் சீவி
யாலைக கருமபுபா கமுதக கட்டிநீள
சோலைக கனிபலாச் சுளைகத லிககனி
பாஙகுறு மாஙகனி பாறேன சருககரை
யோஙகுகற கண்டுசோத தொனறுக கூட்டி
யருநதிய ரசமென வறிஞர சமாதியிற
பொருந்திய வினபம பொழிசிற் சுகோதய
மெங்கணு நிறைந்த வியலபினை யெனககுச
செங்கையால் விளககத தெரிததமெயத தேசிகன
றனனையறி விததுத் தறபர மாகி
யென்னுளத திருநதரு ளேக நாயக
னடிமுடி யில்லா வருப்பொரு டனககு
முடியடி யிதுவென மொழிநதிடு முதலவன
மெய்யலான மற்றவை மெய்யல வெல்லாம

பொய்யென வறியெனப் புன்னகை புரிந்தோ
னருளும பொருளு மபேதமா யிருந்து
மிருதிற னென்னு மியலுமுண டென்றோ
னருளுனக் குணடே லருளும் வெளிபபம
பொருண்மயந் தானே பொருந்துமென் றுரைததோன்
சத்தசத திரண்டு தன்மையுந் தானே
யொத்தலாற சதசத துனககென வுரைததோ
னுணவ மறுவிடி னருளுறு தெனனக
காணரு நேர்மையாற காணவே யுரைத்தோன்
சென்மமுள வளவுந தீரா திழுககும்
கன்மம் விடாதெனக காட்டிய வள்ள
லுளதில தெனவு முறுதலான மாயை
வளமில தெனவும் வகுசதினி துரைததோ
னில்லறத திருந்து மிதய மடககிய
வல்லவன் றானே மகாயோகி யெனறோன்
றுறவறத திருநதுஞ் சூழ்மனக குரங்கொன்
றறவகை யறியா னஞ்ஞானி யெனறோ
னிறவா மனநதா னிறகக வுணர்ததிய
பிறவா வரநதரும் போறி வாள
னததனை தருளா லனைததையு மியக்குஞ்
சுததமா மாயையின் றோறறமென றுரைநதோ
னிருணமல மகல விசைநததி லழுததும
பொருளருட் டிரோதைப பொற்பெனப புகனறோன
வீறு சிவமுதல விளம்பிய படியே
யாறும காதியென றறிஞருக குரைப்போன
கொலலா விரதங குவலயத தோங்க
வெல்லாம பெறுமியென் றியம்பிய தயாநிதி
தருமமுந தானமுந தவமும புரிபவர்க
குரிமையா யவரோ டுறவு கலபபவன்
றனனுயிர் போலத தரணியின் மருவிய
மன்னுயி ரனைத்தையும வளாததிடும் வேநதன்
களவுஞ் சினைகள்செய் கருமிக டமக்குந்
தெளிவுவந் துறவருள் செய்திடுந் திறததோன்
றன்பெறும் பேறு சகமெலாம பெறவே
வான்பெருங் கருணை வழங்கிய மாரி
தஞ்சமென் றடைந்த தாபதர் தம்மை

யஞ்சலென் றருளு மறிஞர் சிகாமணி
சீவ கோடிகளுஞ சிதத கோடிகளும்
யாவரும புகழ யாவையு முணாநதோன
யானென தெனனா விறைவனெம பெருமான்
றனவ னாகிய தலைவனெங கோமா
னருண கிரியார்க காறு முசனசொலும்
பொருளல மலலது பொருளென மதியான்
பூத முதலாப் பொலிநதிடு நாத
பேதமுங கடநத பெருநதகை மூாததி
மூலா தார முதலா யுளள
மேலா தாரமும் வெறுவெளி கணடனை
மணடல மூனறிலு மனனிய வுருவிலுங
கணடவை யததிலுங கடவுளாய நினறோன
பகர்சம யஙதொறும பரமே யிருநது
சுகநடம் புரியங தொழிலெனச சொனனேன்
பேத வபேத பேதா பேத
போத மிதுவெனப புகனறிடும புணணிய
னதுநா னெனவே யாறறிடு மனுடவரு
சதுர்வே தாந்தத் தனமையென றனாததோ
னலலும பகலு மறிவா னோகருச
சொல்லும பொருளுஞ் சுவையெனச சொனனேன்
சுதனே குருவாளு சுவாமிநா யகறகெனி .
னதிகபெயருஞ ஞான மலலவோ வெனறு
னேசயோ கததுறு நிருமல லாதொழு
மிராசயோ கததிறை யிராச யோகததான
பொறுமை தெளிவு புனித வாசார
மறவிலா வுண்மை வார மியற்கை
தணணம சாநதந தயங்கிய கீாததி
யெணணெண கலைபயி லிணையிலாக கலவி
நலல விரக்க நடுநிலை சததிய
மிலலை யெனனும லெவவாக்குந் தருங்கொடை
நற்குண னெல்லா நண்ணிய பெருநதகை
சிற்குண வாரி திருவருட் செலவன்
சரமே லெடுத்துக் கருந்துற வணங்கிப்
பரமே யுனக்குப் பரமெனப் பகர்ந்தோ
னாலடி மேவு மரசிலை யடுததே

சிலமெய்ஞ் ஞானந் தெளிந்தன னெனவுஞ்
சித்த மௌனி திடசித்த மாக
வைத்த நிலையின் வளர்ந்தன னெனவு
மூலன் மரபின் முளைத்த மௌனிதன்
பாலன் யானெனவும் பரிவொடும் பகர்ந்தோன்
வடமொழி யியற்கையின் மகிமையை யுணர்ந்து
திடமுறு முப்பொருட் டிறத்தையுந் தெளிந்து
கண்டமு தென்னக் கனிரச மென்னத்
தண்ட மிழ்மாரி தன்னைப் பொழிந்து
சித்தியு முத்தியுஞ் சிறந்தருள் கொழிக்கு
நித்திய நிரஞ்சன நிராலம்ப நிறைவைப்
பாடியு நாடியும் பணிந்தெழுந் தன்பா
லாடியு மரற்றியு மகங்குழை வெய்தியு
முடலங் குழைய வுரோமஞ் சிலிர்ப்பப்
படபடென் றுள்ளம் பதைத்துப் பதைத்துப்
பாங்குறு கெட்டியொப் பாகிப் பரதவித்
தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
யோய்ந்த பம்பரம்போ லொடுங்கியே சிறிது
மேய்ந்த விழிக ளிமைப்பது மின்றிச்
சோர்ந்து சோர்ந்து துவண்டு துவண்டுமெய்
யார்ந்த வன்போ டவசமுற் றடிக்கடி
யண்ணடுக் குறவே யுருகியே சற்றுத்
தண்ணமா மொழியுந் தழுதழுத் திடவே
யுள்ளும் புறம்பு மொருமித் துருகி
வெள்ள நீர்போல விழிநீர் பெருக்கிக்
கன்று பசுவைக் கருதிக் கதறிச்
சென்றுசென் றோடித் திகைப்பது போல
வன்புகொண் டுடைய விருதாங் குவித்துப்
புன்புலால் யாக்கை பொருந்தா தினியென
வுணர்ந்துணர்ந் தன்பா யுவகைமேற் கொண்டினிச்
சணம்பிரி யேனெனக் கருதியே குறித்துத்
திருவுரு வெல்லாந் திருநீ றிலங்க
விருகர தளின மியன்முடி குவித்துப்
பூரண சந்திரன் போலொளி காட்டுங்
காரண வதனங் கவின்குறு வெயர்வுற
விண்டிலா வெண்ணவே யிலங்கிய சிறுநகை

தளதள வென்னத் தயங்கி யெழில்பெற
வித்தன்மை யெல்லா மிசைந்து மிவனருட்
சித்தெனச் சிவகதி தேர்ந்தவ ருரைப்பப்
பாத்திர மாடப் பரிவுட னுடிச்
சாத்திரங் காட்டித் தயவுசெய் தருளும
வல்லவ னெனவே மன்னுயிர்க ளாக
வெல்லையி லன்ப னிவனென விளங்கி
யீன வுலகத் தியற்கைபொய் யென்றே
ஞானநூன் மெய்யென நவின்றினி திரங்கிக்
கேவல சகலங் கீழ்ப்பட மேலாய்
மேவருஞ் சுத்த மெய்யினை நலக
வருளே யுருவுகொண் டவனியில் வந்த
பொருளே யிவனெனப் பொலிந்திடும் புனிதன்
சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மெனபது
மெய்வளா ஞானம விளக்குமென றிசைத்தோன்
கதிர்விழி யொளியுறக் கலத்தல சித்தாந்த
விதிமுறை யாமென விளம்பிய மேலோன
முடிவினி லாகம முறைமையி னுண்மையை
யடியவரக் குறித்துரைத் தருளிய வண்ணல்
சிதம்பர னோமை திறமா வுரைத்திறை
பதம்பர வெனப்பகா பரமமெய்ஞ் ஞானி
மூத்திபஞ் சாக்கர முறைமையி லயிக்கியஞ்
சத்திய மிதுவெனச் சார்ந்தவர்க் குரைத்தோ
னஞ்செழுத் துள்ளே யனைத்தையுங் காட்டியெ
னெஞ்சழுத் தியகுரு நீதி மாதவ
னெல்லா நிறைந்த விறைவன் செயலெனக்
கலலா வெனக்குங் கருணைசெய் கடவுள
குருவரு ளாலே கூடுவ தல்லாற
திருவரு ளுறுதெனத் தெரிந்திட வுரைத்தோன்
குருவுரு வருளெனக் கொணடபின் குறையாப
பொருண்மய மாமெனப் புகன்றிடு போத
னைந்த மூர்த்தி கலையு மெழிற்குரு வடிவெனச்
சிந்தையிற் றியக்கறத் தோந்தவர்க் குரைத்தோன்
சதாசிவ மென்றபேர் தான்படைத் ததுதா
னதாவதே பொருளென் றெடுத்தெடுத் துரைத்தோன்
தல்லானை கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ

னெல்லாம் வல்லசித் தெம்மிறை யென்றே
னெவ்வுயிர் தோறு மிறைமே வியதிறஞ்
செவ்விய பிரமபடி செபபிடு மென்றே
னெவ்வண மெவரெவ ரிசைத்தன ரவரவாக
கவ்வண மாவனெம் மானென வறைந்தோ
னொருபா னனுகே யொருசிவ னுட்படின்
வருமடி யார்திறம் வழுத்தொணா தென்றோன்
சிவ னடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவ
னெவனவன் சிவனே யென்றெடுத் துரைத்தோன்
விருப்பு வெறுப்பினை வேரறப் பறித்துக்
கருப்புகா தென்னைக் காத்தருள் செய்தோ
னிருசொல் லுரையா தியானின்ப மெய்த
வொரிசொல் லுரைத்த வுயர்குண பூதர
னத்துவா மார்க்க மாறையு மகற்றித்
தத்துவா தீதத் தன்மையைத் தந்தோன்
றிருமகண் மருவிய திகழ்வள மறைசையில்
வருமுணா வானன் மருளிலா மனத்தா
னெண்ணிய வெண்ணமெல் லாந்தெரிந் தெனக்குத்
தண்ணருள் செய்தவன் றுயு மானவ
னொருமொழி பகர்ந்த வுதவியா லவன்ற
னிருபத முப்போ திறைஞ்சிவாழ்த் துவனே.

அருள்வாக்கியவகவல் முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

புத்தகங்கள்.	விலை. ரூ அ.	தபால் அ. ப
விநாயகர் தோத்திரத்திரட்டு ...	0—2	0—6
ஸ்தலமுறைத் தேவாரம் (திக்) ...	6—0	8—0
ஷை (தின) .	5—0	8—0
பண்முறைத்தேவாரம் ..	3—8	8—0
நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் செய்யுள் 2-வால்யம் ...	9—0	15—0
ஸ்ரீமகாபாரத வசனம் 4-வால்யம் ...	5—8	14—0
கந்தபுராணச் செய்யுள் ..	7—0	14—0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன் உபதேசகாண்டம் செய்யுள் உள்பட 2-வால்யம் ...	5—0	13—0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன் ...	2—8	8—0
உபதேசகாண்டம் செய்யுள் 4,384 ..	2—0	4—0
கம்பராமாயணம் செய்யுள் 7-காண்டம். ..	6—0	14—0
திருவிளையாடல்புராணம் படத்துடன் வசனம் ...	2—8	6—0
தாயுமானஸ்வாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு உரையுடன்	3—4	6—0
திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை ...	4—0	8—0
ஷை உரையும், தெளிபொருள் விளக்கமும் ...	3—8	8—0
தமிழ் பேரகராதி (திக்) ...	4—3	8—0
ஷை (தின) ...	3—8	7—0
வைணவபக்தவிஜயம் வசனம் ..	2—8	6—0
சிவதாமோதத்திரம் மூலமும் உரையும் ...	1—8	5—0
காசிரகசியம் உரையுடன் ...	3—0	4—0
விவேகசிந்தாமணி வசனம் சகல சாஸ்திரங்களையும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது ...	2—0	4—0
அசுவசாஸ்திரம் மாட்டுவாகடம் ...	2—0	2—0
ஐந்திலக்கணத்தொன்னூல்விளக்கம் மூலமும் உரையும்	1—8	3—0
சித்தியார் சுபக்ஷம் ஞானப்பிரகாசர் உரை ...	1—4	2—0
மார்க்கண்டேய புராண வசனம் 24-அத்தியாயம் வரையில் ...	1—4	2—0
காசிமான்மியம் தலயாத்திரைப் பொதுவிதி ...	0—8	1—0
ஒருபா உண்மைஉபதேசம் உரை இது பதிபசுபாசம் என்னும் முப்பொருளை எளிதில் விளக்கும் சைவசித்தாந்த நூல் ...	0—8	1—0
சிவஞானபோதச்சிற்றுரை ...	0—8	1—0
தக்ஷிணகைலாசபுராணம் ...	0—8	1—0
கைவல்ய மூலமும் உரையும் ...	0—6	1—0
திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை ...	0—5	1—0
திருத்தணிகை சந்நிதிமுறை ...	0—4	1—0

உ

சர்வசாட்சிமாலை கடவுள் அந்தாதி	...	0—4	1—0
பஞ்சதந்திரப்பாடற்கதை	...	0—4	1—0
சைவதூஷணபரிகாரம்	...	0—4	1—0
திருமயிலாப்பூர் தலபுராணச்சுருக்கம்	...	0—3	0—6
சிவசிவவெண்பா சோமேசர்வெண்பா	...	0—2	0—6
ஔவைக்குறள்	...	0—2	0—6
படிக்காசுப்புலவர் கலம்பகம்	...	0—2	0—6
அறப்பளீசுரசதகம்	...	0—2	0—6
குமரேசசதகம்	...	0—2	0—6
மணவாளநாராயணசதகம்	...	0—2	0—6
தண்டலையாசதகம்	...	0—1	0—6
காந்தமகாசங்கிரகம்	..	0—2	0—6
செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் ஷை ஊசல்	...	0—2	0—6
சுப்பிரமணியர் க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்.		0—2	0—6
திருக்கழுக்குன்றத் தலபுராணச் சுருக்கம்	..	0—2	0—6
தொண்டைமண்டலசதகம்	...	0—2	0—6
சிவோதகாஷ தீபிகை	...	0—1	0—6
பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்	...	0—1	0—6
நறகொடை ஈகையைப்பற்றி	...	0—1	0—6
சேனைத்தலைவர் மரபுவிளக்கச் சூராவளி	...	0—1	0—6
உமாபதி சிவாசாரியார் நெஞ்சுவிடுதூது	..	0—1	0—0
நால்வர் நான்மணிமாலை	...	0—1	0—0
முருகர் கலிவெண்பா	...	0—1	0—0
சோணாசலசதகம் திருவருணைக் கலிவெண்பா	...	0—1	0—6
சிவயோகசாரம்	...	0—1	0—6
கபிலைபாதி காளத்திபாதி வெண்பா அந்தாதி	...	0—1	0—6
இருச்சொல்லலங்காரம், மூச்சொல்லலங்காரம்	...	0—1	0—6
வைஷ்ணவ சமயதீபம், இந்நூல் வைஷ்ணவ சமயத்திற்குரிய திருப்பதிகள், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் திவ்யசரிதங்களைச் சுருக்கி வினாவிடையாக விளக்கும்	...	0—1	0—6
வாசகக் குறிப்பு—இது தமிழைக் கற்போரும், எழுதுவோரும் (காமா) முதலிய அடையாளக் குறிப்பை இடங்கண்டறிவதற்கு மிகவுபயோகமானது	...	0—1	0—6

வாலியுபேயேபிலனுப்பக்கேட்கிறவர்கள் தபால் சார்ச்சும் மணியார்டர் பீசும் சேர்க்கவது, சென்னை தங்கசாலைவீதி இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலை ம-ள-ள-ஸ்ரீ கா. முருகேசமுதலியாரிடத்திலும் முன்னனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. அ. இரத்தினசபாபதிமுதலியார்,

முதல் நம்பர், குமரப்பமுதலிவீதி,

சென்னபட்டணம்.